

*Errata sic corrigenda, videlicet primus numerus deno-
tas paginas, secundus columnas, tersius versus.*

2.1.5. ὁσίοις. 5.2.19. ἐπὶ τὸ κράτος, καὶ τὰ λοιπὰ.
6.1.6. ἐάνθρωπῆσας. 7.1.19. κατ' εἰκόνασιν. 9.2.15. δοξά-
ζωσι. 10.1.17. πρὸ πατρὶ. 10.1.24. φιλεῖν θρωπῶν. 10.1.25.
δῆσιν. 11.1.10. ἀνθρώπους. 11.2.3. δέομαί σου. 13.2.7. ἐκ-
τιλέσαι ἡμᾶς. 13.2.30. ὠμολογήσωμεν. 14.1.9. φωτός.
14.2.12. κατὰ τὴν. 14.2.23. χειρὸν. 15.1.3. ἐν παντὶ τέπω.
15.2.22. πληρώσας τὴν κτῆ. 15.2.33. τὸ ὑπὲρ ἡμῶν. 20.1.18
εὐνή. 22.1.24. πανάγιον. 23.1.16. τῇ αἵ. 24.1.7. πάντοτε.
Finis missæ Sancti Ioan. Chrysostomi. 25.1.31. ὁδηγεῖ.
26.2.13. ἐθεώρην. 27.1.2 ἡχ. 28.1.31. ἐπικαλεμένοις. 28.
2.8. εἰαί. 28.2.17. εἰαυτῆς. 28.2.26. σαρράσσει. 29.2.25.
προκείμενα. 30.1.8. γυμνητῶν. 30.1.15. σπικαθεύματα.
30.1.27. ἀλλή. 30.2.13. ὅπως. 31.1.23. τὸ οὐρανῶν. 31.2.15.
προκί. 32.2.11. ἐπὶ. 33.2.28. τῆς ἐν χειρῶν. 34.2.1. μου.
34.2.28. τροπῶν. 36.1.3. τροπῶν. 40.1.18. ὁ δῶνα. 40.1.21.
θεραπείας. 40.2.1. ὁ δῶνα. 41.2.21. ἀποκαλυφθῆναι. 42.1.9.
51.42.1.34 γένονεν. 51.1.3. αἵ. 51.2.27. ἐν χειρῶν. 53.1.14.
σπαιρῶ. 54.1.28. ἐπὶ. 56.1.8. τὸ γινόμενον. 56.2.1. ἐκπερ.
56.1.30. ὕμνων. 56.2.22. ὁσίων. 57.2.29. ἀνυμνῆσι.
58.1.22. ἐπυθεαίνων. 58.2.23. ὁ κύριος. 60.2.12. τροπῶν.
62.1.19. Κωνσταντινουπόλεως. 62.2.22. χαίροις. 62.2.26.
Κωνσταντινουπόλεως. 63.2.14. φωτίσας. 64.2.8. χρεῖς αἵ.
64.15. πόλεος. 65.2.23. κύριε. 67.1.21. ὄντος. 67.2.23.
ἀκήρατον. 71.2.2. ἡμᾶς. 71.2.18. ἀνείμακτον. 71.1.21.
προσδιξάμενος. 71.2.34. προσεδίξω. 72.1.10. τῇ φοβεῖται.
72.2.4. ἐν αἵ. 72.2.12. τοῦ κυρίου. 74.1.2. μεγαλοπρεπείας.
74.1.26. τῶν χειρῶν σου. 74.2.17. ὡφθη. 76.2.29. κρίμα.
78.1.1. εἰχυσον. 79.1.24. ἀναξιότητες. 79.2.5. ἐπωφελεῖς.
79.2.23. σόματι. 80.2.20. τὴν ἐνότητά. 86.2.17. παναγίας.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΔΕ

βιβλίου περιχρμένων.

Η Θία λειτουργία τῷ ᾧ ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννῃ τῷ Χρυσσοῳ.	φυλ. α'.
Α'κολουθία εἰς ἀπομάρτους.	φυλ. κβ'.
Α'κολουθία εἰς περφήτας. καὶ εἰς περφήτην.	κζ'.
Α'κολουθία εἰς ἀποστόλους. καὶ εἰς ἕνα ἀπόστολον.	κθ'.
Α'κολουθία εἰς μάρτυρας.	λδ'.
Α'κολουθία εἰς ἕνα μάρτυρα.	λζ'.
Α'κολουθία εἰς ἕνα ἱερομάρτυρα.	λθ'.
Α'κολουθία εἰς ἱεράρχας.	λς'.
Α'κολουθία εἰς ἱεράρχην.	λζ'.
Α'κολουθία εἰς ὁσίους.	λη'.
Α'κολουθία εἰς ὅποιον.	μ'.
Α'κολουθία εἰς ἅγιον μάρτυρα.	μβ'.
Α'κολουθία εἰς κοιμηθέντας.	μγ'.
Α'κολουθία εἰς ἀδινούντα.	μδ'.
Α'κολουθία εἰς μετανοοῦντα.	μς'.
Α'κολουθία τῷ ἁγίῳ πνεύματι.	μζ'.
Α'κολουθία τῆς παναγίας τριάδος.	μθ'.
Α'κολουθία εἰς εὐχαρισίαν.	να'.
Α'κολουθία τῆς γεννήσεως τῆς Θεοτόκου.	ιβ'.
Α'κολουθία τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.	ιγ'.
Α'κολουθία τῷ εὐαγγελισμῷ.	ιδ'.
Α'κολουθία τῶν ὁσίων Σιλβέστρου. Νάλου, καὶ Βαρθελομαίου.	ις'.
Τὰ τροπάρια τῶν ὁκτὰ ἤχων.	ιζ'.
Α'κολουθία τῶν ἁγίων Γρηγορίου τῷ Θεολόγῳ, Ἰωάννῃ τῷ Χρυσσοῳ. Βασιλείῃ τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου Ἀρχιεπισκόπου.	ξβ'.
Η' τῶν ἀμαρτημάτων λύσις.	ξγ'.
Η' Θία λειτουργία τῷ μεγάλῳ Βασιλείῳ.	ξδ'.
Η' Θία λειτουργία τῶν περημασμένων.	πί'.
Α'κολουθία τῷ πμὶ καὶ ζωοπιτοῦ Σαυρῷ.	ςγ'.

ἀνθρώπου, ὁ ὢν ἐν τῇ οὐρανῷ
 ἢ καὶ ὡς Μωσῆς ἐφωσσε
 τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως
 ἐφωσθῆναι δὲ τὸ υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου,
 ἵνα πᾶς ὁπίστυον εἰς αὐ-
 τὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη
 ζωὴν αἰώνιον. οὕτως γὰρ ἡγάπη-
 σεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν
 υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν

ἵνα πᾶς ὁπίστυον εἰς αὐτὸν μὴ
 ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰ-
 ὶον. οὐ γὰρ ἀπίστευεν ὁ θεὸς
 τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον,
 ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα
 σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

Κοινοῦται. Ἐσημασίωθη ἰφ'
 ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ φθορέου σου
 κυρίου.

93

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΟΝ ΤΙΜΟΝ

καὶ ζῶι πύσσευ.

Σὼσον κύριε τὸν λαόν σου, καὶ ἐν λό-
γῳ σου κληρονομήσεις. νί-
κας πῆς βασιλεύσει κατὰ βαρ-
βάρων δωρήματος. καὶ τὸ σὸν ἐν
λατρίῳ δια τῆ σαυρῆς πολί-
τευμα. **Θεοπρόκριν.**

Οἱ τὴν σὴν προσκομίαν κεκτημέ-
νοι ἄχραντοι, καὶ ταῖς σῶς ἐκδοίαις
τῶν θινῶν ἐκλυτρίμωροι. τὰ
σαυρὰ τῆ ἡῶς ἐν παντὶ φρενέ-
μενοι. κατὰ χεῖρας σε πάντες ἐν-
σεβῶς μεγαλυνώμενοι.

Κοντάκιον.

Οὐ φωθῆς ἐν τῇ σαυρῇ ἐκκοίτης
τῇ παννύμφῳ καὶ ἡ πολιτεία,
τοὺς οἰκνημύς σου δέξεται χει-
ρὸς οὐδὲς. ἔφρανον ἐν τῇ δυνά-
μει σου τοὺς πῆς βασιλῆς ἡ-
μῶν. νίκας χρηστῶν αὐτοῖς κα-
τὰ τῶν πολεμίων. τὴν συμμα-
χίαν ἔχωσι τὴν σὴν, ὅπλον εἰρή-
νης ἀπὸ τῆς τρεῖς παύει.

Προκείμενα.

Σὼσον κύριε τὸν λαόν σου καὶ ἐν λό-
γῳ σου. **τίχ.** Πρὸς σὲ κύριε κε-
κατόχομαι. ὁ θὸς μου μὴ παρ-
σιωπήσης. **Πρὸς Κορινθίους.**

Αδελφοί, ὁ λόγος ὁ τῆ σαυρῆς,
πῆς μὲν ὑποταγμένοις μωρία
ἔστι, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν,
δυνάμει θεῷ ἔστι, γὰρ ἐκείνη

ἡ ὑποταγὴ τῶν σοφῶν τῶν σο-
φῶν, καὶ τὴν συνέσει τῶν σω-
τῶν ἀσκήτω. Πῆ σοφός; πῶ
γλαυμάτης; πῶ συζητητὴς
τῆ ἀγῶνης τούτης; οὐχὶ ἐμώρην
ὁ θὸς τὴν σοφίαν τῆ κόσμου τού-
της; ἐπεὶ δὴ ἡδὲ ἐν τῇ σοφίᾳ τῆ
θεοῦ, οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς
σοφίας τῆ θεοῦ, ἐνδόκησεν ὁ θὸς
διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγμα-
τος σώσαι τοὺς πιστεύοντας. ἐπεὶ
δὴ καὶ ἰσθῆτοι σημήνω αἰτέσι, καὶ
ἕλλωες σοφίαν ζητοῦσι. ἡμῶς
δὲ κηρύσσοντες χεῖρὸν ἐξ αὐρω-
μίνων. Ἰσθῆτοις μὲν σπῆνδα-
λον, ἕλλωσι δὲ μωρίαν. αὐτοῖς
δὲ τοῖς κλητοῖς ἰσθῆτοις πῆ καὶ
ἕλλωσι, χεῖρὸν θεῷ δυνάμει,
καὶ θεῷ σοφίαν. **Ἀλλ.**

Μήδεη κύριε πῆς σωμαγωγῆς
σε, ἥς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς, ἐλ-
τρώσω ῥά βδον κληρονομίεσσ.

τίχ. Ὁ δὲ θεὸς βασιλεὺς ἡ-
μῶν ἀνδρώωνος, ἐν ἡρώσῳ σω-
πείαν ἐν μίσῳ τῆς γῆς.

Εὐαγ. κατὰ Ἰωάννην.

Εἴπον οὐκ εἶπες οὐδὲς ἀναβίβη-
κινῆς τὴν οὐρανὸν, εἰμὴ ὁ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώ-

Ενχαριστοῦμενοι τῷ σωτήρι τῶν ὅλων θεῷ ἐπὶ πάντων εἰς πάντας ἡμῶν ἀγαθούς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἁγίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ δι' ὁμιλίαν διαποσάφιαν θρωπύ, φυλάξον ἡμᾶς ὑπὸ τῷ σκέπῳ τῶν πτερύγων σου, καὶ δὲς ἡμῖν μίχρη τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπονής, ἐπαξίως μιτήσαν τὸν ἁγιασμένων σου, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς βασιλείαν ἕσπεραν κληρονομίαν. **Ο' Διδάκτορες.**

Ορθὴ μεταλαβόντες τὸ θεῖον ἁγίον ἀρχέιπτον ἀθανάτ. Ἀνπλαβοῦ, σώσον, ἐλίσσιν, καὶ διαφύλαξον.

Τῷ ἑσπέρῳ πάντων τελείαν ἁγίαν **Ο' ἱερεῖς. Ἐκφώνησις.**

Οπὸς ὁ φωτισμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τῷ δέξαν ἀναπίμπομεν, τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, Νυνὶ καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. **Ο' Διδάκτορες.**

Εν ἐκλήνῃ περιέλαβόμεν.

Τῷ κυρίῳ διηθώμεν.

Εὐχὴ ὑποτάμβωρος.

Δέσποτα παντοκράτωρ, ὁ πάντων τῷ κτίσιν ἐκ σοφίας δημιουργήσας, ὁ διὰ τῷ ἁφάτον σου πρῶτος, καὶ πολλῶν ἀγα-

θότητα, ἀγαθῶν ἡμᾶς εἰς τοὺς πανσέπεις ἡμέρας ζωῆς, πρὸς καρτερικὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, ὁ δέξας πᾶσα ἐκκοντὰ ἡμερῶν πλάκας χεῖρας τὰ διοχράκτα θεμάτων τῷ διεσποτισμῷ σου, παράχου καὶ ἡμῖν ἀγαθὸν αἰῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάδου, τὸ δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσας, τῷ πίσιν ἀδιάρετον τηρήσας, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων σωθλάσας, νικητὴς τῆς ἀμαρτίας ἀναφανῶν, καὶ ἀκατακλείτως φθάσας πρὸς κοινῇ καὶ τῷ ἁγίῳ ἀνάστασιν, ὅτι δόξῃται καὶ διδέξασαι τὸ πάντημον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. νυνὶ καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ο' χοροὶ. Ἀμήν.**

Εὐχὴ ἐκ τῶν σὺν λαμ τῷ ἀγαθῷ.

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαθὸν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπεις ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνῆς ἡμᾶς ποιήσας, τὸν φρικτὸν σου μυσηρίων, σὺ αἶψον ἡμᾶς τῇ λογικῇ σου πόμην, καὶ κληρονόμους ἀνάδιδξον τῆς βασιλείας σου, νυνὶ καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τέλος τῆς θείας λειτουργίας τοῦ σημερινῆς ἡμέρας.

ἡμῖν ἀγαθὸν πᾶσι τοῖς ἀγίοις
σε, τοῖς ἀπ' αἰῶνός σοι ἑταί-
ρήσασιν.

Ο' Διέκοντος τὸ ἀρετικῶς.

Α'νπλαβού, σῶσον, ἐλίσσον, καὶ.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν πλείαν ἁγίαν.

Α'γγέλων εἰσελεύσεως, πιστὸν ὁδηγόν.

Συγγνώμην καὶ ἄφισιν τῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς.

Τὴν ἐνέπιτα τῆς πίστεως.

• Ζήτη εἰς τὴν λατρευγίαν.

Τὴν Χρυσοτόμην.

Ο' ἱερέως. Ε'κφώνως.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς διάπο-
τα μεταπαρρησίας ἀκα-
τακρίτους πολὺν ἐπικαλῶ-
σθαι τὸν ἐπεράνιον θιὸν πατέ-
ρα, καὶ λέγειν. **Τὸ πάτερ ἡμεῶν ζή-
τη εἰς τὴν τοῦ Χρυσοτόμης λήττω.**

Ο' ἱερέως. Ε'κφώνως.

Ο' π σου ἐξὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ
δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ
πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁ-
γίου πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ.

Ο' ἱερέως. Ε'κφώνως.

Ο' Διέκοντος. Τὰς κεφαλὰς.

Ο' ἱερέως κληνόμενος ἐκκλησίαν.

Ο' θιὸς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ ἕψ-
σπλαγχνος, ὁ ἐκ ὑψηλοῦς
καταικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφο-

91

ρῶν, ἔπειθε ἑσπλάγγῃ ὁμο-
μορπὴν πᾶν τὸν λαόν σου, καὶ
φύλαξον αὐτὸν, καὶ ἀξίωσον
πάντας ἡμᾶς, ἀκατακρίτους
μεταχθινὸν τῶν ζωοποιῶν σου τοῦ
των μυστηρίων, σοὶ γὰρ τὰς ἐν-
τῶν ὑπεκλίναντες κεφαλὰς ἀ-
πεικδιχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ
πλούσιον ἔλεος. **Ο' ἱερέως.**

Ε'κφώνως.

Χ Αἶψα καὶ οἰκνυμῶς καὶ τι-
λανθροπία τοῦ μονογενοῦς
σου υἱοῦ, μεθ' οὗ ἐυλογητὴς ἦ,
σὺ πρὸ παναγίας καὶ ἀγαθῶ
καὶ ζωοποιῶ σου πανδύμοι.
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ.

Ο' ἱερέως ἐκπύχεται.

Π Ρόχους κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ
θιὸς ἡμῶν ἐξ ἀγίας κατοι-
κητικῆς σε, καὶ ὑπὸ θρόνου
δόξης τῆς βασιλείας σε, καὶ
ἐλθέ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ
ἄνω πατὴρ συγκαθήμενος,
καὶ ὡς ἡμῖν ἀσέπτως σιωπῶν,
καὶ καταξίωσον τὴν καταπαῖσιν
χρηεῖ, μεταδόναι ἡμῖν τοῦ
ἀρεάντου σώματος σε, καὶ τῆ
πνίμης ἡμῶν, καὶ διήμῶν
παντὶ τῷ λαῷ. **Ο' Διέκοντος.**
Προσχωμῶν. Ο' ἱερέως.

**Τὰ προσημασμένα ἅγια
τῆς ἀγίας.**

Μετὰ τὴν μεταλήξιν.

Ε'κπύχεται ὁ ἱερέως.

Μ' 2 Ε'κφώνως.

καὶ ζωοποιῶσθαι πνεύματι. νυνὶ
καὶ αὐτὸ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Οὕτως νυνὶ αἰδιώμας. **ἦτα.**

Πληρώσαμεν τὴν ἐσπερινὴν διη-
σιν ἡμῶν. τῷ κυρίῳ.

Υπὲρ τῶν προσπομιδέντων καὶ
προσχαιδέντων τιμίων δώρων.
τῷ κυρίῳ διηθώμεν.

Υπὲρ τῶ ἀγίῳ εἴκει τούτῃ.

Οὕτως ὁ φιλάθρωνος θεὸς ἡ-
μῶν, ὁ προσδιξάμενος αὐτὰ
εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερβαίνειον καὶ
κοιρὸν αὐτῶν θυσιάζειν, εἰς
ὁσμὴν ἑωδίας πνευματικῆς,
ἀντικατατίμη ἡμῶν τὴν θέαν
χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ πα-
ναγίου πνεύματος, τῷ κυρίῳ
διηθώμεν.

Υπὲρ τῶν ῥυθιζώμεν ἡμᾶς διὰ
πάσης.

Εὐχὴ ματὰ τὴν διὰ διδοῖ τῶν

ἀγίων δώρων.

Οὕτως ὁ ῥρήτων καὶ ἀδιάπτων
μυστηρίων θεός, παρῷ οἱ
θυσιαροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς
γνώσεως διόκρυφοι, ὁ τὴν δια-
κονίαν τῆς λειτουργίας ταύτης
διπορεύσας ἡμῶν, καὶ δέμιος
ἡμᾶς πρὸς ἀμαρτωλὺς διὰ τὴν
πολλήν σου φιλαθροπρίαν, εἰς
τὸ προσφέρειν σοὶ δώρα τι καὶ
θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀ-
μαρτημάτων, καὶ τῶν τῷ λαῷ

ἀγνοημάτων, αὐτὸς ἀόρατος
βασιλεὺς ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ
ἀνεξίτηλα, ἐνδοξάτα καὶ
δξαίσιμα, ὧν ἐκτεσνᾷ εὐδοκίαν,
ἐπιδὲ ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίτους
δούλους σου, τοὺς τῷ ἀγίῳ σου
τούτῳ θυσιάζειν, ὡς τῷ χι-
ρβικῷ σου παρειαγμένους θρό-
νῳ, ἐφ' ὃ ὁ μονογενὴς σου υἱὸς
καὶ θεὸς ἡμῶν διὰ τῶν προκει-
μένων φεικτὶ ἐπαπαύειται μυ-
στηρίων, καὶ πάσης ἡμᾶς καὶ
τὴν πιστὴν σου λαὸν ἐλδοθιρώσας
ἀκαθαρσίας, ἀγιάσθαι ἡμῶν
τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σέματα,
ἀγιασμῷ ἀναφαιρέτω, ἵνα ἐν
καθαρῷ συνείδητι, ἀνταναστα-
τω προσάψω, πεφωτισμένη
καρδίᾳ, τῷ θεῷ πύτων μετα-
λαμβάνοις ἀγιασμάτων, καὶ
ὑπ' αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνω-
θώμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ τῷ
ἀληθινῷ θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπέν-
τι, ὁ τρώγων με τὴν σάρκα, καὶ
πίνων με τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει,
καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικουῶ-
τες ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπνευσταί-
τες λόγῳ σου κύριε, γινώμεθα
ναὸς τῷ παναγίῳ καὶ προσκυνη-
τῷ σου πνεύματι, λευτερω-
μένοι πάσης διαβολικῆς μεθο-
δείας, ἐν πενήτει, ἢ λόγῳ, ἢ
κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ
τύχων τῶν ἐπιτηγνολογίων
ἡμῶν

ἀγίῳ πνεύματι. Νυνὶ καὶ ἀνὴρ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. **Ο' Διάκονος.**

Ο σοὶ θεὸς τοῦ σώματος πο-
ρεύσῃ, εἰ θεὸς τὸ φῶ-
σμα πορεύσῃ, ὅσοι κατη-
χήμενοι πορεύσῃ, μή τις τῶν
κατηχεμένων, ὅσοι πιστοὶ, ἢ π
καὶ ἢ π ἐν ἐκείνῃ τῇ κυρίᾳ διη-
σώμεν.

Εὐχὴ πιστῶν. α'. μυστικῶς.

Ο ὁ δὲ ὁμοῦ καὶ αἰνεῖς, ὁ περὶ
ζωοποιῶν τῆ Χρυσῆ σε θα-
νάτου ἐκ θανάτου ἡμᾶς ἐκ-
φύρας μεταστήσας, σὺ πάντα
ἡμῶν τὰς αἰδήσεις τῆς ἔμπα-
θῆς νεκρώσας ἐλθέμενον,
ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν
ἐνδοθὲν λογισμὸν ἐπισήσας. καὶ
ὁφθαλμὸς μὲν ἀμύτοχος ἔστω
παντὸς ποιητῆ βλέμματος.
ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀετοῦς ἀνεπί-
βατος, ἡ δὲ γλῶσσα καρδίας
τα ῥήματα ἀπρεπῶν. ἀγχι-
στον ἡμῶν τὰ χεῖλη τὰ αἰνῶν-
τά σε κύρει, τὰς χεῖρας ἡμῶν
ποίησον, τὸ μὲν φάλλον ἀπέ-
χεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ
μόνα τὰ σὺ ἐνάρεις, πάντα
ἡμῶν τὰ μέλη καὶ τὴν διάνοιαν
τῇ σὴ κατασφαλίζου μενός χά-
ρει.

Ο' Διάκονος.

Κ ἡ πλαβὲ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πάντας.

**Καὶ τὸ λυσιπείθῃ, αὐτῶν τοῦ
Χρυσοῦ λατρυγίου.**

Σοφία.

Ο π ὁρέπῃσι πάντα δόξα π-
μὴ καὶ προσκυλήσῃ, περὶ πε-
τεῖ καὶ περὶ ἡμῶν καὶ περὶ ἀγίῳ
πνεύματι, νυνὶ καὶ ἀνὴρ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ε π καὶ ἢ π ἐν ἐκείνῃ τοῦ.

Εὐχὴ πιστῶν. β'.

Δ Εἰς ὅσα ἀγίᾳ ὑπεράγαθῃ, δι-
σταπύλωσε τὸν ἐν ἐλπίδι πλύ-
στον, ἵλεων γενέσθῃ ἡμῖν τοῖς
ἀμαρτωλοῖς, καὶ ἀξίως ἡμᾶς
ποίησον τῆς ὑποδοχῆς τῆς με-
νομένης σε ἡμῶν καὶ θεῶν ἡμῶν,
τῆ βασιλείας τῆς δόξης, ἰδέ
τὸ πᾶν ἡμῶν, κατὰ τὴν πα-
ρεῖσιν ὡς ἐκ πορεύμενα, τῇ
μυστικῇ ταύτῃ περὶ θεῶν μέλ-
λη τραπεζῇ, ὑπὸ πλῆθους σρα-
πῆς ἐκείνης ἀοράτως δορυφο-
ρέμενα. ὦν τὴν ματάληψιν
ἀκατάκευτον ἡμῖν δώρηται,
ἵνα δι' αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας
ὁμμα καταυγαζόμενοι, ἡμῶν
τὸς καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Α ἡ πλαβὲ, σῶσον, ἐλέησον.

Σοφία. Εὐκρωτος.

Κ Ἀπὸ τῆς δωρεᾶς τῆς Χρυσῆ
σε, μετ' ἐκ ἐυλογητῶν ἐκ
σὺν περὶ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ

Μ καὶ

καὶ αἱ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων.

Οσοὶ κατηχούμενοι προέλ-
θῃτε, οἱ κατηχούμενοι προέλ-
θῃτε, ὅσοι κατηχούμενων,
θῆτε, μή τις τῶν κατηχούμενων,
ὅσοι πῶσι. ἢ καὶ ἢ ἐν εἰρήνῃ
τῇ κυρίου διηθώμεν.

Ιστοὶ ὅτι ἀπὸ τῆς δ'. τῆς μισο-
νησίμου. μέχρι καὶ τῆς μεγα-
λης δ'. προσδίντα καὶ τὰ ὑπο-
τιταγμένα διακονικὰ τῇ διπλῇ
κατηχούμενων σὺ τῇ δ' καὶ
ὡφέλει αἶμα τὸ εἰπεῖν τὴν ἀνω-
θι ἐκφάνισιν. τὸ ἵνα καὶ αὐ-
τοὶ, ἀρξάμενοι οὕτως.

Οσοὶ κατηχούμενοι, προέλθῃτε,
οἱ κατηχούμενοι προέλθῃτε,
ὅσοι πρὸς τὸ φῶσμα προέλ-
θῃτε, ἔνθα οἱ πρὸς τὸ φῶσ-
μα, τῇ κυρίῃ διηθώμεν.

Οἱ πῶσι ὑπὸ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον
φῶσμα ἐντρεπιζομένων ἀδελ-
φῶν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν.
τῇ κυρίῃ διηθώμεν.

Οπως κύριος, ὁ θεὸς ἡμῶν σφεί-
ζῃ αὐτοὺς καὶ ἐν δυνάμει,
τῇ κυρίῃ διηθώμεν.

Φωπίζῃ αὐτοὺς φωτισμῷ γνῶ-
σιως καὶ ἀληθείας, τῇ.

Καταξιάσῃ αὐτοὺς ἐν χαρῇ ἐν-
δότῳ τῇ λουτροῦ τῆς παλιγ-
γενεσίας, τῆς ἀφίσεως τῶν
ἀμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος

τῆς ἀφθαρσίας, τῇ κυρίῃ διη-
θώμεν.

Αναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' ὕδατος καὶ
πνεύματος, τῇ κυρίῃ διηθώμεν.

Χαρίσασθαι αὐτοὺς τὴν τελειότητα
τῆς πίστεως, τῇ κυρίῃ διηθώμεν.

Συγκαταειθμίσει αὐτοὺς ἐν ἁ-
γίᾳ αὐτῇ καὶ ἐκλεκτῇ ποίμνῃ,
τῇ κυρίῃ διηθώμεν.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀνπλασθῇ, καὶ
διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ θεὸς τῇ
σῇ χάριτι.

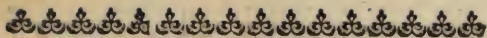
Οἱ ὡς τὸ φῶσμα τὰς κηφα-
λὰς ὑμῶν τῇ κυρίῃ κλίναται.

Εὐχὴ ὑπὲρ πάντων πρὸς τὸ ἅγιον βά-
πτισμα ἐντρεπιζομένων. λι-
ρομένη ἀπὸ τῆς δ'. τῆς μισο-
νησίμου.

Επίφανον διάφοτα τὸ φῶ-
σμα πῶσι, ὅτι τὰς πρὸς τὸ
ἅγιον φῶσμα ἐντρεπιζομέ-
νους, καὶ ποιοῦντας πέντε τῆς ἀμαρ-
τίας μουσμον ὑποπλάττει,
καταύρασον αὐτῶν τὴν διάνοιαν.
βεβαίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει,
σφείζον ἐν ἐλπίδι, τελείωσον
ἐν ἀγάπῃ, μέλη ἡμῶν τῇ χει-
ρὶ σου ἀνάδειξον, τῇ δύνῃ
ἐαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Οἱ εἰρήνη. **Ε**κφάνωσι.

Οπὺς ὁ φῶσμος ἡμῶν καὶ
σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπο-
μεν, τῇ πατρὶ καὶ τῇ ὑπὲρ καὶ
τῇ ἀγίᾳ

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΔΕ

βιβλίου περιχομένων.

Η Θεία λειτουργία τῶ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τῷ Χρυσόστομῳ.	φυλ. α'.
Α'κολουθία εἰς ἀπομάρτυρας.	φυλ. κβ'.
Α'κολουθία εἰς περὶ φήτας. καὶ εἰς περὶ φήτην.	κζ'.
Α'κολουθία εἰς ἀποστόλους. καὶ εἰς ἕνα ἀπόστολον.	κθ'.
Α'κολουθία εἰς μάρτυρας.	λδ'.
Α'κολουθία εἰς ἕνα μάρτυρα.	λζ'.
Α'κολουθία εἰς ἕνα ἱερομάρτυρα.	λδ'.
Α'κολουθία εἰς ἱεράρχας.	λς'.
Α'κολουθία εἰς ἱεράρχην.	λζ'.
Α'κολουθία εἰς ὁσίους.	λη'.
Α'κολουθία εἰς ὅποιον.	μ'.
Α'κολουθία εἰς ἁγίαν μάρτυρα.	μβ'.
Α'κολουθία εἰς κοιμηθέντας.	μγ'.
Α'κολουθία εἰς ἀδινούντα.	μδ'.
Α'κολουθία εἰς μετανοοῦντα.	μς'.
Α'κολουθία τῷ ἁγίῳ πνεύματι.	μζ'.
Α'κολουθία τῆς παταρίας τριάδος.	μθ'.
Α'κολουθία εἰς εὐχαρίστησιν.	να'.
Α'κολουθία τῆς γεννήσεως τῆς Θεοτόκου.	ιβ'.
Α'κολουθία τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.	ιγ'.
Α'κολουθία τῷ εὐαγγελισμῷ.	ιδ'.
Α'κολουθία τῶν ὁσίων Σιλβέστρου. Νείλου, καὶ Βαρδολομαίου.	ισ'.
Τὰ τροπάρια τῶν ὁκτῶ ἡχῶν.	ις'.
Α'κολουθία τῶν ἁγίων Γρηγορίου τῷ Θεολόγῳ, Ἰωάννου τῷ Χρυσόστομῳ. Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἀθανασίου Ἀρχιεπισκόπου.	ξβ'.
Η' τῶν ἀμαρτημάτων λύσις.	ξγ'.
Η' Θεία λειτουργία τῷ μεγάλῳ Βασιλεῖ.	ξδ'.
Η' θεία λειτουργία τῶν περὶ φηταςμένων.	πί'.
Α'κολουθία τῷ πμίῳ καὶ ζωοπιῶντι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ.	ςγ'.

αἰθρώπου, ὁ δὲ ἐς τῆς οὐρα-
νῆς. καὶ καθὼς Μωσὴς ἐφώσθη
τὸν ὄφιν ἐς τὴν ἐρήμω, οὕτως
ἐφώθηται θεὸς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώ-
που, ἵνα πᾶς ὁπίστυον εἰς αὐ-
τὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη
ζωὴν αἰώνιον. οὕτως γὰρ ἡγάπη-
σεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν
υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν

ἵνα πᾶς ὁπίστυον εἰς αὐτὸν μὴ
ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰ-
ώνιον. οὐ γὰρ ἀπίσθηλιν ὁ θεὸς
τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον,
ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα
σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

Κοινοῦται. Εὐσημεώθη ἐφ'
ἡμᾶς τοῦ φῶς. τοῦ φωτός σου
κυρίου.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΔΕ

βιβλίου περιουχμένων.

Η Θεία λειτουργία τῶ ἐς ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τῷ Χρυσόστομῳ.	φυλ. α'.
Α' κολεθρία εἰς ἀσπάζτους.	φυλ. κί.
Α' κολεθρία εἰς περὶ φήτας. καὶ εἰς περὶ φήπην.	κζ'.
Α' κολεθρία εἰς ὑπόσολυς. καὶ εἰς ἕνα ὑπόσολον.	κθ'.
Α' κολεθρία εἰς μάρτυρας.	λα'.
Α' κολεθρία εἰς ἕνα μάρτυρα.	λζ'.
Α' κολεθρία εἰς ἕνα ἱερομάρτυρα.	λδ'.
Α' κολεθρία εἰς ἱεράρχας.	λε'.
Α' κολεθρία εἰς ἱεράρχην.	λζ'.
Α' κολεθρία εἰς ὁσίους.	λη'.
Α' κολεθρία εἰς ὅπον.	μ'.
Α' κολεθρία εἰς ἅγιον μάρτυρα.	μζ'.
Α' κολεθρία εἰς κοιμηθέντας.	μγ'.
Α' κολεθρία εἰς ἀδικοῦντα.	μδ'.
Α' κολεθρία εἰς μετανοοῦντα.	μς'.
Α' κολεθρία τῷ ἁγίῳ πνεύματι.	μζ'.
Α' κολεθρία τῆς πατρῆας τριάδος.	μθ'.
Α' κολεθρία εἰς εὐχαρίστη.	να'.
Α' κολεθρία τῆς γεννήσεως τῆς Θεοτόκου.	ιβ'.
Α' κολεθρία τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.	ιγ'.
Α' κολεθρία τῷ εὐαγγελισμῷ.	ιδ'.
Α' κολεθρία τῶν ὁσίων Σιλβέστερου. Νείλου, καὶ Βαρδολομαίου.	ις'.
Τὰ τροπάκια τῶν ὁκτῶ ἡχῶν.	ιζ'.
Α' κολεθρία τῶν ἁγίων Γρηγορίου τῷ Θεολόγῳ, Ἰωάννου τῷ Χρυσόστομῳ. Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἀθανασίου Ἀρχιεπισκόπου.	ξβ'.
Η' τῶν ἀμαρτημάτων λύσις.	ξγ'.
Η' Θεία λειτουργία τῷ μεγάλῳ Βασιλείῳ.	ξδ'.
Η' θεία λειτουργία τῶν θεωρημασμένων.	πί'.
Α' κολεθρία τῷ πρίμῳ καὶ ζῳοπιστοῦ Γαυροῦ.	εγ'.

ἀνθρώπου, ὁ ὢν ἐν τῇ οὐρανῷ
 ἡ καὶ καὶ θῶς Μωσῆς ἔβλεπον
 τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως
 ἐβλεπόμεθα τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου,
 ἵνα πᾶς ὁπίστυον εἰς αὐ-
 τὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη
 ζωὴν αἰώνιον. οὕτως γὰρ ἡγάπη-
 σεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν
 υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν

ἵνα πᾶς ὁπίστυον εἰς αὐτὸν μὴ
 ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰ-
 ὄνιον. οὐ γὰρ ἀπίσταντες ὁ θεὸς
 τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον,
 ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα
 σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

Κοινωνικόν. Εἴσημειώθη ἰφ'
 ἡμᾶς τοῦ φῶς τοῦ φωτός σου
 κυρίου.

93

ΛΟΓΟΤΕΥΑ ΤΟΝ ΤΙΜΟΝ
καὶ ζωοποιῶσαι αὐτὸν.

Σὺ πὺν κύριε τὸν λαόν σου, καὶ ἐν λό-
 γῳ σου κληρονομήσεις. νί-
 κας πῆς βασιλευσὶ κατὰ βαρ-
 βάρων δωρήματος. καὶ τὸ σὸν φυ-
 λατῶν διὰ τῆς σωτηρίας πολί-
 τυμα. **Θεοτοκίον.**

Οὐ τὴν σὴν προσωπίαν κληρονο-
 μοῦν ἄχραντη, καὶ ταῖς σῶν ἐκδοχαῖς
 τῶν θινῶν ἐκλυτρεμένοι. τὰ
 σωτῆρα τῆς ψυχῆς ἐν παντὶ φερέ-
 μενοι. κατὰ χεῖρας σε πάντες ἐν-
 σεβῶς μεγαλυνώμενοι.

Κοιτάκιον.

Οὐ φωνῆς ἐν τῇ σωτῆρι ἐκδοχῇ
 τῇ ἐπανόμῳ σου καὶ τῇ πολιτείᾳ,
 τοὺς ἐκπληρώσεις δόξης σου χρι-
 στέ ὁ θεός. ἐν φερανὸν ἐν τῇ δυνά-
 μει σου τοὺς πρὸς βασιλεῖς ἡ-
 μῶν. νίκας χρηστῶν αὐτοῖς κα-
 τὰ τῶν πολεμίων. τὴν συμμα-
 χίαν ἔχου πὶν τὴν σὴν, ὅπλῳ εἰρή-
 νης ἀνέστητον τρέπαιον.

Περὶ κτίματα.

Σὺ πὺν κύριε τὸν λαόν σου καὶ ἐν λό-
 γῳ σου. **τίχ.** Πρὸς σὲ κύριε κε-
 κεχαίρομαι. ὁ θεός μου μὴ παρ-
 σιωπήσης. **Πρὸς Κορινθίους.**

Αδελφοί, ὁ λόγος ὁ τῆς σωτῆ-
 ρίας μὴ ἀπολλυμένοις μωρίας
 ὅτι, τοῖς διὰ σαζομένοις ἡμῖν,
 δυνάμεις θεῶν ὅτι, γὰρ γεπαῖται

ἡ δὲ ἀπολλῶ τὴν σωτῆρα πᾶν σο-
 φῶν, καὶ τὴν αὐτῆς πᾶν σω-
 τῶν ἀδελφῶν. Πῶς σοφός; πῶς
 γενομαίης; πῶς συζητητῆς
 τῇ ἀφ᾽ ὧν τοῦτος; οὐχὶ ἐμώρεται
 ὁ θεὸς τὴν σοφίαν τῆς κόσμου τοῦ
 τε; ἐπεὶ δὴ ἡ δὲ ἐν τῇ σοφίᾳ τῆς
 θεοῦ, οὐκ ἐγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς
 σοφίας τῆς θεοῦ, ἐν δόκῃσιν ὁ θεὸς
 διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγμα-
 τος σώσαι τοὺς πιστεύοντας. ἐπεὶ
 δὴ καὶ ἰσθ᾽ αἰὶς σημήνω αὐτοῖς, καὶ
 ἑλλῶντες σοφίας ζητοῦσι. ἡμῶν
 διὰ κηρύσσομεν χριστὸν ἐξ αὐρῶ-
 μένων. Ἰσθ᾽ αἰὶς ἡμῶν σαυτῶν
 λον, ἑλλῶντες μωρίας. αὐτοῖς
 διὰ τοῖς κλητοῖς ἰσθ᾽ αἰὶς τῇ καὶ
 ἑλλῶντες, Χριστὸν θεὸν δυνάμει,
 καὶ θεὸν σοφίαν. **Ἀλλῃ.**

Μνήσθη κύριε τῆς σωματωρῆς
 σου, ἥς ἐκτίστω ἀπ' ἀρχῆς, ἐν
 τρώσῳ βράβδον κληρονομήσεις.

τίχ. Ὁ δὲ θεὸς βασιλεὺς ἡ-
 μῶν πρὸ αἰῶνος. εἰργάσατο στο-
 τηρίαν ἐν μίσῳ τῆς γῆς.

Εὐαγ. κατὰ Ἰωάννην.

Εἴπιν ὁ κύριος οὐδὲς ἀναβίβη-
 κεν εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰμὴ ὁ ἐκ
 τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου.

Ενχαριστοῦμεν σου τῷ σωτήρι τῶν ὅλων θεῷ ἐπὶ πάντων οἷς παρέχεις ἡμῖν ἀγαθούς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἁγίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ διόμισις διανοστα φιλάνθρωποι, φυλάξον ἡμᾶς ὑπὸ τῷ σκέπῳ τῶν πτερύγων σου, καὶ δὲς ἡμῖν μέλει τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπονής, ἐπαξίως μετήχην τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς βασιλείας ἑσπερίαν κληρονομίαν. **Ο' Διάκονοι.**

Ορθὴ μεταλαβόντες τὸ θείον ἁγίον ἀρχιεπίσκοπον ἀθανάτῃ. Ἀντιπαβοῦ, σώσον, ἐλίσσιν, καὶ διαφύλαξον.

Τῷ ἱσπίραν πάντων πλήρει ἁγίας **Ο' ἱερεῖς. Εὐφρόνεις.**

Οπ σὺ ὁ φωτισμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τῷ δέξαι ἀναπίμπωμεν, τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἰσπί καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, Νυνὶ καὶ αἰὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. **Ο' Διάκονοι.**

Εν ἐκκλησίᾳ πρεσβυτέρων.

Τῷ κυρίῳ ἐπιστάμεν.

Εὐχὴ ὁπιδάμβωτος.

Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ πάντων κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τῷ ἁφάτον σου πρέσβειαι, καὶ πολλῶν ἀγα-

θότητα, ἀγαθῶν ἡμᾶς εἰς τοὺς παντοπίους ἡμέρας ἰούτας, πρὸς καθαιρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παίδων, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, ὁ δὲ πεισασα ἐκοντα ἡμερῶν πλάκας χρεῖτος τὰ θεοχάρακτα χερσὶ ματα τῷ θεῷ ποτίσας μωσῆ, παράχας καὶ ἡμῖν ἀγαθὸν τὸν δῶνα τὸν καλὸν ἀγωνία δὲ, τὸ δρόμον τῆς νηθείας ἐκτελέσας, τῷ πῖσιν ἀδιάρετον τηρήσας, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀορέων δρακέντῃ σιωθλάσας, νικητῆς τῆς εὐμαρτίας ἀναφανέως, καὶ ἀκατακρείπας φθάσας πρεσκυμῆσαι καὶ τῷ ἁγίῳ ἀνάστασιν, ὅτι δὲ λόγηται καὶ διδέξασαι τὸ πάντημον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομόσου, τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἰσπί καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. Νυνὶ καὶ αἰὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ο' χοροὶ. Ἀμήν.**

Εὐχὴ ἐν τῷ σὺν ἡμῖν τῷ ἁγίῳ.

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαθὸν ἡμᾶς εἰς τὰς παντοπίους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνῶν ἡμᾶς ποιήσας, τῶν φρικτῶν σου μυσηρίων, σῶμα ἡμᾶς τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνὰ δέξον τῆς βασιλείας σου, νυνὶ καὶ αἰὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τέλος τῆς θείας λειτουργίας τῷ προσημασμένοι.

ἡμῖν ἀγαθὸν πᾶσι τοῖς ἀγίοις
σε, τοῖς ἀπ' ἀγῶνός σοι ἱναρι-
σθήσιν.

Ο' Διάκονος τὰ ἐρημικῶς.

Α'νπλαβού, τῶσον, ἐλίσσον, καὶ.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν πλέαν ἁγίαν.

Α'γγελον ἐρώσῃς, πρὸν ὁδηγόν.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς.

Τὴν ἐνόμιτα τῆς πίστεως.

Ζήτα εἰς τὴν λατρευσίαν.

Τὴν Χρυσοδόμην.

Ο' ἱερεὺς. Ἐκφώνως.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς διὰ το-
τα μεταπαρρησίας ἀκα-
τακρίτως πολυμῶν ἐπιχαλῶ-
σάσῃ τὸν ἱερέανιον θρόνον πατέ-
ρα, καὶ λέγῃ. **Τὸ πᾶτερ ἡμῶν ζή-
ταις τὴν τοῦ Χρυσοδόμου λήτρε.**

Ο' ἱερεὺς. Ἐκφώνως.

Ο' πρὸς ἐξὶν ἡ βασιλεῖα καὶ ἡ
δουλοῖς καὶ ἡ δόξα τοῦ
πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁ-
γίου πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ.

Ο' ἱερεὺς. Ἐξελών πᾶσιν.

Ο' Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς.

Ο' ἱερεὺς κληνόμενος ἐκ τῶν χρίστων.

Ο' θεὸς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ ἕν-
σπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς
κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφο-

ρεῖν, ἐπὶ τὴν ἰσχυράν γλῶσσαν ὁμο-
μαρτυροῦν πάντας τὸν λαόν σου, καὶ
φύλαξον αὐτὸν, καὶ ἀξιώσον
πάντας ἡμᾶς, ἀκατακρίτως
μετασχῆν τὰν ζωοποιόν σου τοῦ
ταν μυστηρίων, σὺ γὰρ τὰς ἐκ-
τὰν ὑπεκλίναντες κεφαλὰς ἀ-
πεκδιχόμενοι τὸ πᾶρ σὺ
πλούσιον ἔλας. **Ο' ἱερεὺς.**

Ἐκφώνως.

Χαίρει καὶ οἰκτιροῖς καὶ τι-
λανθροπία τοῦ μονογενοῦς
σου υἱοῦ, μεθ' οὗ ἐυλογητὴς εἶ,
σὺ πρὸ παναγίου καὶ ἀγαθῶ
καὶ ζωοποιῶ σου πνεύματι.
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ.

Ο' ἱερεὺς ἐπὶνυχταί.

Πρόχως κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ
θεὸς ἡμῶν ἐξ ἁγίας κατοι-
κηθεῖς σε, καὶ ὑπὸ θρόνου
δόξης τῆς βασιλείας σε, καὶ
ἐλθέ εἰς τὸ ἁγιασάμ ἡμᾶς, ὁ
ἄνω πρὸ πατρὸς συγκαθήμενος,
καὶ ὡς ἡμῖν ἀσφαλείας σωτῶν,
καὶ καταξίωσον τὴν κεταγαῖσσε
χειρὶ, μεταδύναι ἡμῖν τοῦ
ἀρχάντου σώματος σε, καὶ τῇ
πνεύματι ἡμῶν, καὶ διήμῶν
παντὶ πρὸ λαῶ. **Ο' Διάκονος.**
Προχόμενος. Ο' ἱερεὺς.

**Τὰ θεωρημασμένα ἄγια
τοῖς ἀγίοις.**

Μετα τῶν μετὰ τὴν ψαλμῶν.

Ἐπὶνυχταί ὁ ἱερεὺς.

Μ 2 Ἐνυχ-

καὶ ζωιοποιῶσιν πνεύματι. νῦν
καὶ αἱ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας πᾶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ο λαὸς νῦν αἰδυνάμενος. **ἦτα.**

Πληρώσμεν τὴν ἐσπερινὴν δὴ-
σιν ἡμῶν. τῇ κυρίῳ.

Υπὲρ τῶν περὶ σπομιθίντων καὶ
περὶ αἰνέτων ἡμῶν δάμων.
τῇ κυρίῳ δὴ θεῷ.

Υπὲρ τῇ ἀγίᾳ οἴκῃ τούτῃ.

Οπως ὁ φιλάθρωνος θεὸς ἡ-
μῶν, ὁ περὶ δὲ ξάμενος αὐτὰ
εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπεράνω καὶ
νοερὸν αὐτῆς θυσιαστήριον, εἰς
ὁσμὴν ἰουδαίας πνευματικῆς,
ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν
χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ πα-
τερῆος πνεύματος, τῇ κυρίῳ
δὴ θεῷ.

Υπὲρ τῇ ἐνδοξῇ ἡμᾶς ὑπὸ
πάσης.

**Εὐχὴ μετὰ τῇ ὑπόθεσι τῶν
ἀγίων δάμων.**

Ο τῶν ἀρρήτων καὶ ἀδιάπτων
μυστηρίων θεός, περὶ οἷ
θυσιαστῶν τῆς σοφίας καὶ τῆς
γνώσεως ὑπόκριτοι, ὁ τῷ δια-
κρίσει τῆς λειτουργίας ταύτης
ὑποκαλύψας ἡμῖν, καὶ θεοφρό-
νως πρὸς ἀμνηστῶν διατρί-
βῃ πολλὰς φιλαθροῦς, εἰς
τὸ περὶ σφῆρην σοφίας τε καὶ
θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀ-
μνησμάτων, καὶ τῶν τῇ λαῷ

ἀμνησμάτων, αὐτοὺς ἀδελφε-
βασιλεῦ ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ
ἀνεξίτηλα, ἐνδοξάτα καὶ
ἐξάστα, ἐν ἐκείνῳ αἰεθμός,
ἐπὶ ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξί-
τους δούλους, τοὺς περὶ ἀγίας
τοῦτο θυσιαστήριον, ὡς τῇ χι-
ρβικῇ παλαιστικῇ θρό-
νῳ, ἐφ' ᾧ ὁ μονογενὴς σου υἱὸς
καὶ θεὸς ἡμῶν διὰ τῶν περὶ
μῶν φεικτὶς ἐπαπαύειται μυ-
στηρίων, καὶ πάσης ἡμᾶς καὶ
τὸν πᾶν σου λαὸν ἐλευθερώσας
ἀκαθαρσίας, ἀγιάσας ἡμῶν
τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σῶματα,
ἀγιασμῷ ἀναφαίρετῳ, ἵνα ἐο-
κταρῶν σωθῇ δόξα, ἀνιπαυχυν-
τῶ περὶ σφῆρην, περὶ σφῆρην
χρησθῇ, τῇ θείῳ πύτῃ μετα-
λαμβάνοντες ἀγιασμάτων, καὶ
ἐν αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐν-
δοξῶν αὐτῶν τῇ Χριστῷ τῇ
ἀληθινῇ θῆν ἡμῶν, τῇ ἐπί-
νῃ, ὁ τρώων μετὰ σάρκα, καὶ
πίνων μετὰ αἷμα, ἐν ἐκείνῳ
καὶ ἐν αὐτῇ, ὅπως ἐοικυῖ-
τες ἐοῖ ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦ-
τες λόγῳ σου κύριε, γινώμεθα
ναὸς τῇ παναγίᾳ καὶ περὶ σφῆ-
ρην σου πνεύματος, λευτερο-
μῶν πάσης διαβολικῆς μεθο-
δείας, ἐοικότες, ἢ λόγῳ, ἢ
κατὰ δαίμονας ἐνεργουμένους, καὶ
τύχων τῶν ἐν πνεύματι
ἡμῶν

ἀγίῳ πνεύματι. Ναὺ καὶ αὐτὴ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. **Οἱ δὲ ἄνθρωποι.**

Ο σοὶ πορὸς τὸ φῶς πορὸς
ἐλθετε, εἰ πορὸς τὸ φῶ-
σμα πορὸς ἐλθετε, ὅσοι κατη-
χήμενοι πορὸς ἐλθετε, μή τις τῶν
κατηχεμένων, ὅσοι πῖστοι, ἐπὶ
καὶ ἐπὶ ἐς ἐκείνῃ τῇ κυρίῃ διη-
θάμην.

Εὐχὴ πῖστοι. α'. μυστικῶς.

Ο ὁδὸς ὁμίχρας καὶ αἰνέτης, ὁ πᾶσι
ζωοποιῶν τῷ Χριστῷ σε θα-
νάτω εἰς ἀφ' ὅραται ἡμᾶς ἐκ-
φυσῶν μετασῆσας, σὺ πάσι
ἡμῶν τὰς αἰδήσεις τῆς ἐμπα-
θῆς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον,
ἀγαθὴν ταύταις ἡγεμόνα τὸν
ἐνδοθὲν λογισμὸν ἐπισῆσας. καὶ
ὁφθαλμὸς μὲν ἀμίτοχος ἔστω
παντὸς ποιητῆς βλέμματος.
ἀκοὴ δὲ λόγους ἀργίους ἀνεπί-
βατος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρὴ
τῶν ῥημάτων ἀπρεπῶν. ἀγνι-
στον ἡμῶν τὰ χεῖλη τὰ αἰνῶν-
τά τε κύριε, τὰς χεῖρας ἡμῶν
ποίησον, ἵνα μὴ φάουλων ἀπί-
χεσθαι πράξιον, ἐνεργεῖν δὲ
μόνα τὰ σοὶ ἐνδρέστα, πάντα
ἡμῶν τὰ μέλη καὶ τὴν διάνοιαν
τῇ σῇ κατασφαλίζομενος χά-
ριτι.

Οἱ δὲ ἄνθρωποι.

Α ιπλαβῶ, σῶσον, ἐλθέσον.
Τὴν ἡμέραν πάντων.

**Καὶ τὰ λοιπὰ ζήτη, ἀκούει τοῦ
Χριστοῦ Λειτουργίου.**

Σοφία.

Ο πὺρρίπαιστοι πάντες δόξα πᾶ-
σιν καὶ πᾶσι ὑμῶν καὶ πᾶσι ἀγίῳ
πνεύματι, ναὺ καὶ αὐτὴ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ε πὺρ καὶ ἐπὶ ἐς ἐκείνῃ τοῦ.

Εὐχὴ πῖστοι. β'.

Δ Εἰσὶν ἅγιοι ὑπακούετε, δι-
σταπνύετε τὸν ἐκ ἐλπίας πλῆ-
στον, ἵνα ὡς γενέσθαι ἡμῖν τοῖς
ἀμαρτωλοῖς, καὶ ἀξίους ἡμᾶς
ποίησον τῆς ὑποδοχῆς τῆς μο-
ναρχίας σου ὑμῶν καὶ θεῶν ἡμῶν,
τῆς βασιλείας τῆς δόξης, ἵνα
ὡς τὸ ἀχρεστον αὐτῇ σῶμα, καὶ
τὸ πᾶσι ἡμῶν, κατὰ τὴν πα-
ρεστη ὥραν εἰς πορεύομενα, τῇ
μυστικῇ ταύτῃ πορὸς τῆς μέλ-
λει τραπεζῇ, ὑπὸ πλῆθους ερα-
πίας ἐρεανίε ἀποδείξας δορυφο-
ρέμενα. ὡν τὴν μεταλήψιν
ἀκατάκεστον ἡμῖν δώρηται,
ἵνα δι' αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας
ὅμμα καταυγάζομενοι, ὑποφω-
τῆς καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Α ιπλαβῶ, σῶσον, ἐλθέσον.

Σοφία. Εἰς πᾶσι.

Κ Ἀπὸ τῆς δωρεάν τῇ Χριστῷ
σε, μεθ' ἐκ ἐυλογητῶν εἰ
σὺ πᾶσι παραγίῳ καὶ ἀγαθῷ

M καὶ

νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰδῶν.

Οσοὶ κατηχούμενοι προέλ-
θῃτε, οἱ κατηχούμενοι προέλ-
θῃτε, ὅσοι κατηχούμενοι προέλ-
θῃτε, μή τις τῶν κατηχεμένων,
ὅσοι πιστοὶ. ἢ καὶ ἢ ἐν ἐκείνῃ
τῇ κυρίῃ διηθώμεν.

Ιστοὶν ὅτι διὰ τῆς δ'. τῆς μεσο-
τησίμῃ. μέχρι καὶ τῆς μεσά-
λης δ'. προσδίδεται καὶ τὰ διπλο-
τυτα γινώσκει διακονικὰ τῇ διπλῇ
κατηχεμένῳ σὺν τῇ δι' αὐτῆς καὶ
ὡφέλει ἅμα τὸ εἶπαι τὴν αὐτὴν
ἐκφώνησιν. τὸ ἵνα καὶ αὐ-
τοὶ, ἄρξασθαι οὕτως.

Οσοὶ κατηχούμενοι, προέλθῃτε,
οἱ κατηχούμενοι προέλθῃτε,
ἔσοι πρὸς τὸ φῶσμα προέλ-
θῃτε, εὐξαθε οἱ πρὸς τὸ φῶσ-
μα, τῇ κυρίῃ διηθώμεν.

Οἱ πιστοὶ ἡμεῖς τῶν πρὸς τὸ ἅγιον
φῶσμα εὐτρεπιζομένων ἀδελ-
φῶν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν.
τῇ κυρίῃ διηθώμεν.

Οπως κύριος, ὁ θεὸς ἡμῶν σφρι-
ξῇ αὐτοὺς καὶ ἐν διωαμώσῃ,
τῇ κυρίῃ διηθώμεν.

Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμῶν γινώ-
σιως καὶ ἀληθείας, τῇ.

Καταξιάσῃ αὐτοὺς ἐν χαρᾷ ἐν-
δότῳ τῇ λουτροῦ τῆς παλιγ-
γενεσίας, τῆς ἀφίσεως τῶν
ἀμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐκδύματος

τῆς ἀφθαρσίας, τῇ κυρίῃ διη-
θώμεν.

Αναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' ὕδατος καὶ
πνεύματος, τῇ κυρίῃ διηθώμεν.

Χαρίσασθαι αὐτοῖς τὴν πληρότητα
τῆς πίστεως, τῇ κυρίῃ διηθώμεν.

Συγκαταειδήσῃ αὐτοὺς τῇ ἀ-
γίᾳ αὐτῇ καὶ ἐκλεκτῇ ποίμνῃ,
τῇ κυρίῃ διηθώμεν.

Σῶσον, ἐλίσσον, ἀνπλαβῶ, καὶ
διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ θεὸς τῇ
σῇ χάριτι.

Οἱ πρὸς τὸ φῶσμα τὰς κεφα-
λὰς ὑμῶν τῇ κυρίῃ κλίνατε.

Εὐχὴ ἡμεῖς τῶν πρὸς τὸ ἅγιον βά-
πτισμα εὐτρεπιζομένων. λι-
πομένη διὰ τῆς δ'. τῆς μεσο-
τησίμῃ.

Επίφανον δέσποτα τὸ πρὸ-
σωπόνει, ὅτι τὰς πρὸς τὸ
ἅγιον φῶσμα εὐτρεπιζομέ-
νης, καὶ πορευόμενης τὴν τῆς ἀμαρ-
τίας μολυσμὸν ἀποπνέξασθαι,
καταύρατον αὐτῇ τὴν διάνοιαν.
βεβαίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ πίστι,
σφριξῇ ἐν ἐλπίδι, πληρώσον
ἐν ἀγάπῃ, μέλη τίμα τῇ Χρι-
στῷ σε ἀνάδειξον, τῇ δόξης
ἐαυτὸν ἀντίλυτρον ἡμεῖς τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Οἱ ἱερεῖς. Ἐκφώνως.

Οἱ πρὸς τὸ φῶσμα ἡμῶν καὶ
σοὶ τὴν δόξαν ἀνατίμπο-
μεν, τῇ πατρὶ καὶ τῇ υἱῷ καὶ τῇ
ἀγίῳ

δὲ πρὸς σὲ κύβει καὶ οἱ ὀρθαλ-
μοὶ ἡμῶν, ἐπὶ σοὶ ἡλπίσαμεν,
καὶ μὴ καταχυλῆς ἡμᾶς ὁ
Θεὸς ἡμῶν. ὅπ' ἄρ' ἐπι σὺ πα-
σαι δόξα πᾶσι, καὶ προσκύνησις,
καὶ πατερεὶς, καὶ πατρὶς ἡμέ-
ρας, καὶ πνεύματι. καὶ ἀμήν. εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Οἱ Διάκονοι.

Σοφία ὀρθή, καὶ μετὰ τὴν σου.
πλήρωσι τῆς γαίης.
ὁ ἱερεὺς.

Σοφία ὀρθή, φάς Χριστοῦ φάνη-
σαι. μετὰ δὲ τὸ κατευθυ-
θῆναι. Ἡ ἔκτιστος.

Εἰπωμεν πάντες εὖ δόξης τῆς.

Κύβει παντοκράτωρ ὁ Θεὸς τῶν.

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ.

Ζήτη εἰς τὴν ληττεργίαν.

Τῷ Χρυσόμῳ.

Εὐχὴ τῆς ἑκτικῆς.

Κύβει ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν ἐκ-
τινὴ ταύτης ἐκείνης πρὸς
δόξαν παρὰ τῶν σάν δόλων,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆ-
θος τῆς ἐλέως σου, καὶ τοὺς οἰκη-
μούς σου κατὰ πᾶν. ἔφ' ἡ-
μας, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου,
ἀπεκδήλῳ μοι τὸ παρὰ σοῦ
πλῆθος ἐλεος. Εὐφράνῃς.

Οπ' ἐλέημων, καὶ φιλαίνθρως
ποῦς Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμψωμεν πα-
τερί, καὶ πατρὶς ἡμέρας, καὶ πνεύματι.

πνεύματι καὶ ἀμήν. εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Οἱ ἱερεῖς. Ἀμήν.

Εὐχαριστοῦμεν οἱ κατηχευόμενοι τῷ.

Οἱ πᾶσι ὑπὲρ τῶν κατηχευμένων.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς, τὸν λόγον τῆς.

Αποκαλύψῃ αὐτοῖς. τὸ ἑσπέραιον.

Ενοήσῃ αὐτοὺς, τῇ ἀγίᾳ αὐτῆς.

Σώσῃ ἐλπίσει ἀντιλαβοῦ καὶ.

Οἱ κατηχευόμενοι τὰς κεφαλὰς.

Ζήτη εἰς τὴν ληττεργίαν.

Τῷ Χρυσόμῳ.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν κατηχευόμενων
μουσικῶς.

Ο Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτίσεις, καὶ
δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ
πάντας θείων συνάναγκες, καὶ εἰς
ἐκτίσιν αἰνέσεις ἐλθῶν,
ἐπὶ βλεψόν. ἐπὶ τοὺς δόλους σου
τοὺς κατηχευόμενους, καὶ λύτρω-
σαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλά-
της, καὶ τῆς μεθοδίας τῆς ἀντι-
κειμένης, καὶ προσκαλέσῃ αὐ-
τοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώ-
νιον, φωτίζον αὐτῶν τὰς ψυ-
χαί, καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκα-
ταεισθῶν αὐτοὺς τῇ λογι-
κῇ σου ποίμνῃ, ἔφ' οἷς τὸ ὄνομά-
σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.

Οἱ ἱερεῖς. Εὐφράνῃς.

Ια καὶ αὐτοὶ σὺ ἡμῶν δόξαζω-
σι, τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλο-
πρεπὲς ὀνομάσει, τὸ πατὴρ καὶ
τὸ υἱὸς καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα.

καὶ

Ο Διάκονος, *ματὰ τὸ δόξα πα-
τεῖ.* Ἐπὶ καὶ ἵπ. Ἀνπλαβοῦ.
Τῆς παναγίας. **Ο** ἱερεὺς.
Ἐκφώνως.

Ο πὶ πρίπι σοι πᾶσα δόξα
πμῇ καὶ φροσυνήσεις, τὰ πα-
τεῖ, καὶ τὰ ἵπ, καὶ τὰ ἀγίω πνί-
ματι, νυνὶ καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τὴν αἰ-
ῶνα τῶν αἰώνων. **Ο** χρεὶς. Ἀμήν.
Εὐχὴ ἀντηφάνω. β'.

Κ Ὡς μὴ πρὶ θυμῶν ἐλίσ-
ξης ἡμᾶς, μὴ δὲ τῇ ὀργῇ-
σει παθόντες ἡμᾶς, ἀλλὰ πρί-
πον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπι-
είκειάν σου, ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁδηγῶν ἡ-
μᾶς ἐπὶ λιμνῇ ἰαλήματός
σου, φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς
ταῖς καρδίαις ἡμῶν, εἰς δὴ γινώ-
σκον τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ δώρη-
σαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρέσχης
ἡμῖς εὐελοικίαν καὶ ἀγαμέ-
τητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον
τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρὸς βίαις
τῆς ὑψιφάνειας Θεοτικῆς, καὶ
πάντων τῶν ἀγίων σου.

Ο Διάκονος *ματὰ τὸ δόξα πατεῖ.*

Ἐπὶ καὶ ἵπ. Ἀνπλαβοῦ.
Τῆς παναγίας. **Ο** ἱερεὺς *ἐκφώνως.*

Ο πὶ σὺν τῷ κράτος, καὶ σὺ δέσπῃ
ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δυνάμις, καὶ
ἡ δόξα, τῷ πατρί, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ.
Τῇ ἀγίᾳ πνύματι νυνὶ καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χρεὶς. Ἀμήν. *Εὐχὴ ἀντηφάνω. γ'.*

Κ Ὡς οὐ θύεις ἡμᾶς. *μνη-*
σθητὶ ἡμᾶς τῶν ἀμαρτα-
λῶν καὶ ἀρχῶν δούλων σου, ἐν
τοῖς ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον
καὶ φροσυνητὸν ὀνομάσει, καὶ μὴ
καταχυνῆς ἡμᾶς ἐν τῇ φροσ-
δοκίᾳ τῇ ἐλπίσει σου, ἀλλὰ
χάρισμα ἡμῖν ὁ Θεός, πάντα
τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα,
καὶ ἀξιώσει ἡμᾶς ἀγαπᾶν καὶ
φοβεῖσθαι σε ἐν ὅλῃ τῇ καρ-
δίᾳ ἡμῶν καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ
θέλημά σου.

Ο Διάκονος, *ματὰ τὸ δόξα πατεῖ.*

Ἐπὶ καὶ ἵπ. Ἀνπλαβοῦ. Τῆς
παναγίας. **Ο** ἱερεὺς *ἐκφώνως.*

Ἐπὶ ἀγαθὸς καὶ φιλήνθρωπος.

Μ *Ἐπὶ τὸ κύριε ἐκίκερασ,*
καὶ τὰς σιχηρῶν ψαλλο-
μῶν, ματὰ τὸ δόξα καὶ νυνὶ,
ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς, ματὰ θυμῷ
τοῦ, καὶ πρὶ ἡσόδον λίαν, τὴν
ευχὴν ταύτην μυστικῶς.

Ε πείρας, καὶ φωνῇ, καὶ μεση-
ρείας αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν,
εὐχαριστοῦμεν, διδομεθάς σε δι-
αποτα, τὴν ἀπάντ' ἐπὶ ἀνθρωπῶν,
κύριε κατενθύνον τὴν προσευ-
χὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ὡσπύ-
σει, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρ-
δίᾳς ἡμῶν, εἰς λόγους πονηρίας,
ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων
τῶν θηρόντων τῶν ψυχῶν ἡμῶν,

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τῶ
πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
πνεύματος, νῦν καὶ ἀεί καὶ ἕως
τῶν αἰώνων τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Καὶ μετὰ τὸν προσημακὸν ψαλ-
μὸν, λέγει τὰ ἑξῆς οὕτως·

Εν εἰρήνῃ τῷ κυρίῳ διηπάμεν.
Ἦμεν πρὸς τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς.
Ἦμεν πρὸς τῆς εἰρήνης τῆς σύμπαντος.
Ἦμεν πρὸς τὸ ἅγιον οἶκος τῆς.
Ἦμεν πρὸς τὸν εὐσεβεστάτων καὶ.
Ἦμεν πρὸς τὴν συμπολεμήσαν καὶ ἵππο.
Ἦμεν πρὸς τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης.
Ἦμεν πρὸς τῆς ἀρχιεπισκοπῆς αἰῶνος, εὐφροσύνης.
Ἦμεν πρὸς τῆς πόλεως, ὁδοπεριούτων.
Ἦμεν πρὸς τὸν ῥυθμῶν ἡμῶν. ὁδο.
Ἀντιπαύσας, ὡς οὐκ ἐλπίσας, καὶ.
Τῆς παναγίας ἀρχάντης.

Ζήτη εἰς τὴν λέιτουργίαν.
Τῷ Χρυσόστομῳ.

Εκφάντης.

Οπὲρ εἴπη σὺ πᾶσα δόξα
τῇ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, καὶ

πατρὶ καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
πνεύματος. νῦν καὶ ἀεί καὶ ἕως τῶν
αἰώνων τῶν αἰώνων.

Εἰσα ἀναγινώσκου μέλαν τῶν ψαλ-
μῶν. λέγει ὁ ἱερεὺς μουσικῶς
τὰς ἑξῆς οὕτως· Εὐχὴ ἀνδραίνε. ρ.

Κὺν οἰκίῳ καὶ ἐλπίσας
μακρόθυμον καὶ πολυέλεον,
ἐνώπιον τῷ προστυχῶν ἡ-
μῶν, καὶ πρὸς τῇ φωνῇ τῆς
διδασκαλίας ἡμῶν. ποιήσας μεθ'
ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθὸν, ὁδο-
γήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδοῦ σου, ποῦ
προβιβάς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, ἑ-
φρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς
τὸ φοβῆσθαι τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν
σου, διότι μέγας ἡ καὶ ποιῶν
θαυμάσια, σὺ εἶ θεὸς μόνος,
καὶ ἐκ τῶν ὁμοίων σου ἐν τοῖς
κύρις, δυνατὸς ἐν ἐλπίσας, καὶ
ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ, ἕως τὸ βοη-
θεῖν καὶ παρακαλεῖν καὶ σῶ-
ζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας
εἰς τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου.

Οὐ Διά-

Ο' ἱετός.

Εὐλογία κυρίε, ἐφ' ὑμᾶς ἀδελφοί,
πάντοτε νυν καὶ ἀή καὶ ἡς πύς.

Εἰς ταῦτα λίχη τὰ ὑπολυπκία,
ἔφητα ἐς τὴν συσῆλαι τὰ ἅγια
μυστήρια. λίχη τὴν ἐν χλὼ τὰν-
τλῶ.

Εὐχή ἐς τὴν συσῆλαι τὰ ἅγια.

Η Νυσταὶ καὶ πετέλειςαι ὅσον ἡς
τλὼ ἡμετέραις δυνάμιν
χεῖ ὁ θεὸς ἡμῶν, τὸ τῆς σῆς
οἰκονομίας μυστήριον, ἔχωμεν
χρὶ τὴν θανάτου σου τλὼ μνήμην,
ἡδωμεν τῆς ἀναστάσεώς σου τὸν
τύπον, ἐκπλήσθωμεν τῆς ἀπ-
λάτῃς σου ζωῆς, ἀπληγύστα.

μην τῆς ἀκαίαντε σε ξυφῆς,
ἡς καὶ ἐπὶ μέλλοιτι αἰῶνι,
πάντας καταξιώθῃαι εὐδόκη-
σον, χάριτι τῆς ἀρεάντου σου
πατρὸς, καὶ τῆς ἁγίης καὶ ἀγα-
θῆς καὶ ζωοποιῆσαι πνίματός,
νυν καὶ ἀή καὶ ἡς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἴπα ὁσφωνῶ.

Εὐλογημένοι ὑμεῖς τὴν κυρίῳ τῇ
αὐτῇ θείᾳ χάριτι καὶ φιλαρίᾳ,
πάντοτε νυν καὶ ἀή, καὶ ἡς τῆς.

Εἴπα:

Η ἁγία ξία ὁ εἰς θεὸς, ἐλεήση,
σώση, καὶ εὐλογήση, πάντας
ὑμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόστοργος.

Τίλος τῆς θείας λειτουργίας τῷ Μεγάλῳ Βασιλείῳ.

**Καὶ μετέπειτα λέγει τὸν ἰουδαῖον
μουσικῶς.**

Εὐχαριστοῦμεν σοὶ κύριε ὁ
θεὸς ἡμῶν, ὅτι τῇ μετα-
λήψει τῶν ἀγίων ἀρχάντων,
ἀθανάτων, καὶ ἰπουρατίων συμ-
μυσθειῶν, ἀ ἰδωκας ἡμῖν ἐπὶ
διεργασίᾳ, καὶ ἀγίᾳ συμφῶ, καὶ ἰάσει
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων
ἡμῶν, αὐτὸς διὰ τοῦτα τῶν ἀ-
πάντων θεὸς γενέσθης ἡμῖν τὴν
κοινωνίαν τῆς ἀγίας σάματος, καὶ
σάματος τῆς Χειροῦ σου, εἰς πί-
στιν ἀκαταίτητον, εἰς ἀγά-
πην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμο-
νίαν σοφίας, εἰς ἰάσιν ψυχῆς, καὶ
σάματος, εἰς ὑποτέλειαν, παν-
τὸς ἑαυτοῦ, εἰς θεοποίησιν
τῶν ἐπιτολῶν σου, εἰς ὑπολο-
γίαν ἐπὶ πρόσδικτον τὴν ἐπὶ
τῆς φοβεροῦ βήματος τῆς Χει-
ροῦ σου. **Ο' Διάκονος.**

Ορθὴ μεταλαβόντες τῶν θείων
ἀγίων ἀρχάντων ἀθανάτων,
ἐπιβεραίνον, καὶ ζωοποιῶν μυση-
τείων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν
τῷ κυρίῳ. Ἀντιλαβὴ σῶσον
ἐλπίσιν καὶ. Τὴν ἡμέραν πᾶ-
σαι πλησας. **Εκφώνως.**

Ο π σὺ εὐ ὁ ἀγίασμός ἡμῶν,
καὶ σὺ τὴν δόξαν ἀνατίπτω-
μεν τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ
ἀγίῳ πνεύματι. νυνὶ καὶ ἀνέχῃς
τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

**Εἰς ἑρμῶν προίλθωμεν. Τοῦ
κυρίου διησώμεν. Εὐχὴ ὅπι-
διὰ μβωτος. ἐκφώνωμεν.**

Παρά τῃ ἱερῶς.

Ο Εὐλογῶν τὴν ἐξουσίαν
σου κύριε, καὶ ἀγάγων τὴν
ἐπὶ σοὶ ποιούσας, σῶσον τὸν
θεόν σου, καὶ ἐλόγησεν τὴν κλη-
ρονομίαν σου, τὸ πλεονεκτήμα τῆς
ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἀγία-
σον τὴν ἀγαπῶντας τὴν ἐξουσίαν
πᾶσαι τῆς οἰκίας σου, σὺ αὐτὴς
αἰπεδοῦσαι τῇ θεϊκῇ σου δυνά-
μει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς
τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ, ἡρῆ-
νίαν τῇ κόσμῳ σου δώρησαι ταῖς
ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι,
τοῖς βασιλεῦσι ἡμῶν, τῷ στρα-
τῷ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου, ὅτι
πᾶσα εἰς ἀγαθὸν, καὶ πᾶν
δώρημα τέλειον ἀνωθεν ἐστὶ,
καταβαῖνον ἐκ σοῦ τῇ πα-
τρί τῶν φώτων, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προ-
σκυῖνσιν ἀνατίπτωμεν, τῷ
πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἀ-
γίῳ πνεύματι, νυνὶ καὶ ἀνέχῃς
εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων.

Ο' χορὸς. Ἀμήν.

Ο' Διάκ. ξὺς λέγει.

**Εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον
ὑπὸ τῆς νυνὶ, καὶ ἔως τῆς αἰῶνος.**

**Εἴπα. Δόξα. Κύριε ἐλπί-
σον, κύριε εὐλόγησον.**

L 2 Ο' ἱερεύς.

Εἶπα ὁ ἱερεὺς μαλίζων αὐτὸν, λέγει.

Μαλίζεται, καὶ διαμαρίζεται ὁ ἄμ-
νός τε θεῷ ὁ ἡδὲ τῷ πατρί, ὁ
μαλίζόμενος, καὶ μὴ διαιρού-
μενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας
ἀμαρτίῃ.

**Καὶ μαρίζοι τῷ ἁγίῳ ἁπὸ ποι-
ῶν ὁρῶντων ἐμβάλλει εἰς τὸ
ἄγιον ποτήριον, λέγων.**

Πλήρωμα πίστεως πιδύμτος
ἁγίῳ. Ἀμήν.

Εἶπα ἐκφώνως λέγει ἱερεὺς.

Ο ἄμνός τε θεῷ, ὁ ἄγειν τὴν ἁ-
μαρτίαν τῷ κόσμῳ, ἐλήσων
ἡμᾶς. **Εὔφημα μυστικῶς λέγει.**

Ο θεὸς ἡμῶν ἄνεις, ἄφεις, συγχώρη-
σόν μοι τὰ ὥσθ' ἡρώματά με,
ὅσα σὺ ἡμῶν, εἶπε ὁ ἡρώμας,
εἶπε ὁ ἀγνοῖα, εἶπε ὁ λόγος, εἶ-
πε ὁ ἱερεὺς ἑποχῶς. πάντα μοι συλ-
χῶρησον ὡς ἀγαθός, καὶ φιλαν-
θρώπος. ὡς περιστάσεις τῆς πα-
ταρχάντου, καὶ ἀπαρδίνου μη-
ρὸς ἀκατακείτως ἀξίωτόν με
διξάσθαι τὸ τίμιον καὶ ἄχραντον
σῶμά σου, εἰς ἱάσιν ψυχῆς, καὶ σώ-
ματος. ὅπως ὅστις ἡ βασιλεία.

Τὸ δέησέν σε τῷ μυστικῷ σήμα-
τον ἡμεῶν κοινωνῶν με ὥσθ' ἁ-
λαθῇ. ἢ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς
σε τὸ μυστήριον εἶπω. ἢ φίλη-
μά σου δώσω καὶ ἁπάτωρ ἱερέας,
ἀλλὰ ὡς ὁ λαὸς ὁμολογῶ-
σαι, μετὰ τῇ μου κύριε ὡς

τῇ βασιλείᾳ σου.

Πιστεύω κύριε, καὶ ὁμολογῶ ὅτι
σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ ἡδὲ τοῦ θεοῦ τῷ
ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσ-
μον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὡς
πρῶτος ἐγὼ εἰμὶ.

**Καὶ λαβὼν ἐκ τῆς αἵματι καὶ τῆς
πανάρτου σῶμα, λέγει ἱερεὺς.**

Κύριε ἢ εἰμὶ ἄγιος, ἵνα ὑπὸ τῷ
σῶμα μου ἐσέλθῃς, ἀλλὰ
μόνον εἰς τὸ λόγον καὶ ἰαθῇται
ἡ ψυχή μου. **Εἶπα λέγει.**

Τὸ τίμιον, καὶ ἄγιον σῶμα τῷ κυ-
ρίῳ, καὶ τοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ μεταδιδόμενον.
ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

**Εἶπα μεταλαμβάνειν τὸ πανά-
γιον σῶμα, καὶ ἀπογγιζῶν τὸν
δίσκον, λέγει.**

Αὐτὸ τὸ τίμιον, καὶ ἄγιον αἷμα τῷ
κύριῳ, καὶ τοῦ καὶ σωτήρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δίδεται
μοι εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς
ζωὴν αἰώνιον.

Μετὰ φόβῳ θεῷ, καὶ πίστεως παρ-
σέλθῃ. **Ὁ δὲ καὶ.**

Ευλογητὴς ὁ ἐρχόμενος ἐκ οὐ-
ρα καὶ κύριε θεὸς ὁ κύριος καὶ
ἐπέταται ἡμῖν. **Καὶ ὁ ἱερεὺς.**

Σὼς τὸν ὁ θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ ἔν-
δοξον τῷ κληρονομίᾳ σου.

**Καὶ μεταλαμβάνειν τὸ τίμιον αἷ-
μα. Εἶπα λέγει τὸ κοινωνικόν.**

Καὶ

οὐρανῷ, καὶ ὅτι τῆς γῆς. Ἰδὼν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπουσίον δὸς
ἡμῖν σήμερον. καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ
ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡ
μαῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλῆταις
ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμας εἰς πειρασμόν. **Οὐ δέξαι.**

Αλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πει-
ρῆς. **Οὐ ἰερέως.**

Οπισθὲν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ
δυνάμις, καὶ ἡ δόξα τῷ πατρὶ,
καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
εἰρήνη πᾶσιν. **Οὐ δέξαι.**

Καὶ μετὰ τῷ πνεύματός σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ κυρίῳ
κλίνει. Σοὶ κύριε.

Οὐ ἰερέως ἐπὶ δέχεται.

Δεῶστα κύριε, ὁ πατὴρ τῶν
οἰκπερῶν, καὶ θεὸς πάσης πα-
ρακλητικῆς τοὺς ὑποκεκληκό-
τας σοι τὰς ἐκ τῶν κεφαλῶν,
ἐλόγησον, ἀγιάσον, φρούρη-
σον, ἐκ δυνάμεωσιν, ὁ χυόμε-
νον, ἀπὸ παντός ἔργου πονη-
ρῆς ὑπόστησον. παντὶ δὲ ἔργῳ ἀγα-
θῷ σὺνάψον, καὶ καταξιώσον
ἀκατακρίτως μεταρῆν τὰν
ἀρχάντων σου τούτων καὶ ζωο-
ποιῶν μυσηρίων, εἰς ἀφίεν
ἀμαρτιῶν, εἰς πνέματος ἁγίου
κοινωνίαν. **Εκφώνως.**

Χαίρει καὶ οἰκπερῶν καὶ φι-
λαθρωπία τῷ μοιολογῶν
σου ὑμῶν μεθ' οὗ ἐλόγησεν ἃ
σὺ τῷ πατρι καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῶν πνέματι, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ-
ώνων. Ἀμήν. **Οὐ ἰερέως ἐπὶ δέχεται.**

Πρόχες κύριε. Ἰησοῦ Χριστοῦ
ὁ θεὸς ἡμῶν ἐξ ἁγίου κατοι-
κητεῖς σε, καὶ ἀπὸ θρόνου δό-
ξης τῆς βασιλείας σου, καὶ ἐλ-
θὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς. ὁ αἰὼν
τῷ πατρὶ συγκαθήμερος, καὶ
ὡς ἡμῖν ἀρεάτως σωτὴρ, καὶ
καταξιώσον τῇ κραταιᾷ σου
χερὶ, μεταδουῖαι ἡμῖν τοῦ
ἀρχάντου σώματος σου, καὶ π-
νίμης ἁμαρτίας, καὶ διήμῶν παντὶ
τῷ λαῷ σου. **Οὐ ἰερέως.**

Εἴτα προσκυνῶν εἰς λέγων.

Υψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνῆτε τῷ ὑποποδίστῃ
ποδῶν αὐτοῦ ὅτι ἅγιός ἐστιν.
Οὐ θὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμάρ-
ταντῷ.

**Εἴτα λαμβάνοντὸν ἅγιον ἄρτον,
καὶ ποιῶν τὸν ἅγιον ὕψωσον
λέγων.**

Πρόχων τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Οὐ Διάκονος.

**Εἰς ἅγιος, ἃς κύριε Ἰησοῦς
Χριστὸς εἰς δόξαν τοῦ πατρὸς.
Ἀμήν.**

L Εἴτα

Παίτων τῶν ἀγίων μνημονεύσαι-
τες, ἢ π καὶ ἢ π ἐν ἐκλήῳ.

Υπὲρ τῶν προσκομιθέντων, καὶ
ἀγιασθέντων.

Οπως ὁ φιλόθεος διδὸς ἡ-
μῶν, ὁ προσδιδάμνος.

Υπὲρ τοῦ ῥυθίλαι ἡμᾶς, ὑπὸ
πάσης. **Οἱ μὲν ἐπὶ λήγεται.**

Ο διδὸς ἡμῶν ὁ διδὸς τῷ σώ-
ζον, σὺ ἡμᾶς διδάξον δι-
χαιεῖν σοι ἀξίως τῶν ὁρ-
γισθῆναι, ὡς ἐποίησας καὶ ποι-
εῖς μετ' ἡμῶν. σὺ γὰρ ὁ διδὸς ἡ-
μῶν ὁ προσδιδάμνος τὰ δώ-
ρα ταῦτα, καθεύεσκον ἡμᾶς
ὑπὸ παντὸς μολυσμῷ σαρκὸς
καὶ πνέματος, καὶ διδάσκον ἐπι-
τελεῖν ἀγιασθῆναι ἐν φόβῳ σου,
ἵνα ἐν καρδίᾳ τῇ μαρτυρίᾳ
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ὑποδο-
χόμενοι τῷ μερίδα τῷ ἀγια-
σμάτων σου, ἵνωθῶμεν καὶ ἀ-
ρίθμω σώματι καὶ αἵματι τῷ Χει-
ροῦ σου, καὶ ὑποδιδάμενοι αὐ-
τὰ ἀξίως, ὡς ἡμῶν τὴν Χεῖρ
κατοικοῦντα ἐν τῇ καρδίᾳ ἡ-
μῶν, καὶ γινώσκοντες τὸ ἀ-
γίον σπένδματός, καὶ ὁ διδὸς
ἡμῶν, καὶ μηδὲν ἡμῶν ἐνδοχον
ποιήσης τῶν φεικτῶν τεσσάρων
καὶ ἑπτακτῶν μυσηρίων, μὴ
δι' ἀδυνάτου ψυχῇ καὶ σώματι,
ἐκ τῆς ἀξίως αὐτῶν μὴ λαμ-
βαίνειν, ἀλλὰ διὸς ἡμῶν μίχαι

τῆς ἐσχάτης ἡμῶν αἰατοῦς,
ἀξίως ὑποδιδάσκειν τῷ ἡλπί-
δα τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς
ἐφόδιον ζωῆς αἰώνιου, εἰς ὑπο-
λογίαν δὲ πρόσδικτον, τῷ ἐκπῆ-
τοῦ φοβεῖν βήματα τῇ χεῖρ
σου, ὅπως αὐτὸ καὶ ἡμεῖς μετὰ
πάντων τῶν ἀγίων τῶν ἀπ' αἰῶ-
νός σοι ὁμολογήσαντων, γινώ-
μεθα μέταχοι τῶν κινήσεων
ἀγαθῶν, ὡς ἡτοίμασας τοῖς
ἀγαπῶσιν κύριε.

Αντλαβοῦ, σῶσον, ἐλπίσον, καὶ.

Τὸ ἡμεῖς πῶσαν τιλίαν.

Αγγελον ἐκλήῳ, πῶς ὁ δὲ ἡμῶν.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς.

Τὸν ὑπολογίζον χρόνον τῆς ζωῆς.

Χεῖρ σου τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τὸ ἐν ὁμολογίᾳ τῆς πίστεως. καὶ.

Ζήτα εἰς τὸ λυτῆριον.

Τὸ Χρυσόμην.

Εκφώνως.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς διὰ το-
τα μετὰ παρρησίας ἀκα-
τακρίτως πολὺν ἐπικαλεῖσθαι
σὲ τὸν ἐκπεράσιον Θεὸν πατέρα
καὶ λίβην.

Πατέρα ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρα-
νοῖς, ἀγιασθῆναι τὸ ὄνομά-
σε, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
γινῆθι τὸ τυ εὐαγγέλιόν σου, εἰς ἡμῶν
οὐρανῶν,

ὁ τῶνιοποιῶν Ιατρός, αὐτὸς
τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γινέσθαι, ὁ
εἰδὼς ἔκαστον, καὶ τὸ αἶψμα αὐ-
τῷ, οἶκον καὶ τὴν χεῖρα αὐτῷ.
ῥύσαι κύριε τὴν πόλιν ταύ-
την, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώ-
ραν, ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισ-
μοῦ, κατατοπισμοῦ, πυρὸς, μω-
χάρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύ-
λων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου.

Οἱ διακόνες λέγουσιν. Καὶ ὡς
ἔκαστος κατὰ δύναντον ἔχει.

Οὐχ ὅτις, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ἐκφώνως.

Εἰ πρὸ τοῦ μνήσθαι κύριε τῷ μα-
κρῶν τῶν πατέρων ἡμῶν Πα-
πα, **Ο Δάσος.**

Οἱ ἱερεῖς ἐκφώνως.

Μνήσθη κύριε πάσης ἐπι-
σκοπῆς ὁρθοδόξων, τῶν
ὁρθοτομούντων τὴν λόγον τῆς
σῆς ἀληθείας. **Μ**νήσθη κύ-
ριε κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτρ-
μῶν σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀφ' ἐξότη-
τος. συγχάρησόν μοι πῶν πλημ-
μύλημα ἐκούσόντι καὶ ἀκού-
σιον, καὶ μὴ διὰ τὰς ἐμὰς ἀμαρ-
τίας καλύψεις τὴν χεῖρα σου ἐν
ἐμοί, καὶ σὺ πᾶσι τοῖς ἀγίοις σου πιδύματος, ὅτι τῶν
περὶ ἡμῶν δώρων. **Μ**νήσθη-
καὶ κύριε τῷ πρεσβυτέρῳ τῆς ἐκ-
κλησίας, καὶ παντὶ
ἱερατικῷ τάγματι, καὶ μητέ-
ρι ἡμῶν κατὰ ἡλικίαν, τῶν κυ-

κλιῶν τῶν τῶν ἁγίων σου θυσιῶν
εἰς, ὅτι πᾶσι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ χε-
ρὶ σου κύριε, ἐπιφάνησι ἡ-
μῖν ἐν τοῖς πλυσίνοις σου οἰκτρ-
μοῖς, ὡς καὶ καὶ ἐποφιλῆς
τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν χάριται, ὁμ-
βρες ἐν ἡμῶν τῇ γῇ σου
καρποφορεῖαι δώρησαι, ἀλό-
γησαι τὸν σῖτον σου ἐν αὐτῇ
τῆς χρυσοποιήσεως, παῦσον τὰ
ἐκκλησιῶν, σβί-
σον τὰ φρυγμάτα τῶν ἐθνῶν,
τὰς τῶν ἀγίων σου παραστάτας τα-
χέως κατὰ λυσον τῇ δυνάμει
τῇ ἀγίᾳ σου πιδύματος, πάν-
τας ἡμῶν πρὸς δεῖξαι εἰς τὴν
βασιλείαν σου, ἵνα σου εὐχαρισ-
τοῦμεν καὶ ἡμεῖς ἀγαθὰ σου, καὶ
τὴν σὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν σὴν ἀγά-
πην χάριται ἡμῖν κύριε ὁ
θεὸς ἡμῶν, πάντα καὶ ἀπιδω-
κας ἡμῖν. **Ἐκφώνως.**

Καὶ δὲ ἡμῖν ἐν ἐνὶ σῶματι καὶ μιᾷ
καρδίᾳ δοξάζον καὶ ἀνυμνῶν τὸ
πάντα σου καὶ μεγαλοπρεπῆς
δοξάσου, καὶ πατέρες καὶ τέκνα καὶ
τῶν ἀγίων πιδύματος, καὶ καὶ αἱ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐκφώνως.

Καὶ ἔστω τὰ ἔλεος τοῦ μεγάλου θεοῦ
καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ μετὰ πάντων ἡμῶν.

Οἱ χοροὶ. Καὶ μετὰ τοῦ πιδύ-
ματος σου. **Οἱ Διάκονοι.**

Πάντων

ἐν ἄλλοις αὐτῶν τὸν βασιλέα,
 ἡ δὲ βασιλὴς αὐτῶν τὴν δαίμονα,
 κρατῶν αὐτῶν τὴν βασιλείαν,
 ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα τὰ
 βασιλείαν ἔσθιν, τὰ τὸς πολέ-
 μους διδόντα, χαίρειν αὐτοῖς
 βασιλείαν καὶ ἀναφύειτον εἰρή-
 νην, ἀλλήλων εἰς τὴν καρδίαν
 αὐτῶν ἀγαθὰ ἡδὲ τῆς ἐκκλη-
 σίας καὶ πάντες τὴν λαόν,
 ἵνα ἐν τῇ γαλιλαίᾳ αὐτῶν ἡρεμῶν
 καὶ ἡσυχίᾳ βίον ὀρθοῦν, ἐν
 πάσῃ δικαιοσύνῃ καὶ σεμνότητι.
 Μνήσθη κύριε πάσης κριτικῆς
 καὶ ἔξουσίας, καὶ τῶν ἐν τῇ παλα-
 τῇ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ πάντες
 τὴν στρατοπέδου, τὸς ἀγαθὸς
 ἐν τῇ ἀγαθότητι σου διατήρη-
 σον, τὸς πονηρὸς ἀγαθὸς πεί-
 σον ἐν τῇ χρηστότητι σου. Μνή-
 σθη κύριε τῆς τιμῆς τοῦ λαοῦ,
 καὶ τὴν δίκαιον αἰτίας ὑπο-
 ληφθέντων, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς
 καὶ ἡμᾶς, καὶ τὸ πλεονεξῆς ἐλέ-
 ησεν σου τὰ ταμῆα αὐτῶν ἔμπλη-
 σον πάντες ἀγαθὰ, τὰς συζυ-
 γίας αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμο-
 νοίᾳ διατήρησον, τὰ ἡμέτερα ἔκθρη-
 σον, πῶν νεότητα παιδαγωγῶ-
 ρησον, τὸ γῆρας φεικτέον
 ἔσθιν, τοὺς ὀλιγοψύχους παρὰ μύ-
 θησιν, τοὺς ἰσχυροὺς ἐπι-
 σωράζασι, τοὺς πεπληγμένους
 ἐπιπαύασι, καὶ οὐκ ἔστιν αὐ-

τοῖς τῇ ἀγάπῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ
 ὑποτακτικῇ ἐκκλησίᾳ, τοὺς ὀχ-
 λωμένους ὑποπλάττειν ἀκα-
 θάρτων ἐλπίδας, τοὺς
 πλείους συμπλάττειν, τοὺς ὀδύ-
 νουσι συνόδου, χρεῖν
 ὁρῶν, ὁρῶν ὑπεράσπι-
 σαι, ἀντιμαχόμενος ῥύσαι, νο-
 σουῦτας ἵστασι, τῶν ἐν βίβλῃ
 καὶ μεταλλοῖς, καὶ ἔξουσίας καὶ
 πικρῶς δεικνύει καὶ πάσῃ θλί-
 ψει καὶ ἀνέγκῃ καὶ φεικτέον ὄν-
 των μνησθέντες ὁ θεός, καὶ
 πάντων τῶν διορθῶν τῆς με-
 γάλους σου δόξα λαλῶν, καὶ
 τῶν ἀγαπῶντων ἡμᾶς, καὶ τῶν
 μισούντων, καὶ τῶν ἐν τῇ λαοῦ
 ἡμῶν τοῖς ἀγαθῶν δι' ἡμᾶς ἡδὲ
 αὐτῶν, καὶ πάντες τὴν λαόν
 μνήσθη κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ
 ἐπὶ πάντας ἔκθειον τὸ πλεονεξῆ-
 σεν ἔλεος, πᾶσι παρέχων τὰ
 φέρει σωτηρίας αἰτήματα, καὶ
 ὃν ἡμεῖς οὐκ ἐμνημονόσαμεν
 δι' ἡμᾶς, ἢ λήθην, ἢ πλε-
 ον ὀνομάτων, αὐτὸς μνημό-
 νουσι ὁ θεός, ὁ εἰδὼς ἐκάστου
 τῶν ἡλικίας, καὶ τὴν φρονεσι-
 μόν, ὁ εἰδὼς ἕκαστον ἐκκοι-
 λίας μητρὸς αὐτῶν, σὺ γὰρ εἰ κύ-
 ρει ἢ βοήθηται τῶν ἀβουλή-
 των, ἢ ἐλπίς τῶν ἀπὸ πει-
 ράσεων, ὁ τῶν χειμῶνων
 σωτὴρ, ὁ τῶν πλεονεξῶν
 σωτὴρ, ὁ τῶν

ρων, πατέρων, πατριάρχων,
αρεσφωτών, ἀποστόλων, κηρύ-
κων, θαυραλιστών, μαρτύρων,
ὁμολογητῶν, διδασκάλων, καὶ
πάντες πνύματος δικαίαι, ἐν
πίσῃ πεπληρωμέναι.

Οἱ ἱερεῖς.

Εξαίρετες τῆς παναγίας ἀρεσφω-
του, ὑπερόλογημένης ἐν δόξῃ
διωσόντης ἡμῶν θιοτέκνη καὶ ἀν-
παρτίτοις Μαρίας.

Οἱ ἐκτελέχοντες.

Τὸ ἐξ ἡμῶν Ἰωάννην τὸν προφήτην
προδρόμον καὶ βαπτιστὴν, τὸν
ἀγίον ἐν δόξῃ καὶ πανδύφημον
ἀποστόλων, τὸν ἀγίον **τὸν** **ἐκ**
τῷ μνήμῳ ἐπιπλοῦν,
καὶ πάντων τῶν ἀγίων σου, ὧν τῆς
ἐκείνης ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ θεὸς,
καὶ μνήσθῃ πάντων τῶν προκε-
κειμένων ἐν ἐλπίδι ἀναστά-
σεως ζωῆς αἰωνίου.

Καὶ μνημονεύει, ὧν δόξαν ζῶν-
των, λέγων.

Ἡ ἀφ' ἧς τῆς ἀμαρτανῶν τῶν ὁδῶν
καὶ τῶν ἐν ἐνδοξῇ.

Ἡ πρὸς αἰσχύνας, καὶ ἀφ' ἧς τῆς
ἀμαρτανῶν τῆς ψυχῆς τῆς δούλης
σου ὁ δ' αἰσχύνας, ἐπὶ πρῶτον,
ἐνθα ἀπὸ δρᾶν τῆς ἐναντίας.

Καὶ ἀφ' ἧς τῆς αὐτοῦ, ὅπως ἐπὶ
σκοπῇ τὸ φῶς τῆς κοροσύνης.

Εν τῷ δ' αἰσχύνας, μνήσθῃ κύριε

τῆς ἀγίας σου καθολικῆς καὶ
ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, τῆς
ἐκείνης πρὸς πάντας πρὸς πάντας τῆς
ἐκείνης, καὶ ἐξελύσῃ αὐ-
τὴν, ὡς φερεται τῷ πνύματι
αἵματι τῆς Χριστοῦ σου, καὶ τὸν
ἀγίον οἶκον τῶν ἐκείνων μέ-
χει τῆς συμπλήρας τῆς αἰωνίας.

Μνήσθῃ κύριε τῶν τῶν δ' αἰσχύ-
νας τῶν προκεκειμένων, καὶ
ἐκείνων, καὶ ἐπὶ οἷς αὐτὰ προ-
σεκόμεται. **Μ**νήσθῃ κύριε
τῶν καρποφροῦντων καὶ καλλι-
εργουμένων ἐκείνης ἀγίας σου ἐκ-
κλησίας, καὶ μεμνημένων τῶν
πνύτων. ἄμην. **Αὐτοῦς,**
τοῖς πλεονέκτοις σου καὶ ἐκεί-
νοις χαρίσμασι, χάρισμα αὐ-
τοῖς, ἀπὸ τῶν ἐκείνων, τὰ
ἐκείνην, ἀπὸ τῶν προκεκει-
μένων τῶν αἰσχύνας, ἀπὸ τῶν φθαρ-
τῶν, τὰ ἀφ' ἧς. **Μ**νήσθῃ
κύριε τῶν ἐκείνων, καὶ ὅπως
καὶ ἀπὸ τῶν, καὶ τῶν ὅπως τῆς
ἐκείνης. **Μ**νήσθῃ κύριε τῶν ἐκ-
παρτινῶν, καὶ ὁλαβείας, καὶ ἀσκή-
σει, καὶ σπηνῇ πολιτείᾳ διαζών-
των. **Μ**νήσθῃ κύριε τῶν ἐκ-
εἰς τῶν πιστοτάτων βασιλέων,
ὅς ἐκείνης βασιλεύοντες ἐπὶ
τῆς ἐκείνης, ὡς ἀλλοθί, ὅ-
πως ἐκείνης, σφάνωτον αὐ-
τοῦς, ἐκείνης ἐπὶ τῷ ἐκεί-
νῳ αὐτῷ, ἐν ἡμῶν πελήμῃ,
ἐν

ἰδίῃ τοὺς ἄρτους τῶν, καὶ τὸ πο-
 τίειν τὸ πῆλιν, τὸν ἑμὸν θά-
 νατον καταργήσεις, τὴν ἐ-
 μὴν ἀνίστασιν ὁμολογήσεις. με-
 μνημόνῳ ἔν δίδωσται καὶ ἡμῖς
 τὸ σωτηρίαν αὐτοῦ παθημά-
 των, τὴ ζωοποιῶν σαυροῦ, τῆς
 τριημέρου ταφῆς, τῆς ἐκτε-
 κρῶν ἀναστάσεως, τῆς εἰς ἕρα-
 νοῦς ἀνάδου, τῆς ἐκδιξιῶν σε
 τῷ θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ ἁγίου,
 καὶ τῆς ἐνδόξης καὶ φοβερᾶς δό-
 ξας αὐτοῦ παρούσης.

Εὐχαριστίας, ὁ ἱερέως.

Τὰ σὰ ἐκείνῳ σὺν σοὶ προσφέ-
 ροντες, κατὰ πάντα καὶ διὰ
 πάντα. **Οὐδὲν ἄλλο.**

Σὺ ἐμνοῦμεν, σὶ ἐυλογοῦ-
 μιν, σοὶ ἐυχαιροῦμεν κύριε
 καὶ δεόμεθα σοὶ ὁ θεὸς ἡμῶν.

Ὁ ἱερεὺς ἐπὶ δέχεται μυστικῶς.

Διὰ τοῦτο ἡμεῖς πάντες παύ-
 ρι καὶ ἡμῖς οἱ ἁμαρτω-
 λοὶ καὶ ἀνάξιοι δοῦλοί σου,
 οἱ καὶ ἁγίων δυνάμεων λατρεῖν τῷ
 αἰῶνος σου θυσιᾶς περὶ ὧν οὐδὲν
 φημι καὶ ἡμῶν, ἐγὼ δὲ ποιή-
 σαμεν ὅτι ἀγαθὸν ὅτι τῆς χάρι-
 τος, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐλπίσιν καὶ τὴν οἰκ-
 τήμις σου, ἐξ ὧν ἡμεῖς πλεονέκως
 ἐφ' ἡμᾶς, θαρρύντες προσεγγί-
 ζομεν τῷ ἁγίῳ σου θυσιᾶς πε-
 ρί, καὶ προσδόντες τὰ ἀπύ-
 κτα τῷ ἁγίῳ σώματι, καὶ αἵμα-

τι τοῦ Χριστοῦ δίδωμεθα, καὶ
 σὶ παρακαλῶμεν ἅγιε ἁγίον,
 εὐδοκίᾳ τῆς σῆς ἀγαθότητος,
 ἰλθεῖν τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον
 ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ὅτι τὰ παρακείμενα
 δώρα τῶν, καὶ ὁμολογήσῃ αὐ-
 τὰ, καὶ ἁγιασθῇ αἰσθησάμε-
 να.

Καὶ ἀνιστάμενος σφραγίζεαι, τὰ
 ἅγια δῶρα λέγων μυστικῶς.

Τὸν μὲν ἄρτον τῶν, αὐτὸ τὸ τί-
 μιν σῶμα τὸ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ
 σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Οἱ ἱερεῖς.

Τὸ δὲ ποτίειν τὸ, αὐτὸ τὸ τί-
 μιν αἷμα τὸ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ
 σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 τὸ ἐκχυθὲν ὑπὲρ τῆς τῆς κόσμου
 ζωῆς, καὶ σωτηρίας. **Οἱ διάκονοι,**
 τὸ ἀμύν. **Οἱ ἱερεῖς ἐ-**
δοῦναι τὰ ἀμύματα λίγνα.

Μεταβαλὼν τῷ πινόμενῳ σου τῷ
 ἁγίῳ. **Οἱ διάκονοι, τὸ ἀμύν.**

Οἱ ἱερεῖς ἐπὶ δέχεται μυστικῶς.

ΗΜᾶς δὲ πάντας τοὺς ἐκτε-
 ρὸς ἄρτου, καὶ τῷ ποτίειν
 μετέχοντας, ἐνάσαι ἀλλή-
 λους εἰς εἶδος πινόμενος ἁγίᾳ
 κοινωνίᾳ, καὶ μηδὲν ἡμῶν εἰς
 κείμα, ἢ εἰς κατακείμενα, ποιή-
 σαι μεταρῆν τῷ ἁγίῳ σώματι
 καὶ αἵματι τῷ Χριστοῦ, ἀλλ' ἵνα
 ὁρῶμεν ἑαυτοὺς καὶ χάριν καὶ πάν-
 των τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος
 σοὶ δορυρῆσθαι, τῶν ὁμοτι-
 ρων,

ἦσαν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτῇ, ἵνα οἱ
 ἐν τῇ Ἀδὰμ ἀποθνήσκοντες,
 ζωοποιηθῶσιν ἐν αὐτῇ τῇ Χρὶ-
 στῇ, καὶ ἡμπολιτεύσάμενοι
 τῷ κόσμῳ τούτῳ, δοῦντες ῥω-
 σάγματα σωτηρίας, ἀποστή-
 σαι ἡμᾶς τῆς πλάνης τῆς ἐν
 ἐδύλῳ, ῥωσθήσασθαι τῇ ἐπι-
 γνωσῆσθαι τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ, καὶ
 πατρὸς κλητῶν ἡμῶν ἐν
 αὐτῇ λαὸν περιούσιον, βαπ-
 τισμῷ ἱερᾷ, ἑορτασθῆναι,
 καὶ καθαρίσας ἡμᾶς ἐν ὕδατι,
 καὶ ἀγάσας τῷ πνεύματι τῷ
 ἁγίῳ, ἑδωκεν ἑαυτὸν ἀντάλλα-
 ξαι τῷ θανάτῳ, ἐφ' ἡμετέρας
 μεθὰ πτωχευομένην ὑπὸ τῆς
 ἁμαρτίας, καὶ κατηλθὼν ἐξ ὧν
 σωθῶντες ἐν τῇ ἁδὰμ, ἵνα πλη-
 ρώσῃ ἑαυτῇ τὰ πάντα, ἑλυσ-
 τὰς ὁδίας τῷ θανάτῳ, καὶ
 ἀνάσας τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ
 ὁδοποιήσας πᾶσιν σαρκὶ, τὴν
 ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, καθεστὼς ἐκ
 αὐτῆς διωκτὴν κρατῆσθαι ὑπὸ
 τῆς φθορᾶς τὸν ἀρχηγὸν τῆς
 ζωῆς, ἐγείναι ἀπαρχὴν τῆς κοι-
 μιμένων, περιστοκοῦς ἐκ τῆς
 νεκρῶν, ἵνα ἡ ὁ αὐτὸς τὰ πάν-
 τα ἐν πᾶσι περιστῶν, καὶ ἀνελ-
 θὼν ἐς τοὺς οὐρανοὺς ἐκθίσεν
 ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλοπυλῆς σα-
 βῆς ἐν ὑψηλοῖς, δεξιᾷ καὶ ἀποδοῦ-
 ναι ἐκείνους καὶ τὰ ἔργα αὐτῆς, καὶ

τίλειπαι δι' ἡμῶν ὑπομνήματα
 τῆς σωτηρίας αὐτῆς πάθους, ταῦ-
 τα, ἃ περιτέλλεται ἐν ὀνόματι
 σαρκὶ τῇ αὐτῇ ἐν τοιαύταις μέλ-
 λων καὶ ἐξίναται ἐπὶ τὸν ἐκού-
 σιον, καὶ ἀείδωμεν, καὶ ζωοποιῶν
 αὐτῇ θάνατον, τῇ νεκρῇ ἢ πα-
 ρεδίδωκε ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς τῆς κόσ-
 μος ζωῆς.

Αβὼν ἀπὸν ἐπὶ τῇ ἁγίῳ αὐτῇ
 καὶ ἀχραντῶν χειρῶν, καὶ ἀνα-
 δίδως τοῖς τῇ θείᾳ καὶ πατρὶ,
 ὁμοειδέας, † ὁμοειδέας.
 † ἀγιάσας † κλάσας ἱερὰς
 τοῖς ἀγίοις αὐτῆς μαθηταῖς καὶ
 ἀποστόλοις ἐπὶ τὴν.

Λάβετε, φάρισι, τὸ πνεῦμα τὸ
 ἁγίον τὸ ὑπὲρ ἡμῶν κλω-
 μενον ἐν ἁγίοις ἁμαρτωλῶν.

Ο ἱερὰς.

Ομοῖως καὶ τὸ πνεῦμα ἐκ τῆς γιν-
 νήματος τῆς αὐτῆς λαβὼν,
 κλάσας, † ὁμοειδέας †
 ἀγιάσας.

Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτῆς μαθη-
 ταῖς καὶ ἀποστόλοις ἐπὶ τὴν.

Γίγνεται αὐτῇ πάντες. τῇ τῇ ὁδῇ
 τὸ αἷμα μου τῆς κατὰ τὴν δια-
 θήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πο-
 λων ἐκχυσάμενον ἐν ἁγίοις
 ἁμαρτωλῶν. **Ο** ἱερὰς ἐκ τῆς
 χύσεως μυστικῶς.

Τοῦτο ποιεῖτε ἐν τῷ ἑαυ-
 τῶν ἀνάμνησιν, ὁ σάκκος καὶ τὸ

ἥ ὡς ἀληθῶς καὶ πανάμμος, καὶ
 ἕκ ἐστὶ μίτρον τῇ μεγαλοπρέ-
 πειᾳ τῆς ἀγνοουμένης, καὶ ὅπως
 ἐν παντὶ τοῖς ἔργοις, ὅτι
 ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κρίσει ἀλη-
 θινή πάντα ἐπήγαγες ἡμῖν,
 πλάσας γὰρ τὸν αἰθρωποι, καὶ ἐν
 λαβῶν δὲ τῆς γῆς, καὶ εἰκόνι
 τῇ σῇ ὁ θεὸς πημάσας, τίθη-
 κας αὐτὸν ἐν τῇ παραδείσῳ τῆς
 τρυφῆς, ἀθανάσιον ζωῆς, καὶ
 δόξῃ λαυσι αἰωνίων ἀγαθῶν ἐν
 τῇ τηρίσῃ τῇ ἐπολαῖν σε ἐπαγ-
 γη λαμβὼς αὐτῶν, ἀλλὰ πα-
 ρακέσαιτα σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ
 θεοῦ, τῇ κίτῃ περὶ αὐτὸν, καὶ
 τῇ ἀπάτῃ τῇ ὁφείας ὑπαχθίν-
 τα, νεκροθίντα τὴν τοῖς ἐκείναις
 αὐτῶν παραπώμασιν ἐξώρε-
 σας αὐτὸν ἐν τῇ δικαιοκρίσει
 σε ὁ θεὸς ἐκ τῆς παραδείσε-
 ος εἰς τὸν κόσμον τῆς πύνης, καὶ ἀπί-
 στρεψας εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλή-
 φθη, οἰκονομῶν αὐτῶν τὴν ἐκ-
 παλιγγενεσίαν σωτηρίαν, τὴν
 ἐν αὐτῇ τῇ Χειρὶ σου, καὶ γὰρ πε-
 στῆς τὸ πλάσμα σε, εἰς τί-
 λος, ὁ ἐποίησας ἀγαθὸν, οὐδὲ
 ἐπιλάθῃς ἔργα χρηστῶν σου, ἀλ-
 λ' ἐπισκέψω πολυτρόπως δὲ
 ἀπὸ λήθη εἰλέεσθαι. προσή-
 τας ἐξαπέστειλας, ἐποίησας
 διωγμὸν δὲ πάντων ἀγίων σου τῶν
 κατ' ἐκείνην γενεὰν διαρίστη-

καὶ τῶν σοφῶν, ἐλάλησας ἡμῖν δια-
 στόματος τῶν δέλων σου τῶν πορφύ-
 ρων, ποροκαταγίγλων ἡμῖν
 τὴν μάλλυνσαν ἐστὶναι σωτη-
 ρίαν, νόμον ἐδωκας εἰς βοή-
 θειαν, ἀγγέλους ἐπίσησας φύ-
 λακας, ὅτι δι' ἡλθε τὸ πλήρω-
 μα τῶν κακῶν, ἐλάλησας ἡμῖν
 ἐν αὐτῇ τῇ ὑπόστασι, δι' ἣν καὶ τοὺς
 αἰῶνας ἐποίησας, ὅς ὦν ἐπαύ-
 ρασμα τῆς δόξης σου, καὶ χυμῶν
 πῆρ τῆς ὑποστάσεώς σου, φέρων
 τὰ πάντα τῶν ῥήματι, τῆς δι-
 νάμεως αὐτῆς, οὐχ ἀπαργμὸν
 ἐγνήσατο τὸ εἶναι Ἰσάσι τῇ διὰ
 καὶ πατρί, ἀλλὰ θεὸς ὦν πορ-
 αἰώνιος, ὅτι τῆς γῆς ὦν, καὶ
 τοῖς αἰθεράτοις συμπεσράφη,
 καὶ ἐκ παρθένης ἀγίας σαρκωθεὶς,
 ἐκένωσεν ἐν τῇ μορφῇ τοῦ
 λαβῶν, σύμμορφος γενό-
 μενος τῇ σάρτι τῆς ταπει-
 νώσεως ἡμῶν, ἵνα ἡμᾶς συμ-
 μόρφως πενήσει τῆς εἰκόνος τῆς
 δόξης αὐτῆς. Ἐπειδὴ γὰρ διὰ
 θεοῦ ἡ ἀμαρτία ἐπέληθιν εἰς
 τὸν κόσμον, καὶ διὰ τῆς ἀμαρ-
 τίας ὁ θάνατος, ἐπέδρασαν ὁ
 μόνος γενήσας υἱός, ὁ ὦν ἐν τοῖς
 κίλοις σε τῇ θεοῦ καὶ πατρὸς,
 γενόμενος ἐκ γυναικὸς τῆς ἀ-
 γίας θεοτόκου καὶ ἀναπαρξάνου
 Μαρίας, γενόμενος ὑπονό-
 μος, κατακρίναι τὴν ἀμαρ-
 τίαν

οὐ αἰνῶν, οὐ δόλογον, οὐ ὑμ-
νῶν, οὐ προσκυνῶν, οὐ δόξαρι-
σῶν, οὐ δόξαν ἔχον, τὸν μόνον ὄντα
ὄντα θεὸν, καὶ οὐ προσφέρειν ἐν
καρδίᾳ συνιπτειμένη, καὶ
πνέοντα πνεύματος, τὸ
λογικῶς ταύτῃ λατρείᾳ ἡ-
μῶν. Ὅτι οὐκ ἔστι δόξασμα-
τος ἡμῖν τὸ ἐπὶ γνώσει τῆς οὐ-
κ ἀληθείας, καὶ τίς ἐκ τούτων λαλῶ-
σαι τὰς δυναστείας σου, ἀκού-
σαι ποιῆσαι πόδας τὰς αἰνί-
σεις σου, ἢ διηγήσασθαι πάντα
τὰ θαυμάσιά σου ἐν παντὶ καὶ
ἐν ὅλῳ τοῦ ἀπάντων, κύ-
ριε βεβαῖ καὶ γῆς καὶ πάντος
κόσμου ὁρατοῦ καὶ κρυφίου,
ὁ καὶ θεὸς ὁ δόξης, καὶ ἐπιβλέπων
ἀβύσσους, ἀναρχῆς, ἀόρατος,
ἀκατάληπτος, ἀπερίγραπτος,
ἀέκλειον, πατὴρ τῆς κυρίας
ἡμῶν Ἰσοῦ Χριστοῦ, τοῦ μεγα-
λοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος τῆς ἐκ πί-
στεως ἡμῶν, ὃς ἐστὶν ἐκόν τῆς οὐ-
κ ἀγαθότητος, σφραγὶς ἰσχύος
ποῦ ἐν αὐτῷ θεοκινῶν, οὐ τὸν
πατέρα, λόγος ζῶν, θεὸς ἀλη-
θινός, ἢ πρὸ αἰώνων σοφία,
ζωὴ, ἀγαθὸς, δόξα σου.
τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, παρ' ἑνὶ
πνεύματι τὸ ἅγιον ἐξέφανε, τὸ
τῆς ἀληθείας πνεῦμα, τὸ τῆς
ἐκδοσίας χάρισμα, ὁ ἀρχα-

73
βὼν τῆς μαλῆς κληρονο-
μίας, ἡ ἀπαρχὴ τῶν αἰώνων ἀγα-
θῶν, ἡ ζωὴ ἀθάνατος, ἡ
πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, παρ' ἧς πάντα
κτίσις λογικὴ καὶ ἄλογος
μεμένει, οὐ λατρεύει, καὶ οὐκ ἐν
αὐτῷ ἀναπνεύσει δόξολογία.
ὅτι τὰ σύμπαντα δόξα σου, οὐ
αἰνῶσιν ἀγαθῶν, ἀρχῶν ἀγαθῶν,
θεοὶ, κυριότητες, ἀρχαί, ἐξου-
σίαι, δυνάμεις, καὶ τὰ πολυ-
έσθητα χερσὶν σου, οὐ παρί-
στανται κύκλῳ τὰ σεαυτοῖς, ἐξ
πύργου τοῦ ἐνὶ, καὶ ἐξ ὑψι-
κῶν τοῦ ἐνὶ, καὶ τὰς μέγας δύσεις κα-
τακαλήψου τὰ πρῶτα ταῖς
ταῖς, ταῖς δι' αὐτοῦ, τῆς πόλεως.
καὶ ταῖς δύσεσι πετόμενα, κέκρα-
ζον, ἵπτον πρὸς τὴν πύλιν ἀγα-
θαπαύσεως σόματιν, ἀσκήσεις
δόξολογίας. **Εὐφρανῶν.**

Τὸν ἐπὶ νίκῃ σου ὑμνοῖν ἄδοντα, βῶν
τα κεκραγόντα, καὶ λείποντα.

Ὁ Χρῆς. Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος,
κύριος, Σαβαώθ, πλήρης ὁ ἐ-
ρανός, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡς
αἰνῶν ἐν τοῖς ὑψίστοις, ἐν λογικῶν
τοῖς ὁ ἐρχόμενος ἐν ὁράματι κυ-
ρίῳ ὡς αἰνῶν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ ἱερεὺς ἐπὶ δέχεται μυστικός.

Μετὰ τῆς τῶν μακαρίων
δυναμῶν διάδοχα φι-
λάθρονα, καὶ ἡμῶν οἱ ἀμαρταν-
τοὶ βοῶμεν καὶ λείπομεν, ἅγιος
Κ
εἰς ὧς

ὑποσώλων, τὴν ἀληθινὴν τῶν
τῶν λαβείων, ἕτα καὶ ἐκ τῆ χει-
ρῶν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρὸς
σὸν δέξαι τὰ δῶρα ταῦτα ἐν τῇ
χρηστότητι σου κύριε, ἵνα κατα-
ξιωθῶμεν λατρεῖν ἀμέμ-
πτως πρὸς ἀγάπην σου θυσιᾶς
εἰς, ἑυεργῶν τὴν μεθόδον τῶν
πιστῶν καὶ φρονίμων οἰκονόμων
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβεῖσθαι τῆς ἀν-
ταποδότητός σου τῆς δικῆς.

Ο' Διάκονος.

Α νπλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον.

Τ ῶ ἡμέραν πᾶσαν πλείαν ἀγίαν.

Α γηλοῦν εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν.

Σ υγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀ-
μαρτωλῶν.

Τ ἀ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς
ψυχαῖς.

Τ ὦν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.

Χ εριστὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τ ῆς παναγίας ἀρχάντες ὑποδύ-
λορηθῆναι διανοήσεις ἡμῶν θεο-
τόκου καὶ ἀνιπαρθένου Μαρίας.

Ε κφώνους.

Δ ιὰ τῶν οἰκπερμῶν τῶν μονογενῆς
σου υἱοῦ, μεθ' ἧς ὁ λογιζόμενος
ἡ σὺ πρὸς παναγίαν καὶ ἀγα-
θὴν καὶ ζωοποιῶν πνέματι.
νὺ καὶ ἀνὴρ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ε ἰερέων πάντων. **Ο' Διάκονος.**

Α γαπήσωμεν ἀλλήλους. ἵνα ἐν

ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Τ αὶ θύρας τὰς θύρας ἐν σοφίᾳ
πρόχωμεν.

Ο' λαός. Πίστῳ εἰς ἵνα θεὸν.

**Ζήτη εἰς τὴν λατρείαν. Τὸ Χρῆσ-
τόν σου. Ο' Διάκονος.**

Σ τῶμεν καλῶς, σῶμεν μετὰ φό-
βου, πρόχωμεν.

Τ ῶ ἀγίαν αἰσφορὰν ἐν ἐιρήνῃ
προσφέρειν.

Ο' λαός Ελεον ζελέης, θυσιᾶν αἰ-
νήστως. **Ε** κφώνους.

Η Χάρις τῆς κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ
θεοῦ καὶ πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τῆς
ἀγίας πνεύματος εἴη μετὰ πάν-
των ἡμῶν.

Ο' χερός. Καὶ μετὰ τῆς πνέμα-
τός σου. **Ο' ἱερέας.**

Α νωχῶμεν τὰς καρδίας.

Ο χερός. **Ε** χωμεν πρὸς
τὸν κύριον. **Ο' ἱερέας.**

Ε νχαρίσσωμεν πρὸς κυρίαν.

Ο' χερός. Ἀξίον καὶ δίκαιον ὅτι
προσκυνῶν πατέρα υἱὸν καὶ ἁ-
γίον πνέματα ξιάδα ὁμοού-
σιον, καὶ ἀχώριστον τὴν βασιλεύ-
σαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ο' ἱερέας ἐπὶ χεραῖς. μυστικῶς.

Ο ἡν δέσποτα κύριε θεὸς πα-
τερ παντοκράτωρ προσ-
κυνητὴ, ἄξιον ὡς ἀληθῶς καὶ
δίκαιον, καὶ ὑπερπῶν τῇ μεγα-
λῶς περὶ αὐτῆς τῆς ἀγιωσύνης σου,
σὶ

Εκφώνησις.

Ο πωρίπαι σοι πᾶσα δόξα π-
μὴ καὶ προσκυλήσεις τῷ πα-
τρί καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνύ-
ματι. Νυνὶ καὶ αἰεὶ καὶ ἕως τῆς αἰ-
ωνίας τῶν αἰώνων.

Εἴπ καὶ ἔπ, ἐο ἐρμήν.

Εὐχὴ πσῶν. β.

Ο υἱὸς ὁ θεὸς καὶ ἄμωρος ἐο ἐλθέ
καὶ οἰκτιρῆς τῶν ταπεινών-
σιν ἡμῶν, ὁ εἰσας ἡμᾶς τοὺς
ταπεινοὺς καὶ ἁμαρτωλοὺς καὶ ἁ-
ναξίους δούλους σου κατηνώπον
τῆς ἁγίας δόξης σου λειτουργ-
γῶν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ.
ὅς ἐόχουσιν ἡμᾶς τῇ δυναμει
τῆς ἁγίας πνύματος εἰς τὴν
διακονίαν ταύτην, καὶ δὲς ἡμῖν
λόγον ἐο ἀνείξει τῆς εὐχαρίας
ἡμῶν, εἰς τὸ ἐπικραλέως τὴν
χάριν τῆς ἁγίας πνύματος
ἐπὶ τῶν μελλόντων προτίθε-
σαι δούρων.

Αἰτηλαβῆ, σῶσον, ἐλθέσον, καὶ ἔχ-
φύλαξον. Σοφία.

Εκφώνησις.

Ο πως ὑπὸ τῆς κράτους σου παί-
τοπι φυλαττόμενοι, σοὶ δό-
ξαν αἰσάμεθα πᾶν τῷ πατρί
καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνύματι.
νυνὶ καὶ αἰεὶ καὶ ἕως τῆς αἰ-
ωνίας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ τῶν ποιῶν ὁ ἱερός καθ' ἑαυτὸν.

Τὸ χειρὸς τοῦ ἁγίου.

Ο ὁ εἰς ἁγίος τῶν σωθε-
μένων τῆς σαρκικῆς ὀπι-
θυμίας καὶ ἡδονῆς, προστέρε-
σαι, ἡ προσεγγίζων, ἡ λα-
τρεῖν σοι βασιλεῦ τῆς δόξης.
τὸ γὰρ ἔχουσιν οἱ, μίση καὶ
φοβερὸν, καὶ αὐταῖς τῆς ἐπε-
ρανίας δυνάμεσιν. ἀλλ' ὁμοῦ
ἔχ τῶν ἁγίων καὶ ἁμαρτίαν
φιλανθρωπίας, αὐτῶν καὶ
ἀναλγησίαν τῶν γόνων αὐτῶν.
πορ, καὶ ἀρχιερεῖς ἡμῶν ἐχρη-
μάσας, καὶ τῆς λειτουργικῆς
ταύτης καὶ αἰσάμεθα θυσίας
τῶν ἱερουργίας παρὲς δούλους ἡμῶν
ὡς δούλους τῶν ἀπάντων. σοὶ
γὰρ μένος κύριος ὁ υἱὸς ἡμῶν δε-
σπότης τῶν ἐκράτων, καὶ τῶν ἐπι-
γινῶν, καὶ καταχθέντων ὁ δὲ
θεός σου χειρὸς ἐπὶ τὴν ἁγίαν, ὁ
τὸ σπασίμ κύριος, καὶ ἐσσιλός
τῆς Ἰσραὴλ, ὁ μένος ἁγίος, καὶ ἐο
ἁγίος αἰσάμεθα. σὲ τοί-
νω δούλων, τὸν μένον ἁγίον
καὶ δούλων, δούλων ἐπὶ
ἐμὲ πᾶν ἁμαρτωλόν, καὶ ἁγίον
ὁ δούλων, καὶ καθάρισ-
μα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν καρ-
δίας ὑπὸ σιμωδισίαν πονηρῶν
καὶ ἰκάνωσιν με τῇ δυνάμει
τῆς ἁγίας πνύματος, ἐο δι-
δούλων τῶν ἱερουργίας χά-
ριν, παρὰ τῶν τῇ ἁγίᾳ σου
ταύτῃ ἔσπερ, καὶ ἱερουργῶν
τὸ

Αποκαλύψῃ αὐτοῖς, τὸ βραγύ-
λιον τῆς διακοσμίας.

Ενώσῃ αὐτούς, τῇ ἀγίᾳ αὐτῆς κα-
θολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκ-
κλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλθέσον, αἰνλαβοῦ, καὶ δια-
φύλαξον αὐτούς, ὁ θεὸς τῇ σῇ
χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς
ἡμῶν τῷ κυρίῳ κλίνατε.

Εὐχὴ κατηχουμένων πρὸς τὸ ἀπλῶς
θεῶσαι τὸ εἶλη τῶν.

ΚΥεὶ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν
ἡεανοῖς κατοικῶν καὶ ἐπι-
βλέπων ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα
σου, ἐπιβλέψων ἐπὶ τοὺς δού-
λους σου πύς κατηχούμενος,
πύς κεκλικώτας πύς ἐνω-
τῶν ἀρχέτας ἐνώπιόν σου, καὶ
δὲς αὐτοῖς τὴν ἐλαφρὴν ζυγόν,
πρίψον αὐτοὺς μέλη τίμια
τῆς ἀγίας σου ἐκκλησίας, καὶ
καταξιώσον αὐτοὺς τῇ λου-
τρῷ τῆς παλιγγενεσίας τῆς
ἐρέσεως τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῇ
ἐνδύματι τῆς ἀφθαρσίας, εἰς
ἐπίγνωσιν σου τοῦ ἀληθοῦς
θεοῦ ἡμῶν.

Εὐχαρίστησις.

Ινα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξά-
ζωσι, τὸ πάντιμον καὶ με-
γαλοπρεπὲς ὄνομα σου, τοῦ
πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ

τοῦ ἁγίου πνεύματος. νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων.

Ο Σοὶ κατηχούμεροι προ-
έλθετε, οἱ κατηχούμε-
νοι προέλθετε, ὅσοι κατη-
χούμενοι πρέλθετε, μή-
τις τῶν κατηχομένων, ὅσοι πι-
στοὶ, ἐπὶ καὶ ἐπὶ ἐν ἐρμῇ τοῦ
κυρίου διητάμενοι.

Εὐχὴ πιστῶν ἁ, μετὰ τὸ ἀπλῶς
θεῶσαι τὸ εἶλη τῶν.

ΣΥ κύριε κατέδρασας ἡμῖν
τὸ μίγα τῆτο τῆς σωτη-
ρίας μυστήριον, σὺ κατηξίω-
σας ἡμᾶς πύς ταπεινοὺς καὶ
αἰσχύεις δούλους σου γενέ-
σθαι λατρευοὺς τῆ ἀγάπης σου
ἐκπαιδεύεις, σὺ ἐκτρέφεις ἡ-
μᾶς τῇ διυνάμει τοῦ ἁγίου
σου πνεύματος, εἰς τὴν δια-
κονίαν σου ταύτην, ἵνα ἀκατα-
κρίτους γάντις ἐνώπιον τῆς
ἀγίας δόξης σου, περιστάζω-
μίνσοι θυσίαν αἰνέσεως, σὺ
γὰρ ἡ ὁ ἐκτρέφεις τὰ πάντα ἐν
πᾶσι, δὲς κύριε καὶ ἡμῶν τῶν
ἡμετέρων ἀμαρτιῶν, καὶ
πᾶν τὸ λαοῦ ἀγιοποιήσαν, διὰ
τὴν γενέσθαι τῷ θυσίαν ἡ-
μῶν, καὶ εὐπρόσδεκην ἐνώ-
πιόν σου.

Αἰνλαβοῦ σῶσον, ἐλθέσον.

Σοφία.

Εὐχὴ

καὶ τὸ σωμάτων ἡμῶν χρεῖστέ ο
 θεός. καὶ σὺ τὴν δόξαν ἀναπνεύ-
 σωμεν. σὺ τῷ ἀνέχῃ σου πα-
 τεὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
 καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νυνὶ
 καὶ αἰεὶ καὶ ἕως τοῦ αἰῶνας.

Μιστὰ δὲ τὸ ἀναγγέλλειν.

Ο' Διάκονος.

Εἴπωμεν πάντες. Ἐξ ὅλης τῆς
 ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς δια-
 νοίας, εἴπωμεν πάντες.

Κύριε παντοκράτωρ ὁ θεὸς τῶν
 πατέρων ἡμῶν, δόμοθ' ἵσθι
 πάνκυσον καὶ ἐλίσσον.

Βλέπσον ἡμᾶς ὁ θεὸς καὶ τὸ μέ-
 γα ἱλιός σε δόμοθ' ἵσθι
 πάνκυσον καὶ ἐλίσσον.

Εὐχὴ τῆς ἐκκλησίας.

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκ-
 κλησίαν ταύτην ἱκεσίαι περισ-
 δεξαί παρὰ τῶν δούλων, καὶ
 ἐλίσσον ἡμᾶς, κατὰ τὸ πλῆ-
 θος τῶν ἐλίκων σου, καὶ τοὺς εἰκ-
 τήμονάς σε κατὰ πνεῦμα ἐφ'
 ἡμᾶς, καὶ ὅτι πάντα τὸν λαόν
 σε τὸν ἀπεικδιχόμενον τὸ πα-
 ρὰ σὺν πλούσιον ἔλεος.

Κὶ δόμοθ' ἵσθι τὸ ἀρχιεπι-
 κόπῃ **ὁ δὲ ἄνθρωπος.**

Κὶ δόμοθ' ἵσθι τῶν ἀδελ-
 φῶν ἡμῶν τῶν ἱερῶν ἱερουργ-
 γάων καὶ πάσης τῆς ἐκκλησίας
 ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κὶ δόμοθ' ἵσθι τῶν μακα-

ρίων καὶ αἰδιδέμων κλητῶν
 τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης, καὶ
 ἵσθι πάντων τῶν περὶ ἀναπνεύ-
 σωμεν πατέρων, καὶ ἀδελφῶν
 ἡμῶν, τῶν ἐκκλησιῶν καὶ
 ἀπαιταχῶ ὁρθεδέξων.

Εὶ δόμοθ' ἵσθι, ζωῆς,
 ἀρετῆς, ὑγείας, σωτηρίας συγ-
 χερήσεως, καὶ ἀφίσσεως τῶν
 αἰμαρτῶν τῶν δούλων τῶ θεοῦ
 τῶν ὁπιπλούτων τῶν ἀγίων
 ἱερουργῶν ταύτων.

Εὶ δόμοθ' ἵσθι τὸ καρποφο-
 ροῦν καὶ καλλιεργοῦν
 ἐκ τῆς ἀγίας καὶ πνευματικῆς
 τοῦτο, καὶ πνευματικῶν ψαλόντων.
 καὶ ἵσθι τὸ πνευματικὸν λαόν,
 καὶ ἀπικδιχόμενον τὸ παρὰ σὺν μέ-
 γα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εὐχὴ τῆς ἐκκλησίας.

Οὐκ ἐλπίμων καὶ φιλανθρώπων
 θεὸς ὑπάρχεις καὶ σὺ τῶν
 δόξαν ἀναπνεύσωμεν, τῷ πα-
 τεὶ καὶ τῷ ἱεῶ καὶ τῷ ἀγίῳ
 πνεύματι, νυνὶ καὶ αἰεὶ καὶ ἕως
 τοῦ αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ο' Διάκονος.

Εὐχάσθι εἰ κατηχεύμενοι τῷ
 κυρίῳ.

Οὐκ ἐλπίμων καὶ φιλανθρώπων
 θεὸς ὑπάρχεις καὶ σὺ τῶν
 δόξαν ἀναπνεύσωμεν, τῷ πα-
 τεὶ καὶ τῷ ἱεῶ καὶ τῷ ἀγίῳ
 πνεύματι, νυνὶ καὶ αἰεὶ καὶ ἕως
 τοῦ αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς, τὸν λόγον τῆς
 ἀληθείας.

Απαρχή.

τοῖς ἀγγέλματι καὶ σπαρακαὶ ἀγγέλων, καὶ ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης. ποίησον σὺ τῇ ἐκδόδῳ ἡμῶν ἔσποδον ἀγίων ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούτων ἡμῖν καὶ σωδοξολογούτων τῷ σὺν ἀγαθότητι. **Εὐχαρίστας.**

Ο π ἀρεπείσσι πάντα δοξα πμὴ
καὶ προσκυώσῃς τῷ πατρὶ καὶ
τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι.
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶ ἀώκων. Εὐγγὴ τῷ τριταγίῳ.

Ο θὸς ὁ ἄγιος, ὁ ἐκ ἀγίων
 ἀναπαυόμενος, ὁ τεισα-
 γίῳ φωνῇ ὑπὸ τῆς σφραγί-
 δος ἀναμνείνους, καὶ ὑπὸ τῆς χα-
 ριβίμ δόξολογούνους, καὶ ὑπὸ
 πάσης ἐπικρανίς διωζόμενος
 προσκυμνείνους, ὁ ἐκτε μὴ ὄν-
 τας εἰς τὸ εἶναι παραχαλῶν τὰ
 σύμπαντα, ὁ κτίσας τὴν ἀνθρώ-
 πον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμώσ-
 ον, καὶ παντὶς χαρίσματος
 κατακοσμήσας, ὁ διδὼς αἰ-
 τῆτιν σοφίαν καὶ σωΐσιν, καὶ μὴ
 παροῶν ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ
 θύμους, ἐπὶ σωτηρίᾳ μετέ-
 νοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τὴς
 ταπεινῆς καὶ ἀναξίτης δόξης
 σου καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ εἶναι
 κατηνώπων τῆς δόξης τῆς ἀγί-
 ος θυπασθεῖν, καὶ τὴν ὀφειλο-
 μένην σοὶ προσκύνησιν καὶ δόξο-

λογίαν προστάζειν. αὐτὸς δὲ
 ὥσπερ ἐν ὁσίοις καὶ ἐκδόμα-
 τος ἡμῶν ἡβ' ἀμωπολῶν τὸν
 εἰσάγων ἕμεν, καὶ ἐπίκεινται
 ἡμᾶς ἐν τῇ χρυσόπτησιν, συγ-
 χέροντες ἡμῖν πᾶν πηκνυμένον
 καὶ ἐκδόντες καὶ ἀκρίβους, ἀ-
 γίασεν ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
 σώματα. καὶ δὲ ἡμῖν ἐν ὁσίοις
 λατρεύον σοι πάσας τὰς
 ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν ὑπερ-
 βίας τῆς ἀγίας θεοπτείας, καὶ
 πάντων τῶν ἀγίων τῶν ἀπ' ἀ-
 γαθῶν σοι δυνάμεσάντων.

Ἐκφώνως.

πᾶσι τοῖς ἁγίοις οἱ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ
 σοὶ τῷ δόξῃ αἰνάσωμεν
 μὲν τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ
 ἁγίῳ πνεύματι. αὐ.

Εὐχὴ πρὸς τὴν Δαγυλίαν.

Ελαμψον ἐπ' αἵς καρδίαις
 ἡμῶν φιλένθρονε Δαυὶδ
 τὸ δ' σῆς θεουργίας ἀκέραιον
 φῶς, κ' τὴς πῆς διανοίας ἡμῶν
 διάνοιξον ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν
 τῆς Βασιλείᾳ σου κερυμαί-
 πον κραυγήν . ἔνθ' οἱ μὲν
 πῖν' ᾧ μακαρίωνσι ἐπολῶν
 φόβον . ἵνα τὰς σαρκοὺς ἐπ-
 θυμίσας καταπατήσαντες, πρὸς
 μακρὴν πολιτείαν μετέλθω-
 μιν . πάντα πρὸς ὠφέλειάν τι-
 σι φερόντες κ' παύσαντες .
 σὺ γὰρ εἰ δ' ὠποσμός τ' ἀν' υἱὸν

ἀγατάληπος, ἔ τοῖς ἀνέ-
ξιστον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἀφά-
τος. αὐτὸς δίδωσιν καὶ τὴν
δύσπραγχνίαν, ὅτι βλάψεν
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ὅτι τὸν ἄξιον
οἶκον ἔπλησεν, καὶ πόλιν μου
ἡμῶν, καὶ τῶν συμβουλεύων
ἡμῶν πλούσιον τὰ ἐλπίου καὶ πύς
οἰκτρούς σου. ἔπ καὶ ἔπ.

Α νπλαβοῦ, σῶσον, ἐλπίσιν.

Τ ῆς παναγίας ἀρχαίου ὑψώ-
λορημῆς. **Ε**κφάνσις.

Ο πὶ ὑψώσιν σου πάντα δόξα π
μὴ καὶ προσκυμήσεις τῶν πα-
τρίων καὶ ὑψώσιν σου ἀγία πνεύ-
ματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ αἰτημάτων. β.

Κ υῖος ὁ θεὸς ἡμῶν, σῶσον
τὸν λαόν σου καὶ ἐλπίσιν
σου τὴν κληρονομίαν σου. τὸ
πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας σου
φύλαξον. ἀγάσας τὰς ἀγα-
πῆς σου τὴν δύσπρασιν τὴν οἰ-
κίαν σου, σὺ αὐτὴν ἀντιδίδω-
σκον, τῇ θείᾳ σου δυνάμει.
καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς, τοὺς
ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Ο' Διάκονος.

Ε π καὶ ἔπ ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου.
διδόσκον.

Α νπλαβοῦ, σῶσον, ἐλπίσιν.

Τ ῆς παναγίας ἀρχαίου ὑψώ-
λορημῆς.

Εκφάνσις.

Ο πὶ σὺν τῷ κράτει, καὶ σοῦ
δυνάμει ἡ βασιλεία καὶ ἡ δυνά-
μις καὶ ἡ δόξα τῷ πατρὶ καὶ
τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύμα-
τι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ αἰτημάτων. γ'.

Ο τὰς κινὰς τὰύτας καὶ συμ-
φάνους ἡμῶν χειρὸς ἀμῶν
προσέχας, ὁ καὶ εἰς καὶ εἰ-
σὶ συμφωνῶν ἐπὶ τῇ οἰ-
ματί σου, τὰς αἰτήσεις προέ-
χων ἐπαγγελιάμους, αὐτὸς
καὶ νῦν τῶν δούλων σου αἰτή-
ματα πρὸς τὸ συμφέρον πλη-
ροῦν, χορηγῶν ἡμῶν ἐν τῇ
πατρὶ αἰῶνι τὴν ἐλπίσιν σου
τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῇ
μέλει σου ζωὴν αἰώνιον χει-
ροῦ σου. **Ο' Διάκονος.**

Ε π καὶ ἔπ ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου.

Α νπλαβοῦ, σῶσον, ἐλπίσιν.

Τ ῆς παναγίας ἀρχαίου ὑψώ-
λορημῆς. **Ε**κφάνσις.

Ο πὶ ἀγαθὸς καὶ φιλανθρωπος
θεὸς ὑπάρχων καὶ σὺ τὴν
δόξαν αἰσθημάτων σου, τῶν πα-
τρίων καὶ ὑψώσιν σου ἀγία πνεύ-
ματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ τῆς εὐσεβείας τῷ ἀρχιεπίσκοπῳ.

Ε ἄσπετος κύριε ὁ θεὸς ἡ-
μῶν, ὁ καταστήσας ἐν ἡμε-
ρίᾳ

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ.

ἡμῶν Βασιλεῦ τῷ μεγάλῳ.

Εὐχὴ τῆς προοίτιος.

Ο Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πᾶν
ἑρᾶν ἄρῃον τῷ ἱεροῦ τῷ
παντὸς κόσμῳ. ὁ κύριον ἡμῶν
καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὅς ἐστι
ἐκείνος σὺ πᾶσα καὶ ὑψωτὴς, καὶ
ἐκτετατὴς, ὁ λογιζόμενος καὶ ἀγα-
θίζοντα ἡμᾶς, αὐτὸς ὁ λόγι-
σας τῷ πρὸς Θεὸν τῷ κτίον, καὶ
πρὸς δίδῃαι αὐτὸν εἰς τὸ ὑψο-
θεῖν ὁ δὲ σὺ σπασίειν ὡς ἀγα-
θὸς καὶ φιλόανθρωπος τῶν προ-
σπευγαίων, καὶ διὸς προ-
σῆγαγον, καὶ ἡμᾶς ἀκατα-
κρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ ἱε-
ρευρίᾳ τῶν θείων σε μυστηρίων.
Ὅτι ἡγιασμένοι καὶ διδύχατοι.
τὸ πάντῃ καὶ μεγαλοφρε-
νὲς ὁνομάσῃ, τῷ πατρὶ καὶ
τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι.
νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων.

Ὁ δὲ δίκαιος.

Εὐλόγησον διάσπαστα.

Ὁ ἱερεὺς.

Ἐκφώνησις.

Εν λογιζομένη ἡ βασιλεία τῷ
πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ
πνεύματι. νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ δὲ δίκαιος. **Ε**ν ἡμέρῃ τῷ κυ-
ρίου δὴν ἐκτετατῇ.

Υπὲρ τῆς ἀγαθῆς ἐκτετατῆς καὶ τῆς.

Υπὲρ τῆς ἡμέρας τῆς σύμπταντος.

Υπὲρ τῆς ἁγίας εἰσευχῆς τοῦτου, καὶ
τῶν μετὰ πίστεως.

Υπὲρ τῆς ἀρχιεπισκόπου ἡμετέρας.

Υπὲρ τῶν ὁσίων βίβλων καὶ.

Υπὲρ τῆς συμπολιτικῆς ὑπο.

Υπὲρ τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης.

Υπὲρ ὁσίων ἐκτετατῆς ἀγίων, ὁσίων.

Υπὲρ πλεόντων, ὁσίων πορευόμενων.

Υπὲρ τῶν ῥημάτων ἡμῶν.

Ζήτησις εἰς τὸν λατρευτικόν.

Τῷ Χρυσόστομῳ.

Εὐχὴ ἀποφάντος. α.

Κὺν ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ τῆς κε-
φαλῆς ἀνέκαθεν, καὶ ἡ δόξα

ἰ αἰκα-

Ο Κόσμος ἡμῶν Ἰησοῦς Χεῖρς
 δάησιν τῷ συχαρήσιν. Κα-
 γὰρ ἔξυσία τῇ ἐκείνῃ χρώμα-
 ρος, λύωσι δὲ παντὸς δι-
 μοῦ μείζονος, ἢ ἐλάττονος ἀφο-
 ρισμοῦ, ἀργίας, ἢ ἀκρινωνη-
 σίας, ἢ τυχὸν ἐμπιστῶν εἰς ταῦ-
 τα τυγχάνεις.

Καὶ εἰ μὲν ἐνέπισεν εἰς ἀκοινων-
 ησίας, λεγέτω εἰς ἦν.

Εἰ δὲ εἰς ἀφορισμὸν, λεγέτω
 εἰς οὗ. Μετὰ ταῦτα.

Ε' γὰρ σὶ δόπολύ δὲ παντῶν,

ὧν ἡμαρτις, εἰς τὸ ὄνομα τῆ
 πατρὸς, καὶ τῆ υἱοῦ, καὶ ἁγίου
 πνεύματος. Τὸ ἅγιον πα-
 θος τῆ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χει-
 ροῦ, καὶ ὅσα κατέρχεται τῇ
 μακαρίᾳ ἀειπαρθένῳ, καὶ πα-
 σι τοῖς ἁγίοις, καὶ ὅσα αἰ-
 τὸς ἡ χεῖρ ἐφαξας, ἢ δε-
 νὰ πίπονθας, εἴησιν εἰς ἄφε-
 σιν τῶν ἀμαρτημάτων, αὐ-
 ξησὶν τῆς θείας χεῖρος, καὶ
 ἐπίταξις τῆς αἰωνίης ζωῆς.

Ἀμὲν.

Τ Ε Λ Ω Σ.

περὶ Ἰωάννη Χρυσόστομο, ὁρίσ-
βόλι παρ' ἁποστόλου Χρυσῶ παρ'
Θεοφύλακτον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Κοντακίον ἤχος
πλαγίε. β.

Ε' κτενὲς ἔρανον ἐδίδω τὴν θείαν
χάριν, καὶ δὲ τῇ σάν χα-
λίαν πάντας διδάσκεις, πρε-
σβυτέρων ἐν τῇ αἰσίν, διὸν
Ἰωάννη Χρυσόστομο, παμμακά-
ριστε ὅτι, ἐπαξίως ἐν τῇ μὲν-
σεύεσθαι καὶ κατηχητὴς ὡς
τὰ θεία σαφάν.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατέρος ἡμῶν Βα-
σιλείου Ἀρχιεπισκόπου Καισα-
ρείας Καππαδοκίας τῆ μεγά-
λυ Τροπαιοῦ. ἤχος. α.

Ε' ἐς πάντας τὴν γλῶττάν ἐξήλθιν ὁ
φθόγγος σου, ὡς διδάσκοντες
τὸν λόγον σου. δι' οὗ τοῦ
πῶς ἐδιδάσκοντες τὴν φύσιν
τῶν ὄντων ἐκείνωντας τὰ τῶν
αἰνῶν ἡθὴ κατηκόσμησας Βα-
σίλειον Ἱεράρχε μα. πάτερ
ὅτι, ὡς εὖ Χρυσῶ παρ' Θεοφ-
φύλακτον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου. Κοντακίον ἤχος. δ.

Ἐπιφάνης σήμερον.

Ω' φθες βᾶσις ἄσφτος τῇ ἐκκλη-
σίᾳ. ἡμῶν πᾶσιν ἄσφτον τὴν
κυριότητα βεβαιῶς ἐπισφρα-
γίζων οὗς δόγματιν ἔρανα-
φάντη Βασιλεῖ.

Τοῦ ὁσίου πατρός ἡμῶν Ἀθανά-
σιου τῆ μεγάλης Πατριάρχου
Ἀλεξανδρείας. Τροπαιοῦ,
ἤχος. γ.

Σύλος γόνος ὁρθοδόξιας,
θείοις δόγματιν ἐκτελεζῶν
τὴν ἐκκλησίαν Ἱεράρχε Ἀθα-
νάσιε, παρ' οὗ πατεὶ τὸν ὑπὸν
ὁμοῦτον ἀνακηρύξας κατήχυ-
νας ἄρεαν. πάτερ ὅτι, Χρυσῶ
τὸν διὸν ἐκέλευε διακηρύξαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Κοντακίον.

Ο' ὁρθοδόξιας φότητας διδάσκον-
τες, κακοδόξιας ἀκάνθους ἐξ-
ίπμευ. πληθύνοντας τὸν ἀσφον
τῆς πίστεως, τῇ ἐπομβρίᾳ τῇ
πνύματος ὅτι, διότι ὑμῶν
μαρτυροῦμαι Ἀθανάσιε.

Ἰστών ἀμνηστῶν λύσεις.

Ε' λήσαστε ὁπαντοδυνάμους θεὸς
καὶ συγχωρήστω σοι πάντα, ὅσα
ἡμᾶς καὶ ἀξιώστω τῆς αἰωνί-
ας ζωῆς. δαησὶ ὁπαντοδυνάμους,
καὶ ἐλεήμων θεὸς συγχωρήστω,
λύστω, καὶ ἄφισιν τὰν ὁρῶντων
μάτων σου.

Μετὰ ταῦτα ὁπαντοδυνάμους δι-
δότω τὴν ἐπιτίμιον παρ' ἐξομο-
λογησιν ἡμῶν, καὶ διδάσκοντες
αὐτὸν, ἡγῶνται σωφρονισμῶν.
καὶ τῷ ποιεῖν, λιγίτα
ταῦτα.

σας τῇ χειρὶ σου, δίδον τὰ φιλανθρωπίαι σου ἰλημῶν, δίδαι τὸ τοκοῦσάν σε θεοτόκον, πρὸς βούσσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σωσον σαπὴρ λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Κοντάκιον.

Ε' Ξαισὺς τοῦ μηνήματος, τοὺς πθινεῶτας ἤγειρας, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος συνώτεψας, καὶ τὸν Ἀδάμ ἀνίστησας, καὶ ἡ Εὐα χρίεν ἐν τῇ σῇ ἀνάστασι, κόσμου τὰ πέλατα παρηγυρίζου τῇ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν σου πολυέλιε.

Προκείμενα. **Ε'** Ὑψαδι καὶ ὑπόδοτι κυρεῖται τῷ θεῷ ἡμῶν. **εἶχ.** Γνωστὸς ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ὁ θεὸς, ἐν τῇ Ἰσραὴλ μίχρα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. **Ἀλλ.**

Δ εὔτε ἀγαλλισαίμεθα τῷ κυρεῖν, ἀλλὰ λάξωμεν τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. **εἶχ.**

Π ερρῳάσωμεν τὸ πρόσσωπον αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτοῦ.

Κοινωνικόν.

Α ἰνῆτε τὸν κύριον ἐκ τῶν ἑσπερῶν, αἰνῆτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

ΤΟΥΤ' Ε'Ν ΑΓΓΙΟΙΣ ΠΡΟΣ Η' Μ Ω'Ν

Γενηρόει, τῷ διολόγου Ἀρχιεπισκόπου

Κωνσταντινουπόλεως ἱεράρχου ἡγρε. α

Ο Ποιμνικός αὐλὸς τῆς διολογίας σου, τὰς τῶν ρητόρων εἰκήσεις σάλπιγγας, ὡς ᾧ τὰ βάθη τοῦ πνύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τῆς φθγγματος θεωρετάθησι. ἀλλὰ πρὸς βουὴν Χειρῶν τῶν θεῶν πάντες γενηρόει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμεῶν.

Τὸ αὐτὸ ἀγίῳ Κοντάκιον ἡγρε, β.

Η' παρθένης σήμερον.

Θ εολόγα γλώττησιν τὰς συμπλοκάς τῶν ρητόρων. διαλύτας ἐνδοξεί, ὁρθοδοξίας χιτῶνα. ἀνωθιν ἐξυφανθίντα τῇ ἐκκλησίᾳ

ἐσόλισας. ὃν καὶ φερῶντα σὺν ἡμῖν κερᾶν, τοῖς σὺς τέκνους. χέροις πάντες διολογίας ὄντες ὁ ἀκέρειπες.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατέρες ἡμεῶν Ἰωάννη τῷ χρυσοστόμῳ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ἱεράρχου. ἡγρε πλάγιον. δ.

Η' τῷ σώματός σου κατὰ πῖρ πυρρός ἐκλάμψας χάρις τὸν οἰκημένῳ ἐφύπτεν, ἀφιλοργείας τῷ κόσμῳ θησαυρὸς ἐκ πίθου, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν, ἀλλὰ τοῖς λόγοις παρδῶν πά-

δανῶν κυθμῶν ἀναστήσα-
τα γίνος ἀνθρώποινοι, κὺ ξιήμα
ρον τῆ μνήματος ἀνάσιντα ὡς
θεὸν ἡμῶν ἐν χαρίτως ἀνυμνή-
σωμαι ἀντὶς γὰρ τῶν πιστῶν ἡ-
ζωὴ κὺ τὸ φῶς. **Περὶ κείμενα.**

Ι ὥσον κύρει τὸν λαόν σου κὺ ἐν λό-
γη σου τὴν κληρονομίαν σου.

Εἶχ. Π εὖς σὲ κύρει κεκρά-
ξουμαι. ὁ θεός μου μὴ ὀργισθῶ
πῆτης ἀπ' ἐμῆ. **Ἀλληλ.**

Ο κη τοικῶν ἐν βοήθειᾳ τῆ ὑψί-
στου, ἐν σκέπῃ τῆ θεῆ τῆ ἐρε-
νῆ ἀνιδιότηται. **Εἶχ.**

Εἰ ρῆ τῆς κυρείᾳ ἀνπλήρωρ
μου εἰ καὶ καταφυγῆμα ὁ θεὸς
μου, καὶ ἰλπίς ἐπ' αὐτόν.

ἤχ. βιχός.

Κ ατέλυσας τῆς σαρξὸς σου τὸν
θάνατον, ἠνέωξας τῆς λη-
σῆ τὸν Παράδεισον, τῶν μυρο-
φόρων τὸν θρόνον μετέβαλεις,
καὶ τοῖς σῶις δόποσλοις κηρύτ-
ταν ὑπέταξας, ὅτι ἀνέστης χρι-
στὸς ὁ θεὸς παρίχων τῶν κόσμων
τὸ μέγα ἔλεος. **Θεοτοκίον.**

Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θυσια-
εἰσμα τοὺς ὅτι σὺ πεποιθό-
τας πανύμνηται, ὅτι λάκκου κὺ
βυθῶν πᾶσι σμάρτων ἀνέλας,
σὺ γὰρ πὺς ὑπερβύεις τῇ ἀμαρ-
τίᾳ ἔσωσας, περὶ τῶν σὺν σὺν-
εἰαν ἡμῶν, ἡ περὶ τόκου παρ-
θένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, κὺ

μετὰ τόκον πάλιν μίσης παρ-
θένος. **Κοντάκιον.**

Ο υκ ἐπὶ τὸ κράτος τῆ θανάτου
ισχύσει κατέχων τοὺς βροτοὺς
χριστὸς γὰρ κατήλθε σωτρίβαν
λύων τὰς διωχμας αὐτῆ δι-
μῆται ὁ ἄδης, Περὶ ῥῆται συμ-
φάντας ἀγάλλονται, ἐπίση λί-
ροντες, σωτῆς τοῖς ἐν πίστι, ἐξέρ-
χεται οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Περὶ κείμενα.

Κ ύριος ἰσχυρὸς τῶν λαῶν αὐτῆ δό-
σι, κύριος ἐνλογῆται τὸν λαόν
αὐτῆ ἐν εἰρήνῃ. **Εἶχ.**

Εἰνίγκας τῆς κυρείᾳ ἡσὶ θεῶ,
εἰνίγκας τῆς κυρείᾳ ἡσὶ θεῶ
κειῶν. **Ἀλλ.** Ἀ' γὰρ τὸν
τὸ ἱερόμολογῆδες τῆς κυρείᾳ
κὺ ψάλλων τῶν ὀνόματι σου ὕψι-
σε. **Εἶχ.** Τ ἡ ἀναρχή λ-
λαιν τὸ φερὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ
τὴν ἀλήθειαν σου κὺ νύκτα.

Τῆ ἡχ. Πλαγίοντες τῆ Τροπ.

Ε ἡ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσ-
πλαγχνος, ταφῶν κατεδί-
ξω ξιήμερος, ἵνα ἡμῶς ἔλευ-
θερώσης τῶν παθῶν, ἡ ζωὴ καὶ
ἡ ἀνάστασις ἡμῶν κύρει δό-
ξασσι. **Θεοτοκίον.**

Ο δι' ἡμῶς γεννηθείς ἐκ παρθέ-
νης, κὺ ἐρῶσιν ὑπομένοντας ἀγα-
θῆ, ὁ θανάτῳ τὸ θάνατον σκυ-
λεύσας, κὺ ἔχασον δείξας ὡς
θεὸς, μὴ παρείδης οὐδὲ ἐπλα-
σας

Τὴ πλαγίῳ πρῶτῃ ἡχῇ.

Τὸν σωματικὸν λόγον πατεῖ
 καὶ πνεύματι τὸν ἐκ παρθένου
 γεννιῶντα, εἰς στίαν ἡμῶν,
 αὐτομνήτωρ καὶ πρὸς
 κυνήτωρ, ὅς ἡσδύκησε σαρκί
 ἀνελθὴν ἐκ τῆς σαυρῆς, καὶ
 θάνατον ὑπομῆται, ἐγὰρ
 τοὺς πθινώτας ἐκ τῆς ἐσθλῆς
 ἀγασσάμεναι.

Θεοτοκίον.

Σ αἶρε πύλη καὶ ἡ ἀδιδόδυτος, χαῖ-
 ρε τῆρας καὶ σκέπη τῶν περ-
 σπυρόντων εἰς σέ. χαῖρε ἀχέ-
 μας λιμῶν καὶ ἀπερρώγματος,
 ἡ περὶ τὸν σαρκοῦ τὸν ποιητῆ
 σου καὶ θύον, πρεσβεύσας μὴ
 παρίδῃς ὑπὸ τῶν αὐτομνέ-
 των καὶ περσικωνέντων τὸν τό-
 κον σου.

Κυρίκιον.

Π εἰς τὸν ἄδλιν σῆμερον καταβί-
 βηκας, καὶ τὰς πύλας σιωπεί-
 ντας ὡς παιτοδύεαμος, τοὺς
 θανόντας ὡς κτίσης σμιζάντι-
 στας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον
 χρίσας σμιέτιφας, καὶ Ἀδάμ
 τὸν κατάρτας ἐρρώθη φιλανθρώ-
 πε, διὸ πάντες κράζομεν σοι
 σῶσον ἡμᾶς κύριε.

Περσικάκια.

Σ ὁ καὶ φυλάξῃς ἡμᾶς καὶ δια-
 τηρήσῃς ἡμᾶς, διὰ τὸ πᾶς γι-
 νῆας τῶν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Εἰς.

Σ ὡσόντις κύριε, ὅς
 ἐκλέλονται οἱ σῶντες, ὅς ὡλι-

γώθησαν αἱ ἀλήθειαι διὰ τὸν
 ἡὸν τῶν αἰῶν. **Αἴμα.**

Τ ἡ ἐλπίς σου κύριε εἰς τὸν αἰῶνα
 ἄσπετον, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν
 ἀπαγγελωτῶν ἀλήθειαν σου
 ἐκ τῆς σόματῆς.

Εἰς.

Ο πᾶσι εἰς τὸν αἰῶνα εἰλες οἰ-
 κοδομηθήσεται, ἐκ τοῖς ἕρα-
 νοῖς ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀλή-
 θεία σου.

Τὴ πλαγίῳ διυτίῳ.

Περσάκιον.

Α γηλικῇ διωάμεις ἐπὶ
 τὸ μνημόσόν σου, καὶ οἰφυλάσ-
 σοντες ἀπενεκερῶθησαν, καὶ
 Ἰσατο Μαρία ἐκ τῆς τῆς ζήτη-
 σα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα εἰς
 κύλευτας, τὸν ἄδλιν μὴ πε-
 ραθεῖς ὑπὸ αὐτῆς, ὑπὸ ἰστας
 τῇ παρθένῳ διαλύμενος τῶν
 ζώων. ὁ ἀγαστὶς ἐκ τῶν πε-
 κρῶν κύριε δέξασαι.

Θεοτοκίον.

Ο τῶν ἐνδοξημένων καλίστας σου
 μητέρα, ἡλθες διὰ τὸ πᾶσας
 ἰκουσῖα βαλῇ λάμψας ἐκ τῆς
 σαυρῆς ἀναζητήσας θείων τῶν
 Ἀδάμ. λείπον πῶς ἀγγέλοις
 συγχάσπαισι, ὅς ἐνρίθη ἡ
 διπολλυμένη δραχμή, ὅς πάντα
 ὁσφῶς εἰκονημένης θεῖς δέξαι
 σοι.

Κοιτίκιον.

Τ ὁ ζωαρχικῇ παλάμῃ καὶ διωα-
 σία ἐκ τῶν ζοφῶν τῆς ἀδύ-
 θου

Ξαμένους παῖδες, ἰλυτρώπατο
 ἡμᾶς ἐκ φρεσὶς ὡς φιλαί-
 θρωπος. **Κοντάκιον.**

Ε' Ξανέτης σήμερον ὅπο τῷ πεί-
 φει εἰκπύμων. καὶ ἡμᾶς ἐξη-
 γαγας ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θα-
 νάτου. σήμερον Ἀδάμ χρεύ-
 ει, καὶ χεῖρ Εὐα. ἅμα δὲ
 καὶ οἱ προφῆται σὺ πατεῖάρ-
 χαις αὐθυνοῦσιν ἀκαταπάνυ-
 τως τὸ θῆον κράτος τῆς ἐξου-
 σίας σου. **Περχ.**

Μ' ἦρας ὀκύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη
 ἡ ἰσχὺς αὐτῶ, καὶ τῆς σωείπως
 αὐτῶ οὐκ ἔστιν ἀειθμός.

Εἶχ. Ἀ νῆπι πνύκειον δι-
 ἀγαθόν. φιλμὸς πρὶ θιῶ ἡμῶν
 ἡδουθῆν ἡ αἰνέτης. **Ἀλληλ.**

Ε' πὶ σὺ κύριε ἡλπίτα, μὴ καται-
 σχωθῆναι εἰς τὸν αἰῶνα, ὡς
 τῇ δικαιοσυλῇ σου ῥυσάμεο καὶ
 ἐξελευόμε. **Εἶχ.**

Γ' ἐνέ μοι εἰς θῆον ὑπερασπιστῶν,
 καὶ εἰς τύπον ὀχυρῶν τοῦ σω-
 σάμεο.

Τῷ πνάρτου ἡχου.

Τροπάεια.

Τ' ὁ φαιδρὸν τῆς ἀσάστως
 κήρυγμα, ἐκ τῶ ἀγγέλου
 μαθεύσαι αἰ τῶ κυρίῳ μαθή-
 τειαν, καὶ τῶν προγονικῶν ὀπό-
 φασιν ὀπορρίψασαι, τοῖς ὀποσό-
 λοις καυχώμεναι ἔλεγον, ἐσκού-

λευται ὀβείατος, ἡ γάρθη χρεῖσος
 ὀδοῖς, δωρῶμενος τῶ κόσμῳ τὸ
 μέγα ἔλεος. **Θεοτοκίον.**

Τ' ὁ ἀπ' αἰῶνος ὀπόκρυφον, καὶ
 ἀγγέλοις ἀγνοῶν μυστήριον,
 δὲ σὺ διετόκα τοῖς ἐπὶ γῆς
 πεφαισθῶται θεὸς ἐν ἀσυγ-
 χῶν ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ
 σαυρὸν ἐκουσίως ὡς ἡμῶν κα-
 ταδιδῶμενος, δι' οὗ ἀναστῆς
 τὸν πρῶτον πλάστον, ἔτισεν ἐκ
 θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Ο' σωτήρ καὶ ῥύσις μου, ὅπο τοῦ
 πάτε ἡ γάρθης, ὡς θεὸς ἀνί-
 στητας ἐκ τῶν δισημῶν τοῦς
 γηγινῆς, καὶ πύλας ἄβυσσῶν σω-
 τειψας, καὶ ὡς διαδόχης ἀνί-
 στης τελέμενος. **Περχ.**

Ω' εἰς μεγαλιῶθη τὰ ἔργα σου καὶ
 πάντα ἐς σοφίαν ἐποίησας.

Εἶχ. Εὐλόγη ἡ ψυχῆ μου τὸν
 κύριον. καὶ ὁ θεὸς μου ἐμεγα-
 λιῶθης σφόδρα. **Ἀλληλ.**

Ε' ἵτηνον καὶ καπνοδού καὶ βασι-
 λειν. ἵνεκεν ἀληθείας καὶ
 φραδότητος καὶ δικαιοσύνης,
 καὶ ὀδηγήσῃς θαυμαστῶς ἡ δὲ
 ξιάσου. **Εἶχ.**

Η' γάπητας δικαιοσύλῳ, καὶ
 ἐμίσητας αἰομίαν, δὲ τὰτο
 ἔχριστος ὁ θεὸς ὁ θεὸς σὺ λαιν
 ἀγαλλιάσῃς ὡς τὸς μα-
 τήρους σου.

καπν. **Περσέμενα.**

Γένοιτο κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πάτερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σὶ. **εἶχ.** **Α'** θαλλιά-
δι δῆκται ἐν κυρίῳ τοῖς ἰ-
σθίσι ὁρᾷται ἄνεσις. **Α'λλ.**

Ο' θεὸς ὁ διδούς ἐν δικήσῃς
ἡμῶν καὶ ὑποτάξας λαοὺς
ὑπ' ἡμῶν. **εἶχ.** **Μ**εγα-
λύναν τὰς σωτηρίας τῆ βα-
σιλείας, καὶ ποίων ἔλεις τῶν
χριστῶν αὐτῶν.

Τῷ διωτῆρι ἡχοῦ Τροπεία.

Ο'τι κατὰ τὴν πρὸς τὸν θά-
νατον ἡ ζωὴν ἡ ἀθάνατος, τὸ
πρὸς τὸν ἄδην εἰσερχομένης τῇ ἀ-
σφαπῇ τῆς θιότητος, ὅτι δὲ κατὰ
τοὺς πεποιητάς ἐκ τῶν κα-
ταχλούνων ἀνέστης, πᾶσαι
αἱ διωκτικαὶ τῶν ἐκπεσόντων
ἐκράνθησαν. ζωοδότης χεῖρ
ὁ θεὸς ἡμῶν δόξασι. **Θεοτ.**

Π. πάντα ὑπὸ ἡμῶν. πάντα ὑπε-
ρίδουσα τὰς ἀντιθέσεις μου-
σεια τῇ ἀγρίᾳ ἐσφραγισμένη
καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη,
μήτηρ ἰγνώσεως ἀφυσίης.
θεὸν τικοῦσα ἀληθινὸν αὐ-
τὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν. **Κοντάκιον.**

Ανέστης σωτὴρ ἐκ τῆ τάφου
πανιοδυνάμε, καὶ ἁ-
λῆ, ἰδὼν τὸ θαῦμα ἱερέων

τίπο. καὶ νεκροὶ συναΐσαν-
το. καὶ ἡ κήσις ἰδοῦσα συγ-
χαίρεισσι, καὶ ὁ Ἀδάμ συ-
ναγάλλεται, ὁ ὁκίσμους σω-
τήριον ἀνυμνεῖται αἰεὶ.

Περσέμενα.

Γ' χάρις μου καὶ ὑμνήσις μου ἐκ-
είας καὶ ἰγνέσις μου εἰς σεῖαν.

εἶχ. **Π**αιδείων ἐπαίδευσθαι
με ἐκείνους, καὶ τῶν θανάτων ἐ
παρίδωκέ με. **Α'λλήλ.**

Ε' πακοῦσαι συκίεως ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεως. ἐπεσπρίσται σου τὸ
ὄνομα τῷ θεῷ Ἰακώβ.

εἶχ. **Κ** ἔλεις τῶσον τὸν βασιλεῖα
καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ἡ ἀφ'
ἡμέρας ὅτι καλεσάμεθά σε.

Τῷ τείλει ἡχοῦ.

Ε' ὑπερανέσθω τὰ ἑσθία. ἀ-
γαλλιάσω τὰ ἑσθία,
ὅτι ἐποίησας κράτος ἐν βε-
ζύμῃ αὐτοῦ κύριος. ἐπάτησας τῶν
θανάτων τὸν θάνατον περὶ το-
πος τῶν νεκρῶν ἰγνέσθω, ἐκ-
καίλεις ἀδελφὸν ἱερέατο ἡμῶν.
καὶ παρέχε τῶν κίσμων τὸ μέ-
γα ἔλεος. **Θεοτοκίον.**

Σ ἐ τῶν μοσιτεύσασαι τῶν σω-
τηριῶν τῶν γενέσις ἡμῶν, αὐ-
μοῦμεν θεοτόκῃ παρθένῃ. ἐν
τῇ γαστρὶ ᾗ τῇ ἐκ σου πρεσ-
ληφθεὶς οὐδὲ σου καὶ θεὸς
ἡμῶν, τὸ δὲ σαυρὲ καταδ-
ξάμε.

σαυτέλος. εἶπε δὲ Μαριάμ
πρὸς τὸν ἄγγελον. πῶς ἔ-
σται τοῦτο ἐπὶ ἄνδρα οὐ γι-
νώσκω; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγ-
γελος εἶπεν αὐτῇ. πάντα ἄξιον
ἐπιλείυσται ἐπίσε, καὶ διωά-
μις ὑψίστου ἐπισκιάσῃ σοι.
διὸ καὶ τὸ γυνώμενον ἄξιον,
κληθήσεται ὑὸς θεοῦ. καὶ
ἰδοὺ Ἐλισάβετ ἡ συγγυῆς σου,
καὶ αὐτὴ σωματεῖα ὑὸν ἐσ-
γίγρει αὐτῆς. καὶ ἔστος μετὰ

ἐν τῷ ὄντι αὐτῇ τῇ καλουμί-
νῃ σείρα, ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ
ὡς καὶ τὸ θεῖον πάν ῥήματα.
εἶπε δὲ Μαριάμ. ἰδοὺ ἡ δου-
λη κυρίου, ῥησιστόμοι κατὰ
τὸ ῥήμά σου. καὶ ἀπήλθε ἀπὸ
αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

Κοινων.

Ε' ξελίξατο κύριος τὴν σὴν.
ἡρετίστατο αὐτὴν εἰς κατοι-
κίαν ἑαυτῆς.

Τὸ Ἔσπ. τὸ ὅσιον Σιλβίερν.

Τὸν ποροσάτω Τραυνίς.
τὸν ἀποροσμάχην, τὸν
διόκτω πνιυμάτῳ καὶ
ἀδυναύτῳ ἰαξὸν, τὸν ῥυόμην
ἡμᾶς ἐκ παπτοίων πφρασμῶν
Σίλβιερε σὲ πμῶμην, θε-
πυξομην πόθω τὸ θαυματὸ
βρυτὶν σε λήψατον.

Τὸ Κοντάκιον.

Ο Σίλβιερος σήμερον τὰ ἐ-
πι γῆς καταλάψας, σε-
μφόρος ἀνέσι πρὸς τὸ ἑσπέρην
δόξαν ἄγγελοι μετὰ λαμπρό-
δων τῶν ἡμῶν περὶ παντῶν
ἐκβοῶντες, ὡραίοις πάτρῃ
κλῆτος ὁμῶ καὶ καύχημα.
Τὰλλα τέπειν τῶ ὅσιον πάν-
τα ζήτῃ; Ἀκολουθ. ὁ σίου.

Τὸ Ἔσπ. τὸ ὅσιον Νήλου.

Μαυσέως Δαβίδ π πάτερ
πὲ πρᾶν φονίς καὶ
Ἡλὶν τὸν θῆον ζήλον, τοῦ Α-
βεράμ δι τὴν πίσιν κησά-
μνος. νῦν σω ἐκείνοις χρεῖν-
ς μηδόμενος. Νήλε ὅσιον
καύχημα διὸ ἡμῶν δυτά-
πὲρ τὸν κύριον.

Τὸ Κοντάκιον.

Κ Οσμικῆς ἀπάντης τῆς
πρωσπαθίας, καὶ πρὸς ὑ-
ψος ἀνέχθης τῆς ἀπαθίας,
τὸ ποθυμῶν κατ' ἴχθους ἐπὶ
μῆμος. τῶν ἐρεκτῶν ἔνθα
φθάνεις τὸ ἔχατον. Νήλε ὁ-
σίον ἀγλαίσμα διὸ ἡμῶν δυτά-
πὲρ τὸν κύριον.

Ἔσπ.

παθ' ἵα κοινώνει σαρκὸς καὶ
αἷματος, καὶ αὐτὸς ὡς πα-
πασίως μετέχει τῆς αὐτῆς,
ἵνα διὰ τοῦ θανάτου κα-
ταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔ-
χοντα τοῦ θανάτου, τυτί-
σι τὸν Διάβολον, καὶ ἀπαλ-
λάξῃ τοὺς ὅποι φέβου θά-
νάτου διὰ πατὸς τοῦ ζῶν ἑ-
νοχοῖ ἦσαν δουλείας. οὐδὲ
δι' ἡμῶν ἀγγέλων ἐπιλαμβάνει-
ται, ἀλλὰ ὡς βραβεύεται Ἀ-
βραάμ ἐπιλαμβάνεται. ὅ-
τιν ὥφαιλε κατὰ πάντα τοῖς
ἀδελφοῖς ὁμολογῶναι, ἵνα
ἐλευθέρων γίνῃται καὶ πρὸς ἀρ-
χιερεῖς τὰ πρὸς τὸν θῶν,
εἰς τὸ ἰλασθῆναι τὰς ἀμάρ-
τίας τοῦ λαοῦ. ἐν ᾧ γὰρ
πίπτειν αὐτὸς πνευματικῶς,
διώκεται τοῖς πνευματικῶς
βουθῆσαι.

Α' λλ.

Καταβήσεται ὡς ὑπὸς ἐπὶ πό-
κον. καὶ ὡς ἐστὶν ἡ σάβουσα
ἐπὶ τῷ γῆν.

Σίχ.

Εστὶ τὸ ὄνο-
μα αὐτῆς ἑυλογημένης εἰς τοὺς
αἰῶνας. πρὸς τὴν ἡλικίαν δι' ἡμῶ-
ναι τὸ ὄνομα αὐτῆς.

Εὐαγ. καὶ Λυκαῖν.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις, περιλαβὼν Ἐλι-
σάβετ ἡ γυνὴ Ζαχα-

εῖου καὶ φεικρῶν ἐν τῷ
μύσας πίπτει, λήγουσα ὅτι
οὕτως μοι παροίκεται ὁ κύριος
ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπὶ τῇ ἀ-
φελῇ τὸ ὄνομα μου ἐν αὐτοῖς.
ἐν δὲ τῇ μύσῃ τῇ ἐκ τῶ ἀ-
ντιστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριήλ
ἵππο τοῦ θιῶ εἰς πόλιν τῆς
Γαλιλαίας, ἡ ὄνομα Ναζα-
ρετ, πρὸς παρθενοῦ μεμνη-
τευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα
Ἰωσήφ, ὅς οἶκου Δαδ.
καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου
Μαριὰμ. καὶ ἐπὶ τὸν ὁ
ἄγγελος πρὸς αὐτῶν, ἔ-
πι. χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ
κύριος μετὰ σοῦ, ἐυλογη-
μένη σὺ ἐν γυναικῶν. ἡ δὲ
ἰδοῦσα, διεταράχθη ἐπὶ τῷ
λόγῳ αὐτῆς καὶ διελογίζετο
ποταπὸς εἶναι ὁ ἀσπασμὸς οὗ-
τος. καὶ ἔπειν ὁ ἄγγελος
αὐτῇ. μὴ φοβοῦ Μαριὰμ,
εὖρις γὰρ χάριν ὦρα τῷ
θεῷ, καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν
γάστρῳ, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ κα-
λέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.
αὐτὸς ἔσται μέγας, καὶ ἦδὲ
ὑψίστου κληθήσεται, καὶ δι-
δοῖ αὐτῷ κύριος ὁ θιὸς τὸν
θεῖον Δαδ τῷ πρὸς αὐτῶ.
καὶ βασιλεύσῃ ἐπὶ τὸν οἶκον
Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ
τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ -

ἐφύλαξας ἐν τῇ κοίμῃ σου τὸν
κόσμον οὐ κατέλιπες. Ἡ δὲ
μισέτης πρὸς τὸ ζῶν, μή-
τηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ
ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυ-
ξουμένη ἐκ θανάτου ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν.

Κοιτάκιον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκούμητον
θῆκην, πρεσβυσίαις ἀμετάβα-
τον ἰλπίδα, τάφος καὶ νύ-
κτερος οὐκ ἐκράτησεν. ὡς
γὰρ ζωῆς μετὰ πρὸς τὸ ζῶν
μισέτησεν ὁ μήτρας οἰκήσας
ἀντάρδιον. **πρσκ.**

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύ-
ριον. **στχ.**

Ὅτι ἐπὶ βλεφενέθῃ τὸ ταπῆ-
νωσιν.

Τὸν Ἀπό. Ζήτῃ φυλ.

Ανάρτηθι κύριε ὡς τὸ ἀνάπαυ-
σίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆ
ἀγιάσματος σου.

στχ.

Ἐμωσὲ κύ-
ριος τῷ Δαδ' ἀλήθην, καὶ
οὐ μὴ ἀδοτήσῃ αὐτὴν. ἐκ
καρποῦ τῆς κοιτίας σου θή-
σεται ὅτι τὸ θνῶν σου.

Τὸν Εὐαγ. Ζήτ. φυλ.

Ακολουθία τῆ Εὐαγγελισ-
μοῦ. **ῥσπ. η. δ.**

Σήμερον τῆς σείας ἡμῶν τὸ
κεφάλαιον, καὶ τὸ ἀπ' αἰ-
ῶνος μυθεῖν ἢ φανέσθαι.

ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, υἱὸς τῆς παρ-
θένης γίνεσθαι. καὶ Γαβριήλ
τὸν χάριν εὐαγγελίζεται.
αὐτὴ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφάνως
βοήσωμεν, χαῖρε κίχαι πω-
μένη ὁ κύριος μετὰ σὺ.

Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νι-
κητήρια ὡς λυξωδίον ἡρώ-
δων, ὁ χαλκιστὴρ ἀναγρά-
φωσι καὶ πόλεις σου θῆκ. ἀλλ'
ὡς ἔχουσα πικρὰτος ἀπερσ-
μάχῃτον, ἐκ παντῶν μο-
κινδυνῶν ἐλευθέρωσιν. ἵνα
κεράσω σε, χαῖρε σύμφη ἀ-
νύμφευτι.

πρσκ. κ. δ.

Εὐαγγελίζεθι ἡμέρας ἔξ ἡ-
μέρας τὸ σελῖν αὐτῶν. ἄστα-
τὶ κυρεῖ αἶσμα καινόν. ἄστα-
τὶ τῇ κυρεῖ πᾶσα ἡ γῆ.

πρὸς Ἐβραῖους.

Αδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ
ἀγιάζομενοι ἔξ ἡμέρας
πάντες, δι' ἡν αἰτίαν
οὐκ ἐπαίχμεθα ἀδελφούς
αὐτοὺς καλῶν, λίγαν. ἀ-
παγγαλῶ τὸ ὄνομα σου τοῖς
ἀδελφοῖς μου, ἐν μίσῳ ἐκ-
κλησίας ὑμῶν ὡσεὶ. καὶ πάλιν.
ἐγὼ ἔσομαι πιστοὺς ἐπ'
αὐτῶν. καὶ πάλιν. ἰδοὺ ἐγὼ
καὶ τὰ παῖδιά, ἃ με ἔδω-
κεν ὁ θεός. ἐπὶ οὐδ' ταῖ

Αδελφοί, τοῦτο φερνείτω
 ἐς ὑμῖν, ὅτι ἐν χριστῷ
 Ἰησοῦ, ὅς ἐν μερῇ
 θεῷ ὑπάρχων, οὐχ ἀρπαγμὸν
 ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ,
 ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσεν, μερ-
 φυλῶν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμο-
 ὡματι αἰῶν ἡγούμενος, καὶ
 ἡματι ἐρείθεις ὡς ἄνθρωπος, ἐ-
 ταπείνωσεν ἑαυτὸν ἡγούμενος
 ὑπὸ κακῶς μέγχι θανάτου, θά-
 νάτου δὲ σπρι. διὸ καὶ ὁ θεὸς
 αὐτὸν ὑπερέψωσεν, καὶ ἐχαρί-
 σατο αὐτῷ ὄνομα, τὸ ὑπὲρ
 πάντων ὀνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι
 Ἰησοῦ χριστοῦ πάντες γόνυ κάμψῃ
 ἰπποκρίτων, καὶ ὁμολογῶν καὶ κα-
 ταχθόντων. καὶ πάντα γλῶσ-
 σα ὁμολογήσονται ὅτι κύριος
 Ἰησοῦς χριστὸς ἐς δόξαν τοῦ
 πατρὸς.

Ἄλλ.

Ακουσον θύγατερ καὶ Ἰσὶ καὶ κλι-
 νον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου
 τῆ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τῆ
 πατρὸς σου.

Ἰσ.

Τὸ πρῶτον πόν σε λιτανεύσουσιν
 οἱ πλοῦστοι τοῦ λαοῦ.

Εὐαγγ. καὶ Λουκῶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθον
 ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινα

γυνὴ διπλὴ ὀνόματι Μάρθα
 ὑπελάματο αὐτὸν ἐς τὸν οἶκον
 αὐτῆς. καὶ τῇ διπλῇ ἀδελφῇ
 καλουμένῃ Μαρία, ἥ καὶ πα-
 ρακαθίστασα ὡσεὶ τοὺς πό-
 δας τῆς Ἰησοῦ, ἤκει τὸν λό-
 γον αὐτῇ. ἡ δὲ Μάρθα πει-
 σασατο ὡσεὶ πολλῶν ὀφει-
 νῶν, ἐπείσασα δὲ εἶπε, κύριε
 οὐ μίλῃ σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ
 μου μόνω με κατέλιπε ὀφει-
 κοῦν; εἰπὼν οὖν αὐτῇ, ἵνα
 μοι σιωπῇ λαβηταί. ἀποκρι-
 θείς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς.
 Μάρθα, Μάρθα μεριμνᾷς
 καὶ τυρβάζῃ, ὡσεὶ πολλὰ, ἐνδὸς
 δὲ ἐστὶ χρεία, Μαρία δὲ τῷ
 ἀγαθῷ μερίδα ἐξελέξατο,
 ἧς οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπὸ
 αὐτῆς. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέ-
 γει αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρεσά τις
 γυνὴ φωνὴν ἐκ τῆς ὄχλου, εἶπεν
 αὐτῇ. μακαρία ἡ κοιλία ἡ
 βαστάσασά σε, καὶ μαστὶ, οὐς
 ἐθήλασας. αὐτὸς δὲ εἶπε,
 μακάριοι καὶ μακάριοι οἱ ἀκούον-
 τες τὸν λόγον τῆς θεῆς, καὶ φυ-
 λᾶσσωσιν αὐτόν.

Κοινωνικόν.

Ποτήριον σεοῦ λήψομαι.

Ἀκολουθία τῆς κοιμήμενης
 τῆς θεοῦ. Ἦσαν.

Ἐν τῇ γηρησῇ τῷ παρθενίῳ
 ἰφύ-

σαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς
τὸ σείειν τῷ θεῷ ἡμῶν.

Εὐαγ. **κ** **Γ**ωάννου.

Εἵπεν ὁ κύριος πῶς εἰπαὶ
μαθηταῖς, ἰζώ εἰμι ἢ
ἄμπτελος ἢ ἀληθινῇ, καὶ
ὁ πῆρ μου ὁ γαρρός ἐστίν.
πάν κληῖμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον
καρπὸν αἶρει αὐτὸ, καὶ πᾶν τὸ
καρπὸν φέρον, καταίρει αὐ-
τὸ, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ,
ἥδη ὑμεῖς καταρῶ ἐστὲ δὲ τὸν
λόγον, ἐν λευκῇ καὶ ὑμῖν.
μείνατε ἐν ἐμοὶ, καὶ γὰρ ἐν
ὑμῖν. καὶ τὸ κληῖμα οὐ-
δωάται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑ-
αυτοῦ, ἐκ μὴ μείνη ἐν τῇ
ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς,
ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε. ἰζώ
εἰμι ἢ ἄμπτελος ὑμεῖς τὰ κλη-
ματα. ὁ μένων ἐν ἐμοί,
καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, οὕτως φέρον
καρπὸν πολὺν. ὅτι χωρὶς ἐ-
μοῦ οὐ δύνασθαι ποιεῖν οὐδεὶν,
ἐὰν μὴ τις μείνη ἐν ἐμοί, ἐ-
βλήθη ἐξωαῖς τὸ κληῖμα, καὶ
ἐξηρανῆται, καὶ σιμάρουσιν αὐ-
τὸ, καὶ εἰς πῦρ βάλλουσιν,
καὶ καίεται. ἐὰν μείνητε ἐν
ἐμοί, καὶ τὰ ρήματά μου ἐν
ὑμῖν μένη, ὅ ἐὰν θέλητε
αἰτίσθαι, καὶ γινώσκται

ὑμῖν. **Κοντάκιον.**

Ε' υλορητὴς κύριος ὁ θεὸς τοῦ ἱ-
σραήλ, ὅτι ἐπισκέψατο καὶ
ἐποίησε λύξωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Ακολουθία τῆς γνησίως τῆς
θεῆς. Ἦσ.

Η' γέννησίς σου θεοτόκε
παρθένη χαρὰν ἐμήνυ-
σε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.
ἐκ σου γὰρ ἀνέτελειν ὁ ἥλιος τῆς
δικαιοσύνης χριστὸς ὁ θεὸς ἡ-
μῶν. καὶ λύσας τὴν κα-
τὰραν ἔδωκε τὴν ὑλορίαν.
καὶ καταργήσας τὸν θάνατον
ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν
αἰώνιον.

Κοντάκιον.

Γ' ὡσακεῖμ καὶ Ἄννα ὀνητισμοῦ
ἀπεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐα
ἐκ τῆς φθορᾶς τῆς θανάτου ἡ-
λευθέρωθησαν ἀχαρτα ἐν τῇ
ἀγίᾳ γνησίᾳ σου. αὐτῷ
ἐορτάζω, καὶ ὁ λαός σου ἐνο-
χῆς τῇ πᾶσισματῶν λυξω-
θεὶς ἐν τῷ κρείσσῳ σου, ἡ σῶ-
σα τίκτη τὴν θεοτόκον καὶ Ἦσ-
φον τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Περικ.

Μιχαλιῶν
ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον.

Εἰχ.

Ο' πὶ ἐ-
πίβλεψεν ὅτι τὴν ταπεί-
νωσιν.

Περικ.

Ἀπολυθία εἰς ἑνδεκάημερον.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὅτι ἐμογάλιμας τὸ
ἔλεός σου ἐν τῇ μηνί τῆς ἀρχῆς
του σου μηνός. ταῖς γὰρ αὐτῆς
ἡμερῶσις ἐλυξώσω ἐν τῇ βρα-
χίονί σου τὸν ποιμένα σου τῆς
πρωτοδικίας τῆς φεισάτωρ,
διδούς ἰσχυρὰ τοῖς δούλοις σου
ὡς φιλέεις. **Σκ.**

Τῆς ἀκαταμάχητον ἡμῶν τῆς
χριστιανῶν ὑπαρχῆς Θεοτόκε
παρθένε. πρὸς σὲ γὰρ κατα-
φύγοντες, ἄφωτοι διαμένον-
τες. καὶ πάλιν ἀμεινύον-
τες, ἔχουσιν περισβύουσιν.
διὸ ἐνδεκάημερον βιβάμενοι,
χαίρει καχελευμένη ὁ κύριος
μετὰ σοῦ.

Κοιτάκιον:

Προσασία τῆς χριστιανῶν, ἀκα-
ταίχως μεσιτία πρὸς τὸν
ποιητὴν ἀμετάδωκε, μὴ πα-
ρίδης ἀμεινύων διήσεων φω-
νάς. ἀλλὰ πρὸς φθασον ὡς
ἀγαθὴ εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
τῆς πιστῆς κραυγάζοντων σοι.
τάχυσιν εἰς ἡσυχίαν, καὶ
σπεύσιν εἰς ἡσυχίαν ἢ πρὸς
τεύουσα αἰὶν Θεοτόκε τῆς π-
μύνων σε. **περν.**

Τὸς Θεὸς μίγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια

51
μύσους. **τίχ.** **Ε**ὐλο-
γῶν ἐν τοῖς λαοῖς τὸν Διὰ-
μίνον. ἐλυξώσω ἐν τῇ βρα-
χίονί σου τὸν λαόν σου.

Ὡς Εἰσις,

Αδιφορῶν, Θεὸς πλούσιος ὢν
ἐν ἐλπίδι ὁρᾷ τὸν πολλὸν
ἀγαπῶν αὐτὴν, ἣν ἡγάπησεν
ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς μακρὰς
τοῖς πνευματικαῖς, συνεζω-
οποίησε τῷ Χριστῷ οὐ χεί-
ρι ἐστὶ σπασμένοι, καὶ συνε-
γχεῖ, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς
ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα
ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς
ἰππευμένοις τὸν ὑπερβάλλον-
τα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐ-
τῆς, ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ. τῇ γὰρ χεί-
ρι ἐστὶ σπασμένοι ὁρᾷ τῆς πί-
στεως, καὶ τοῦτο οὐκ ὀξὺ ὑ-
μῶν θεῶν τὸ δῶρον, οὐκ ἔξ
ἑργῶν, ἵνα μή τις κευχήσεται.
αὐτὴ γὰρ ἐσμὴν ποίημα, κτι-
σθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὅτι ἑρ-
γοὶς ἀγαθῶν, οἷς πρὸς ποι-
μασιν ὁ Θεὸς, ἵνα ἐν αὐτοῖς
ἀειπατήσωμεν.

Α'.

ἅπασι τῷ κυρίῳ ἁσμά και-
νόν, ὅτι θαυμάσια ἐποίησεν
ὁ κύριος. **τίχ.** **Ε**ὐλο-

ὑπέρταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐ-
τῆ, καὶ αὐτὴν ἰδοὺ κεφαλὴν
ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἥ-
τις ὅτι τὸ σῶμα αὐτῆς, τὸ πλη-
ρωμα τῶν πάντων ἐν πᾶσι πλη-
ρυσμένη.

Α'λλ.

Τῷ λόγῳ κυρίου οἱ οὐνοὶ ἐστερεώ-
θησαν. καὶ τῷ πνὶ τ' ὁ σῶ-
ματος αὐτῆς, πᾶσα ἡ διαί-
τις αὐτῆς.

εἶχ.

Εξ οὐνοῦ ἐπέ-
βλεψεν ὁ κύριος, εἶδε πάντας
τοὺς υἱοὺς τῆς ἀνίας.

Εὐαγ. καὶ Ἰωάννου.

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἰαυτῇ
μαθηταῖς, τὰ ῥήματα
ἀ' ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἑ-
μαυτῆς οὐ λαλῶ. ὁ δὲ πῆρ
ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ
τὰ ἔργα. πιστεύετε μοι, ὅτι
ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐ-
μοί ὅτιν. εἰ δὲ μὴ διὰ τὰ
ἔργα αὐτῶν πιστεύετε μοι.

Α'μὲν Α'μὲν λέγω ὑμῖν, ὁ-
πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα ἀ' ἐγὼ
ποιῶ, καὶ κείνους ποιήσῃ, ὅτι
ἐγὼ περὶ τὸν πατέρα μου πορευ-
ομαι. καὶ ὁ, πᾶν αἰτήσῃ
ἐν τῷ ὀνόματί μου τοῦτο ποι-
ήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατήρ ἐν τῷ

υἱῷ. ἵνα π αἰτήσῃ ἐν τῷ
ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.

ἵνα ἀγαπᾷτέ με, τὰς ἐντολὰς
τὰς ἐμὰς τηρήσατε. καὶ ἐγὼ ἔσο
τήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον πα-
τέρα κληπὸν δώσω ὑμῖν, ἵνα μὴ
μείνῃ ὑμεῖς εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ
πᾶν τῆς ἀληθείας, ὁ ὁ κόσμος
οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ δύνα-
ται αὐτὸ, οὐ δὲ γινώσκει αὐτό.
ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι
παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔ-
σται. οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρ-
φανοὺς, ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς
ἐν μικρῷ, καὶ ὁ κόσμος με οὐκ
ἔπιθωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θωρεῖτέ
με, ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζή-
σατε. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
γνώσκει ὑμεῖς, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ
πατρὶ μὲν, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, καὶ
ἐγὼ ἐν ὑμῖν. ὁ ἔχων τὰς ἐντο-
λὰς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖ
νός ὅστις ὁ ἀγαπᾷ με. ὁ δὲ
ἀγαπᾷ με, ἀγαπηθήσεται
ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου καὶ ἐγὼ ἀγα-
πήσω αὐτὸν, καὶ ἐμφανίσω
αὐτῷ ἑμαυτόν.

Κοινωνικόν.

Τῷ λόγῳ κυρίου οἱ οὐνοὶ ἐ-
στερεώθησαν, καὶ τῷ πνὶ
μα.

Α' κα-

τῷ κόσμῳ τούτῳ κείται.
ἐπὶ πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν,
ἀλλ' οὐ δύνασθαι βαστάζειν ἄρ-
τι. ὅταν δὲ ἔλθῃ ἑκάνοις, τὸ
πᾶν τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσῃ
ὑμᾶς εἰς πάντα τὴν ἀλή-
θειαν.

Κοινων.

Τὸ πᾶν σου τὴν ἀγαθὴν.

Ἀκολουθία τῆς παναγίας.

Ἑτάδος.

ᾠδ. ἦχ. β.

Τεὶς ὁμοῖσι καὶ ἀδελφαίρετι,
μονὰς ἔσις πύσαιτι καὶ συ-
ναΐσαι. σοὶ αἶς θεῶν τῶν ἀγ-
γέλων τὸν ἕμνον βοῶμεν, ἁ-
γίος, ἅγιος, ἅγιος, εἰ ὁ θεὸς
ᾠρεσβεῖας τῆς ἑκόντος ἐλέησον
ἐσῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον.

Οτι καταβάς τὰς γλώσσας
συνέχευ, διεμίειζεν ἑθνη
ὁ ὕψιστος. ὅτε τῷ πνεύματι τὰς
γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνόη-
τα πάντα ἐκάλεσεν, καὶ συμ-
φώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον
πᾶν.

ᾠδ.

Μέγας ὁ κύριος ἡμῶν, καὶ μεγά-
λη ἡ ἰχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνεί-

σως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀειθρὸς.
ἦχ. **Α**ἰνῆτε τὸν κύριον
ὅτι ἀγαθὸν. ψαλμός. πρὸ τοῦ
ἡμεῶν ἡδυνάθει ἡ αἰεσις.

ᾠδὴς Ἑφαισίου.

Αδελφοί, ἐπάνομαι δι-
χαιστῶν ὑμῶν ὑμῶν,
μοῖαν ὑμῶν ποιούμε-
νος ἐπὶ τῷ ᾠρεστυχῶν μου,
ἵνα ὁ θεὸς τῷ κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ χριστοῦ, ὁ πᾶς τῆς δόξης
δαὴν ὑμῖν πᾶν σοφίας καὶ ἁπο-
καλύψεως ἐκ δειγμάτων αὐτοῦ,
περὶ τὴν σοφίαν τοῦ ὁφθαλμοῦ
τῆς δεικνύοντος ὑμῶν, εἰς τὸ εἰδ-
ναὶ ὑμᾶς, τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς
τῆς κλησίως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ
πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρο-
νομίας αὐτοῦ ἐκ τοῖς ἁγίοις, καὶ
τί τὸ ᾠρεσβάλλον μέγαθος τῆς
δυναμείας αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς,
τοὺς πιστευόντας κατὰ τὴν ἐ-
νέργειαν τῶν ἐκείνων τῆς ἰχθὺς
αὐτοῦ, ἣν ἐκήρυξεν ἐν τῷ χρι-
στῷ, ἐκείνης αὐτὸν ἐκ νεκρῶν,
καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ, ἐκ
τοῖς ἱποκρίτοις ὑπερένω πάσης
ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας, καὶ δυνα-
μείας, καὶ κυριότητος, καὶ παν-
τὸς ὀνόματος ὀνομαζομένης, οὐ
μόνον ἐκ τῶν αἰώνων τούτων, ἀλλὰ
καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ πάντα.

Γ

ὑπὲρ

Τὸ πᾶν σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσεται
με ἐν γῇ δ' οὐρα.

Εἰς.

Καρδίαν καθαράν
κτίσιν ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς. καὶ πᾶν
ἀγαθὸν ἐγκαίνισιν ἐν τοῖς ἐγκρά-
τοις μου.

Πρὸς Ρωμαιοὺς.

Αδελφοί, ὅσοι πνὶ Θεοῦ ἄ-
γονται, οὐ ποί εἰσιν, ὑδοί
Θεῷ. οὐ γὰρ ἐλάβετε πᾶν δου-
λείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ'
ἐλάβετε πᾶν ὑποδουσίας, ἐν ᾧ
κράζομεν, ἀββὰ Ἀπατὴρ.
αὐτὸ τὸ πᾶν συμμέτρωνται τῷ
πνὶ ἡμῶν, ὅτι ἐσμὲν τέκνα
Θεοῦ. εἰ δὲ τέκνα κληρονό-
μοι. κληρονόμοι μὲν Θεοῦ,
συγκληρονόμοι δὲ χριστοῦ.
ἅπτε συμπαύμεν, ἵνα καὶ
συνδοξαθῶμεν.

Α' ΑΛ.

Ελπίσόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέ-
γα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλη-
θὺς τῆς οἰκτιρημάτων σου ἐξάλη-
ψον τὸ ἀνόμημά μου.

Εἰς.

Μὴ ἀπορίψῃς με
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Εὐαγ. καὶ Ἰωάννου.

Εἴπιν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτῶν
μαθηταῖς, ἔρχεται ὥρα,
ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑ-
μᾶς, δόξῃ λαβεῖν αὐτὸν πρὸς τὸν
πατέρα. καὶ ταῦτα πει-
σουςιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν
τὸν καιρὸν οὐδὲ ἐμέ. ἀλλὰ ταῦ-
τα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν
ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύετε αὐ-
τῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ταῦτα
δὲ ὑμῖν ἐξαρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι
μετ' ὑμῶν ἦμην. νῦν δὲ ὑ-
πάρχει ὥρα πρὸς τὴν πίστιν ὑμῶν,
καὶ ἐλθὺς ἐξ ὑμῶν ἐσθίτω με,
ποῦ ὑπάρχει. ἀλλ' ὅτι ταῦτα
λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πει-
πλήσκειν ὑμῶν τὴν καρδίαν.
ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω
ὑμῖν, συμφέρον ὑμῖν, ἵνα ἐγὼ ἀ-
πέλθω. εἰ γὰρ μὴ ἀπέλθω,
ὁ ὥφρα κλητος οὐκ ἐλεύσεται
πρὸς ὑμᾶς. εἰ δὲ περιού-
σι, πείσω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς.
καὶ ἐλθὼν ἐκείνος ἐλάνθῃ τὸν
κόσμον, καὶ ἀμείνους, καὶ καὶ
δικαιοσύνης, καὶ καὶ κρίσεως.
καὶ ἀμείνους μὲν, ὅτι ἐλ-
πίσουςιν εἰς ἐμέ. καὶ δικαιο-
σύνης δὲ, ὅτι πρὸς τὸν καιρὸν
ὑπάρχει, καὶ οὐκ ἔτι θεωρεῖται.
καὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων
τῆς

ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἀ-
μάρτητι, καὶ αἰτίης ἀμάρτη, πα-
ράλακτοντες ἰσχυροὺς πρὸς τὸν
πατέρα Ἰησοῦν χριστὸν δίκαιον.
καὶ αὐτοὶ ἰλασμός ἐστι πρὸς ἡμᾶς
ἀμάρτων ἡμεῶν, οὐ πρὸς ἡμᾶς
ἡμετέρον δέμονον, ἀλλὰ πρὸς
πρὸς ὅλον τὸ κόσμον.

Ἀλλ.

Κύριε μὴ πρὸς θυμῶν.

εἶχ. **Ε**γὼ εἶπα κύριε ἐ-
λπίσόν με.

Εὐαγ. καὶ Ματθαῖον.

Τὸ χειρὸς ἐκείνων, ὡς ἔ-
χον ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν αὐτοὺς
καθήμενον ἐπὶ τὸ πλῶ-
μιον Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ
λίγη αὐτῶν, ἀκολουθήμοι.
καὶ ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐ-
τῶν. καὶ ἰγένετο, αὐτὸς ἀνακει-
μένους ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολ-
λοὶ πλῶνται καὶ ἀμάρτωλοι ἐλ-
θόντες, σιτανίζοντο πρὸς Ἰη-
σοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.
καὶ ἐλθόντες εἰσφασαῖοι, εἴ-
πον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι τί
μετὰ ἡμῶν πλῶνται καὶ ἀμάρτω-
λοι ἰδιῶς ὁ διδάσκαλος ὑμῶν;

ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπεν αὐ-
τοῖς. οὐ γὰρ εἰς ἰσχυροὺς οἱ ἰα-
ροὶς ἰατρῶν, ἀλλ' οἱ κακῶς
ἰσχυροὶς. πορεύοντες δὲ μα-
θητὴ τίθεσθαι, ἵλαος θείων, καὶ οὐ
θυσίας. οὐ γὰρ ἡλθον καλεῖσθαι
δικαίους, ἀλλ' ἀμάρτωλους εἰς
μετανοίας.

Κοινωνικόν.

Επίσπεφον κύριε, ῥύσαι τὴν ψυ-
χήν μου. σῶσόν με.

Ἀκολουθία τῷ ἀγίου πνεύματι.

Ἔσπ. ἡχ. πλ. δ.

Ενλογητὸς εἰς χριστὸν ὁ θεὸς ἡ-
μῶν, ὁ πατὴρ πάντων αἰ-
ώνων ἀναδίδας, καταπέμψας
αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ
δι' αὐτοῦ τὴν οἰκουμένην σα-
γηνεύσας φιλαγάδες διδά-
σκει.

Κοντάκιον.

Οτι καταβάς, τὰς γλώσσας συ-
νέχευε, διεμίειζες ἐν ἡμῖν ὁ ὑψι-
στος. ὅτε τὴν πύλιν τὰς γλώσσας
διένημεν, εἰς ἐνότητα πάντας
ἐκάλεσεν. καὶ συμφώνως, δοξάζου-
μεν τὸ πανάγιον πνεῦμα.

ὠρόκ.

καὶ εἶπον αὐτῷ, ὅτι χθὲς ὤρεον
ἐβδόμῳ ἀρῆκεν αὐτὸν ὁ πυρε-
τός. ἔγνω αὐτὸ ὁ πῆρ, ὅτι
ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐν ἣ εἶπεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ὁ υἱὸς σου
ζῇ καὶ ὁπίστευσεν αὐτός, καὶ ἡ
οἰκία αὐτοῦ ὅλη. τοῦτο πάλιν
διήκουσιν σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰη-
σοῦς ἐλθὼν ἐκ τῆς ἰουδαίας εἰς
τὴν Γαλιλαίαν.

Κοινων.

Ε' λήσόν με κύριε, ὅτι ἀδι-
κός.

Α' κολουθία εἰς μετανοήματα.

ῥεπ. ἡχ. πλ. δ.

Ως ἡ πόρνη παρὰ πῶς σοι, ἵνα
λάβω τὴν ἀφίσιν. καὶ ἀντιμύ-
ρου τὰ δάκρυα ἐκ καρδίας παρ-
σφίεσσοι, ἵνα ὡς ἐκείνῳ οἰκ-
τιρήσῃς με σὴρ. καὶ παρὰ χῆς
μοι ἰλασμὸν ἀμάρτων. ὡς αὐ-
τὴ γὰρ κραυγάζουσι, λυγρῶσαι
με τοῦ βορβόρου τοῦ ἐργου
μου.

Κοντάκιον.

Υπὲρ τῶν πόρνων ἀγαθὴ ἀνυμνή-
σας, δακρύων ὁμβρυς οὐδα-
μῶς σοι παρὰ χῆς. ἀλλὰ σι-

γῇ διόμορος παρὰ πῶς σοι
πόθω ἀπαυζόμενος τὴν ἀ-
χρᾶντους σου πόθους, ὅπως μοι
τὴν ἀφίσιν ὡς διὰ πόθους παρὰ
χῆς τοῦ ὁφλημῶτος παρὰ χῆς
σὴρ, ἐκ τῆ βορβόρου τοῦ ἐργου
μου ῥύσαι με.

ρεπ. ἡχ. βαρ

Μὴ ὑποσφίξῃς τὸ παρὰ πῶς
σε ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσο-
μαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκ-
κον.

εἶχ. Κύριε εἰσάκουσον
τῆς παρὰ χῆς μου, ἵνα πῶς
τὴν δὴσίν μου.

Καθολικ. Επ. Ἰωάννου.

Αδελφοί, ἵνα εἴπωμεν, ἀ-
μάρτιας οὐκ ἔχοντες, καὶ
ἵνα τοὺς πλανώμεν, καὶ
ἀλήθεια οὐκ ἔστι ἐν ἡμῖν.
ἵνα ὁμοιωθῶμεν τὰς ἀμάρτίας
ἡμῶν, πιστὸς ἐστὶ καὶ δίκαιος ἵνα
ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἀμάρτίας, καὶ κα-
θαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδι-
κίας. ἵνα εἴπωμεν, ὅτι οὐχ
ἡμάρτηκαμεν, ψεύδω ποιου-
μεν αὐτὸν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ
οὐκ ἔστι ἐν ἡμῖν. τικία μου
ταῦ-

Αδελφοί, χακοπαθῇ τις
 ἐν ὑμῖν; περυσυχίδω.
 ὁ θυμὸς τῆς ψυχῆς.
 ἀδινῇ τις ἐν ὑμῖν; περυσυ-
 λευαίνω τοὺς περυσυπύργους
 τῆς ἐκκλησίας, καὶ περυσυ-
 ξάδωσαν ἐπ' αὐτὸν, ἀλεί-
 ψαντες ἐλάφον ἐν τῇ ὀνόματι
 τοῦ κυρίου. καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πί-
 στως σώσῃ τὸν κήρυκοντα, καὶ
 ἐγὰρ αὐτὸν ὁ κύριος, καὶ ἂν ἀ-
 μέρταίαν ἢ πεποικιλῆς, ἀφειδή-
 σται αὐτόν. ἐξομολογῶντες
 ἀλλήλοις τὰ ὡφελήματα,
 καὶ εὐχαριστοῦντες ἀλλήλων, ὡ-
 πως ἰσθῆτε. πολὺ ἰσχύει δὴ-
 σις δικαίως ἐνεργουμένη. Ἡ λῆσ
 αἰὼς ἦν ὁμοιωπάτης ἡμῖν, καὶ
 περυσυχὴ περυσυζατο τοῦ
 μὴ βροῦσαι, καὶ ἐκ ἐβροῦξεν ἐπὶ
 τῆς γῆς ἐν αὐτοῖς τρεῖς καὶ
 μῆνας ἑξ. καὶ πάλιν περυσυζα-
 το, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑπὸν ἔδωκε, καὶ
 ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐ-
 τῆς. Ἀδελφοί, ἰσθῆτε ἐν ὑμῖν
 πληροῦν τὸν νότον τῆς ἀληθείας, καὶ
 ἐπιστρέψατε αὐτὸν τις, γινωσκέτω,
 ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμείβετα ἑαυτὸν ἐκ
 πλάτης ὁδοῦ αὐτοῦ, σώσῃ ψυ-
 χὲν ἐκ θανάτου, καὶ κελύψει
 πλῆθος ἀμειβῶν.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἰλίγ-
 ξῃς με.

εἶχ.

Ε' λήσπον με κύ-
 ρει ὅτι ἀδινῇς εἰμι, ἰσπαίμε
 κύρει ὅτι ἰσπαίχῃ ταῖς ὁδοῖς
 μου.

Εὐαγ. καὶ Ἰωάννου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν τις
 βασιλικὸς, οὗ υἱὸς ἡδὲ
 νῆ ἐκ Καπερναούμ.
 οὗτος ἀκύνσας, ὅτι ὁ Ἰησοῦς
 ἦκε ἐκ τῆς Ιουδαίας εἰς τὴν
 Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς
 αὐτὸν, καὶ ἠρώτα αὐτὸν, ἵνα
 καταβῇ, καὶ ἰσθῆται αὐτὸν τὸν
 υἱὸν, ἡμελλε γὰρ ὁποθινοῦσθαι.
 εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν,
 ἰσθῆ μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἰσθῆ-
 τε, καὶ μὴ πτεύετε. λέγει πρὸς
 αὐτὸν ὁ βασιλικός. κύρει κα-
 τάβηθι πρὸν ὁποθαινὸν τὸ πα-
 ρίστημι. λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς
 πορεύου ὁ υἱὸς σε ζη. καὶ ἐπείσει-
 σεν ὁ αἰὼς τῷ λόγῳ, καὶ εἶπεν αὐ-
 τῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο. ἦ δὲ
 δὲ αὐτὸν καταβαίνοντος, εἰ δού-
 λος αὐτοῦ ἀπῆλθον αὐτῷ, καὶ
 ἀπῆλθον λίτροις, ὅτι ὁ παῖς
 σε ζη. ἐπείθιστο οὖν ὁποθαινὸν
 τὸ ὡραῖον. ἐν ἡ κομψότερον ἔχον.

καὶ

Εἵπιν ὁ κύριος πρὸς τοὺς ἑλληνοφύτας πρὸς αὐτὴν ἰουδαίαν, ὁμῶς, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐν λόγῳ μετ' ἀκούων καὶ πιστεύων τῶν πῶν-ψα-τίμε, ἔχθ' ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τῆ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἔστιν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆ φωνῆς τῆ ἡοῦ ᾧ θοῦ, καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. ὥστε ἰδοὺ ὁ πῦρ ἔχθ' ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε, καὶ τῶ ἡοῦ ζωὴν ἔχθ' ἐν ἑαυτῷ, καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι ἡοῦς αὐτοῦ ἔστιν. μὴ θαυμάζετε τοῦτο, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκπορεύσονται, οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φαῦλα πεποιθότες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. οὐδὲν ἔστι μοι ἐγὼ ποιεῖν ἄπ' ἑμαυτοῦ οὐδὲν. καὶ οὐκ ἀκούω, κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν. ὅτι οὐ ζήτησεν τὸ τέλος τοῦ ἑμοῦ, ἀλλὰ τὸ θεῖον καὶ τὸ πῶν-ψα-τίμε με πρὸς.

Μακάριοι οὗς ἐξελέξα.

**Ἀκολουθία εἰς ἀδελ-
φούς.**

τρεπ. ἡχ. πλδ.

Αγαπῶντες ἀνδρες καὶ θάυμα-
τουργοί, ἐπισκίψατε ἡ-
μεῖς τὰς ἀδελφάς. ὁ δὲ
ἐλάβετε, ὁ δὲ πῶν ἡμῖν.

Κοντάκιον.

**Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῆς ἱα-
μέταν ἱεραποδοῦ τὴν ῥώσιν
τοῖς ἐν ἀνάγκῃς ἱατροῖς θαυμα-
τουργοὶ ἱεροῦ. ἀλλὰ τῇ ἡμῶν
ἐπισκίψι, καὶ τῇ πολυμίᾳ
τὰ θεῖα κατεβάλετε τὸν
κρίσμον ἰωάννου ἐν τοῖς θαύ-
μασιν.**

ὡρεκ.

Εγὼ εἶπα κύριε ἐλπίσόν μου, ἱα-
σάμην τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμεῖς
τόν σοι,
**σίχ. Μακάριοι ὅσοι αὐτὸν ἐλπί-
σονται καὶ πάντα, ἐν ἡμέρᾳ
πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ κύριος,**

Κα.

Ἀκολουθία εἰς κοιμηθί-
τας . Ἦσαν .

ἦχ. πλ. α

Ο βυθῷ σοφίας φιλαυτὸς πάν-
τα εἰκονομῶν, καὶ τὸ συμ-
φίερον πᾶσιν ὑποτίμων μόνι
δημιουργά, ἀνάπαυσον κύριε
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δούλων σου .
ἐκ σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέ-
σθηντο τὰ ποιητῇ καὶ παλάσῃ
θεῷ. θί.

Σὲ καὶ τῷχος καὶ λιμένα ἔχοντες καὶ
παρίσβιν ἄπερσδικτον πρὸς
θεῆνικας θεὸν, θεοτόκε ἀνύμ-
φωτε ἡμῶν πιστῶν ἡ σελᾶ.

Κοντάκιον.

Μὲν τὰ ἡμῶν ἁγίων ἀνάπαυσον χρι-
στὲ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δούλων σου
ἵνα οὐκ ἴσιν πότος, οὐ λύπη, οὐ
στεναγμός, ἀλλὰ ζῶν ἀταλίου-
της.

Προκ. ἦχ. πλ. β.

Αἱ ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἀγαθῷ ἀν-
απαύονται κύριε.

Σίχ. Πρὸς σὲ κύριε κα-
κῶς ζομαι καὶ πρὸς τὸν θεὸν
μου διησθήσομαι.

43
Πρὸς διαταλ.

Αδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀ-
γοῖν παρὰ ἡμῶν κοιμηθῆ-
ναι, ἵνα μὴ λυπηθῇ καρδίας καὶ
οἱ λοιποὶ, οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπί-
δα . εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰη-
σοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὐ πο-
τὶς ὁ θεὸς τοὺς κοιμηθέντας ἄξει
τῷ Ἰησοῦ ἄξι σὺ αὐτοῖς .
τοῦτο γὰρ ὑμῶν λόγον ἐκ λό-
γου κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες
οἱ παλιγγεννητοὶ εἰς τὴν παρυσ-
σίαν τῆς κυρίας, οὐ μὴ φθάσο-
μεν τοὺς κοιμηθέντας, ὅτι αὐ-
τοὺς ὁ κύριος ἐκ καλεῖσθαι,
ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλ-
πιγι θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐ-
ρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐκ χριστοῦ ἀ-
ναστήσονται πρῶτον, ἵππηται ἡ-
μεῖς οἱ ζῶντες, οἱ παλιγγεννη-
τοὶ, ἅμα σὺ αὐτοῖς ἀρπαγῆτό-
μεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν
τοῦ κυρίου εἰς αἴθερα, καὶ ἔτι πάν-
τοτε σὺ κυρίως ἐσόμεθα .

Ἀλλ.

Μακάριοι οὗς ἐξελέξω καὶ περι-
λάβω κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς
ἀνταῖς σου κύριε.

Σίχ. Ἐπάρκουσιν ἡμῶν ὁ
θεὸς ὁ σπῆ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάν-
των ἡμῶν περὶ τῆς γῆς, καὶ ἡμῶν
ἐκ παλάστη μακρᾶ.

Ἔ. 2 Ἐναγ.

τῆ Ἀβραάμ σπέρμα ἵσθ, καὶ
κατ' ἐπαγγελίαν κληρονομοί.

Ἀλλ.

Υπομνήων ἐπέμψα τὸν κύριον,
καὶ πορεύσεται καὶ εἰσήκουσθ
τῆς διηγήσεώς μου.

Ῥίχ. Καὶ αἰνέγαμέ ἐκ
λασκου πλαιπωρίας καὶ ὅσα
πληροῦιλύος.

Εὐαγ. καὶ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ κύριος τῷ ὡδρα-
βολῶν ταύτῳ. ὦ μοι-
αῖθι ἡ βασιλεία τοῦ οὐ-
ρανῶν δίχα παρθίνοις, αἰ-
τινὲς λαβοῦσά τὰς λαμπά-
δας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάν-
τησιν τοῦ νομφίου. πάντες δὲ
ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἰ-
πίντες μωραί. αἰπίντες μωραὶ
λαβοῦσά τὰς λαμπάδας αὐ-
τῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν
ἔλαιον. αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον
ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν
μετὰ τοῦ λαμπάδων. ἡρσνί-
ζοντος δὲ τοῦ νομφίου, ἐνέστα-
ξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθυσθη.
μίσσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέ-
ασεν, ἰδοὺ ὁ νομφίος ἐρχο-

ται, ἐξέρχεται εἰς ἀπάντησιν
αὐτῶν. τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι
αἱ παρθίνοι ἐκκύναι, καὶ ἐκός-
μηνται τὰς λαμπάδας αὐτῶν,
αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φροσίμοις ἔι-
πον, δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἔλαιου
ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν
σβέννυνται. ἀπεκρίθησαν
δὲ αἱ φροσίμοι λέγουσαι, μή-
ποτε οὐκ ἀρκέσθη ἡμῖν, καὶ ὑμῖν,
πορεύεσθι δὲ μάλλον πρὸς τοῦς
πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑ-
αυταῖς. ἀπερχομένων δὲ αὐ-
τῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νομ-
φίος, καὶ αἱ ἔπνοι εὐσῆλθον μετ'
αὐτῶν εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλεί-
θη ἡ θύρα. ἔπειθεν δὲ ἔρχον-
ται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθίνοι λέ-
γουσαι. κύριε, κύριε, ἀνοι-
ξον ἡμῖν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶ-
δα ὑμᾶς. ἡρσνίζετε οὐδὲ ὅτι
οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ
τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἔρχεται.

Κοινων.

Απνευχθήσονται τῇ βασιλεῖ
παρθένοι ὅπιστα.

καὶ οὕτως ἀναπαύεσθαι τὸν νόμον τῷ χριστοῦ.

Α' λλ.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον. ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐ-
τῆς θαλήσῃ σφόδρα.

εἰχ. Δυνατὴν ἐν τῇ γῇ
ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γινεαὶ
δὲ θείων ἐκλογηθήσεται.

Τὸ Εὐαγ. ζήτ. ὅπου εἰν
φύλλ. ιβ.

πάντα μοι παρεδόθη.

Α' κελευθία εἰς ἀγίας μέγαρα.
ξοπ. ἡχ. δ.

Η' ἀμὰ σου Ἰησοῦ κράζει
μεγάλη τῇ φωνῇ, σὲ νυμ-
φίμεν ποθεῖ, καὶ σὲ ζητοῦσα
εἰθλά. καὶ συσσεύμαι, καὶ
συνδιπλοῦμαι τὰ βαπτισμῶ
σε, καὶ πάχω δὲ σέ, ὡς βα-
σιλεύσω σὺ μοι, καὶ θνήσκω
ὑπὲρ σου, ἵνα καὶ ζήσω σὺ μοι.
ἀλλ' ὡς θυσιάσῃ αἱ μωμοὶ πρὸς
δύο γὰρ μετὰ πόθου πεποι-
σάν σοι. περισβείβεις τῆς ἀ-
γίας.

Τῆς δίνος.

ὡς ἐλεήμων σῶσον τὰν ψυχὰς
ἡμῶν.

Κοντάκιον:

Η' ἐν βασιλείᾳ καὶ πάθει στερεώ-
ται, καὶ ἐν τῇ πίστει ὡς ὡρεσ-
δικτος ἀναδεδίκαται, σίφεις
ἀπίλαβες τῆς ἀθλήσεως.
ὑπὲρ ἡμῶν περισβέβυστα μὴ
δυσλίπης ἐνδοξεῖ.

πρωμ. ἡχ. δ.

Θ αὐμοσὶς ὁ θιὸς ἐν τοῖς ἀγίοις
αὐτοῦ, ὁ θιὸς ἰήλ.

εἰχ. Εἰς ἐκκλησίαις εὐλο-
γῆτε τὸ θεὸν, καὶ ἐκ πηγῶν ἰήλ.

πρὸς Γαλάτας.

Α' διλφοί, πρὸς τὸ ἐλθεῖν
τὴν πίσιν, ὑποδύοντες ἐ-
φρουρούμεθα, συγκακλίσμε-
νοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίσιν ἀ-
ποκαλυφθῆναι. ὥς ὁ νό-
μος παιδαγωγὸς ἡμῶν ἡγάγει
εἰς χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δι-
καιωθῶμεν. ἐλθούσης δὲ τῆς
πίστεως, οὐκ ἔτι ὑποπαιδαγα-
γὸν ἵσμεν. πάντες γὰρ ὑποδύ-
ομεν τῆς πίστεως ἐν χριστῷ
Ἰησοῦ. ὅπου γὰρ εἰς χριστόν ἐβα-
πτίσθητε, χριστόν ἐνιδύσασθε.
οὐκ ἔτι ἰουδαίος οὐδὲ ἑλλήν,
οὐκ ἔτι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος
οὐκ ἔτι ἄρσεν καὶ θήλυ. πάντες
γὰρ ὑμεῖς εἰς τὸ ἐν χριστῷ Ἰη-
σοῦ. εἰδὲ ὑμεῖς χριστοῦ, ἄρα

F τδ

χαίς ἡμῶν. ὁ γὰρ ζυγὸς με χρε-
στές, καὶ τὸ φορτίον μου ἰλαφρὸν
ἔστιν.

Κοινων.

Α' γαλλιάδι δίκαιοι ἐν κυρίῳ.

Α' κολουθία εἰς ὅποιον.

Εὐσ. ἦχ. α.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν
σάματι ἄγγελος, ἐν θου-
μαπυργὸς ἀνιδίχθης διηφό-
ρος περὶ ἡμῶν.

Ο' ἱερέος.

Νῆς εἶναι, ἀγρυπνῆσαι, πρὸς σεν-
χλὺ, οὐκ ἔστι χάρισμα λα-
βὰν διὰ πέντε πύξιν
τας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστε-
ως πρὸς τὸν σου. δέξαται
διδομένη σοι ἰχθυὶ, δέξαται
σεφανώσεται, δέξαται τὴν ἐνε-
ργουμένην σου πᾶσιν ἰάμα-
τα.

Τὸν βίον ὡσεὶ βῆς ἐπὶ γῆς ἐκτι-
λίσσας, δοχεῖον καθαρὸν τὸ πᾶ-
ν ἐν τῇ. φωτίζων τοὺς
πίστει σου πρὸς τὸν σου μακά-
ρει. ἔστιν αἴτησιν πᾶσιν δι-
σπώτῳ, φωτίζων τὰς ψυχὰς
ἡμῶν τὴν ἀνυμνῶν σου σε πόθῳ,

Ο' ἱερέος.

περὶ ἡμῶν.

Εὐσ. ἦχ. βαρ.

Ε' υφραθήσεται, δίκαιος ἐν κυ-
ρίῳ, καὶ ἰλπίς ἐν αὐ-
τῷ.

Εὐσ.

Ε' ἰσάκευεν ὁ
θιὸς φωνῆς μου ἐν τῇ διδομένη
μι πρὸς σὺ.

Εὐσ. Γαλότας.

Α' διλφοί, ὁ καρπὸς τοῦ πᾶ-
ν ἐστίν, ἀγάπη, χάρις, ἐ-
ξέλιξις, μακροθυμία, χριστότης,
ἀγαθοσύνη, πίστις, σωφροσύνη,
ἐγκράτεια. κατὰ τὰς ποι-
ούτων οὐκ ἔστι νόμος. εἰ δὲ
τῇ χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσπᾶ-
σαν σου τοῖς παθήμασι, καὶ
ταῖς ἐπιθυμίαις. εἰ ζῶμεν πνι,
πνι καὶ σοιχομεν. μὴ γε-
νώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους
πρὸς σκαλομήτοις, ἀλλήλους
φθονοῦμεν. ἀδελφοί, ἰαὶ
καὶ πρὸς τὴν φθῶν ἄνθρωπος ἐν πνι
πρὸς τὴν πνι, ὑμῖς οἱ πνι
κοὶ, καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον
ἐν πνι πρὸς τὴν πνι. σκοπῶν σε
αὐτὸν, μὴ καὶ σὺ πρὸς τὴν
ἀλλήλων τα' βάρη βαρύνετε,
καὶ

22

ALL.

σίχ. Ε'σώσας γδ' ἡμᾶς ἐκ
τῆς θλιβόντων ἡμᾶς. καὶ τοὺς
μισσητάς ἡμᾶς κατήχωνας.

E'vay. xᶜ Mat Sañon.

Εἵπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς, πάντα μοι πα
ρεδόθη ὑπὸ τῆς πατρὸς μου
καὶ οὐδὲν ἔσθην ὁ πατήρ μου
ἐμὴν ὁ πατήρ. οὐδὲν τὸν πατέρα τίς
ἐσθην ὁ πατήρ, ἐμὴν ὁ υἱὸς καὶ
ὃ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἵνα παραλάβῃ
αὐτόν. διὸτι πατέρα μοι πάντες εἰ
κοποῦντες καὶ περισφοτομένοι,
καὶ ὡς ἀναπαύσιν ὑμᾶς. ἀνα
παύσιν τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ
μήτις ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πατέρα
μοι καὶ ταπείνωσιν τῇ καρδίᾳ, καὶ
ἐνδύσιν ἀναπαύσιν ταῖς ψυ
χαῖς

μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ὑπο-
λάβῃ. ἐγὼ ἤλθον ἵνα ζωῶ ἐ-
χρισί, καὶ ἀπεισὸν ἔχωσιν.

ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ
ποιμὴν ὁ καλός τῶν ψυχῶν·
αὐτὲς τίθησιν ἑαφ' ἑαυτῶν πο-
ρεύματα, ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν
ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πο-
ρεύματα ἰδεῖν, θεωρεῖ τὸν λύκον
ἐρχόμενον, καὶ ἀφίστι τὰ πο-
ρεύματα καὶ φεύγει, καὶ ὁ λύκος ἀρ-
πάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ
πορεύματα. ὁ δὲ μισθωτὸς
φεύγει, ὅππῃ μισθωτὸς ὄσῃ, καὶ οὐ
μίλησεν αὐτὰς ἑαφ' ἑαυτῶν πο-
ρεύματα. ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ κα-
λός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γι-
νώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν.

καὶ οὗτος γινώσκει με ὁ πῆρ, κα-
ρὼ γινώσκω τὸν πατέρα. καὶ τῶν
ψυχῶν μου τίθημι ἑαφ' ἑαυτῶν
πορεύματα. καὶ ἄλλα πο-
ρεύματα ἔχω, ἀλλὰ οὐκ ἔστιν ἓκ τῆς
ἀληθείας ταύτης. κακεῖνα μὲν
διὰ ἀγαθὴν, καὶ τῆς φωτὸς μου
ἀκούουσιν, καὶ γινώσκονται μία
ποιμὴν καὶ εἰς ποιμὴν.

Ἀκολουθία εἰς ὁσίους.

τρεπ.

Ο ὁ δὲ τῶν πατρῶν ἐμῶν ὁ
ποιῶν αἰετὶς μετ' ἐμῶν κα-
τὰ τῶν σῶν ἐπὶ κίεσαι, μὴ ὑπο-
στήσῃς τὸ ἑλπίς σου ἀφ' ἐμῶν.
ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἐκείσεως ἐ-
κείνην κυβέρνησον τῶν ζωῶν ἐ-
μῶν.

Κοντάκιον.

Τῶν ἐπιγίων καὶ φαρτῶν
τῶν ὑπολαύσιν καταφρο-
νίσαντες σαφῶς παμμεκράει-
σοι, τῶν τῆς ἐρήμου οἰκήσιν ἡ-
γήσασθαι κόσμου ἐν τριπύρε-
σιν, καὶ ἔξυφῆς τῆς ποροκαί-
ρου. ἐπιτύθειν ἡξιώθητι οὐ-
ρανῶν βασιλείας. διὸ βοῶμεν
πάντες ἐκτινῶς, ἓκ τῶν κιν-
δυνῶν ἡμᾶς ὁλοσώσασθαι.

ορεκ.

ἡχ. βαρ

Κοινων.

Εἰς μνημόσυνον.

Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνα-
τος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

εἰχ.

Τί πάντα ποδώσα-
μεν τῶν κυρίων φεῖ πάντων.

ορεκ

θήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν. ὃς δ' αὖ ποιήσῃ καὶ
διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθή-
σεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς οὐ-
ρανῶν.

Κεινων.

Εἰς μηρόπων αἰῶνιον ἔσαι δι-
κσιος.

Α' κολουθία εἰς ἱεράρχην.

Ξοπ.

Καὶ νόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα
πρεσβυτέρου, ἐγκρατίας
διδάσκων ἀνιδειξέτω τῇ ποί-
μῃ σου ἢ τῇ περὶ γράμματος ἀ-
λήθειας, διὰ τοῦτο ἐκτίστω τὰ
ὑψηλὰ τῇ πτωχείᾳ τὰ πλεό-
σια. πῖρ.

Ἰ. Αἴα.

ὅσοι πρεσβυεὶ χρίσῃ τὰς διὰ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κυρτάκιον.

Τὸ πόθω χρίσῃ τῶνδε ἱερότα-
τον νοῦν πρεσβυτέρου τῇ αἵ-
γλῃ τῇ ᾧ πνεῦμα, πρεσβυτέρου διω-
ρίαν τῶν πρεσβυτέρων εὐρεῖς διόπτευ-
σι θυσιάζειον γαιόμηνος. αἰ-
τούμηνος πᾶσι θείαν ἄφισιν.

Περὶ μέγα. ἡχ. α. 37.

Τὸ σῶμα μου λαλήσῃ σοφίαν, καὶ
ἡ μελίτη τῆς καρδίας μου σὺ-
νίσιν.

Ἰ. Α'.

κούπατε ταῦ-
τα πάντα τὰ ἔθνη, ἰσώπισταθε
πάντες οἱ ἄστοικοι καὶ τῶν οἰ-
κουμένων.

**Τὸν Α' πος. ζητᾷ ὁ πῶ-
διον. Φ. Ξ.**

Αδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔ-
πρεπιν ἀρχιερέως.

Α' λλ'.

Στόμα δικαίᾳ μελετήσῃ σοφίαν,
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ
κρίσιν.

Ἰ. Α'.

Ὁ νόμος τῷ θεῷ αὐ-
τῷ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ
ὑποσκελιδήσεται τὰ ἔθνη βή-
ματα αὐτοῦ.

Εὐαγ. καὶ Ἰωάννου.

Εἰπεν ὁ κύριος, ἰσώϊμι ἡ
θύρα, δ' ἐμὴ ἰσώϊμι ἐντέλ-
λη παθῆσθαι, καὶ ἐντέλ-
εσθαι, καὶ ἐξελίσσεσθαι, καὶ νομῶ
ἐντέλῃ, ὁ κλέπτης ἐκ ἔρχεται, ἵνα
μὴ

Προκ. ἦχ. δ.

Ο Θεὸς ἦν πρῶν ἡμεῖς ὁ ποι-
ὼν αὐτὸς μετ' ἡμεῖς καὶ τὸ σὺν
ἐπιείκων, μὴ ὑποστήσῃς τὸ ἑ-
λεός σου ἀπ' ἡμῶν. ἀλλὰ ὡς
αὐτὸν ἰκεσίαις ἐοικελὴ κυβέ-
ρησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντακίον.

Τοὺς ἱεράρχας τῆς χερσὶ ἱ-
παξίως ἀνυψησάμεν
πιστοὶ κατὰ χεῖρας τῆς ἐκκλη-
σίας σύλους καὶ προσφύγια.
οὗτοι γὰρ κατέφληξαν τὸ ἀθέων
ταῖς γλάσσαις, καὶ δέγματος
φώτα ἅ ἀνεκέρυξαν πᾶσι τοῖς
ὀρθοδόξως μάλπουσιν αὐτὴ τῆς
ἐκκλησίας τὸ μέγα μυστήριον.

Προκ. ἦχ. βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος
τῶν ὁσίων αὐτῶν.

Τὶ ἀνταποδώσει μὲν τὰς κυρίως πε-
ρεῖ πάντων, ὧν αὐτὰ πίδωκεν
ἡμῖν.

Τὸν Ἀπὸ Ζητὸς ἐπιθεῖν.

Αδελφοὶ τοιοῦτος ἡμῖν ἔστω.

Ἀλλ.

Ο ἱερεῖς σου ἐσθύνονται.

ἦχ. **Ο** π ἐξελίξατο. κύ-
ριος τὴν σὴν.

Εὐαγ. καὶ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἱερεῖς
μαθηταῖς, ὑμεῖς ἐστὶ τὸ
φῶς τῆς κόσμου. οὐ δύνα-
ται πόλις κρυβῆναι ἡπάλω ὁ-
ρουσιν καὶ κείνη. οὐδὲ κρύψουσιν,
λύχρον, καὶ τῇ θέσει αὐτὸν
ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ὅτι ἡ
λυχνία, καὶ λαμπρὰ πᾶσι τοῖς
ἐν τῇ οἰκίᾳ. οὕτως λαμψά-
τω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν
τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι
τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς
οὐanoῖς. μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον
καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς
προφῆτας. οὐκ ἦλθον κατα-
λῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.
Ἀμὲν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἄν
παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ,
ἰῶτα ἐν, ἢ μία κεραία, οὐ μὴ
παρέλθῃ ἀπὸ τῶν νόμων ἕως ἄν
πάντα γένηται. ὅς ἐστι οὐκ
λύση μία καὶ τῶν ἐσθλῶν πούτων
τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὐ-
τως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλαχίστους κλη-
θήσονται.

ἐπίβασθι. ὅρα· τοῦτο τὸν λό-
γον τῆς ἀληθείας ὁρῶστο-
μῆς. καὶ τῇ πίσει ἐνέθλη-
σας μίχρῃ αἵματος ἱερομῆ-
τους.

Οἱ δ' αὖτα.

πρέσβευε χρεῖω τῶν θεῶν σα-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Ιερέων πίφυκας λαμπερὸς φωσ-
φόρος, καὶ πατέρων κἀνχημα
σημολογήματι περὶ πῶ ἱερο-
μῆτους ἀοίδιμο. σὺ γὰρ φυλάτ-
της ἐκ βλάβης τοῦ δούλου
σου.

ποικ. ἦχ. βαρύν.

Εὐφρανθήσεται δικαίος. ἐν τῷ
κυρίῳ.

σίχ. Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς
φωνῆς μου ἐν τῷ διέδοίμῃ
πρὸς σε.

πρὸς. ἱεραῖος.

Αδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἱ-
ερεὺς ἀρχιερεὺς, ὅσιος,
ἀκακος, ἀμίαντος, καὶ χαρισ-
μῆτος ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν
ἐν ἡμῶν ὡν γινώ-

35
μῆτος, ὅς οὐκ ἔχει κατ' ἡμέραν
ἀνάγκην, ὥστε οἱ ἀρχιερεῖς,
πρὸς πρὸν ἱερεὺς τῶν ἱδίων αἵμα-
των θυσίας ἀναφέρῃν, ἐπὶ τῇ
τῶν τῶν λαοῦ. τοῦτο γὰρ ἐπι-
νοῦν ἐφ' ἅπασι, αὐτὸν ἀντιέγ-
χει. ὁ νόμος γὰρ ἀνὸς καὶ δέση-
σιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀδυνατῶν.
ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς
μετὰ τὸν νόμον αἰῶνα πεπληρω-
μῆτον. κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τῆς
πλεονεξίας, τοιοῦτον ἐχρῆμα ἀρ-
χιερέα, ὅς ἐκάθισεν ἐν δέξια
τῶν θεῶν τῆς μεγαλοπρέπειας.
ἐν τοῖς ὁμοῖς, τῶν ἀγίων λῆ-
πυρρός, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς
ἀληθινῆς, καὶ ἐπὶ τῆς οὐ-
κ ἐκ ἀνὸς.

Ἄλλ.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύονται δικαιο-
σύνην, καὶ οἱ ὅσοι σου ἀγαλλιά-
σονται. **σίχ.** Ὅτι ἐξ-
λέξατο κύριος τῶν σιών, ἡρε-
πασατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἱ-
αυτῶν.

Ἐπὶ τὸ Εὐαγ. φξ.

Εἰπὶν ὁ κύριος πρὸς τὸν ἄνθρωπον
τῶν αἰώνων.

Κοινων.

**Εἰς μνημόσυμον αἰώνιον ἔσται δι-
καιος.**

Ε 2 Ἀκο.

θήσεται. **εἶχ.** Περυπυ
μένος ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου, ἐν
ταῖς αὐλαῖς τῆς θιού ἡμῶν ἔχων
θήσῃ.

Εὐαγ. καὶ Ἰωάννου.

Εἰπὺν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτῶν
μαθηταῖς, ταῦτα ἐντέλ-
λομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶ-
τε ἀλλήλους. εἰ ὁ κόσμος ὑ-
μᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ
ᾤοντο ὑμῶν μισήσκειν, εἰ
ἐκ τῆς κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος
ἀντὶ τοῦ ἰδίου ἐφίλει. ὅτι ἐκ
τῆς κόσμου οὐκ ἐστὶ, ἀλλ' ἐγὼ
ἔξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τῆς κόσ-
μου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ
κόσμος. μνημονεύετε τῆς λό-
γου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. οὐκ
ἔστι δουλος μείζων τῆς κυρίου
αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ εἰδῶξαν, καὶ ὑμεῖς
διώξευσιν. εἰ τὸν λόγον μου
ἐπήκουσαν, καὶ τὸν ὑμῖν περὶ τη-
ρήσουσιν. ἀλλὰ ταῦτα πάν-
τα ποιήσουσιν ὑμῖν, διὰ τὸ ὁ-
νομά μου. ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν
πῖμψαντά με. εἰ μὴ ἦλθον καὶ
ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμάρτιαν οὐκ
εἶχον. νῦν δὲ ᾤοντο οὐκ
ἔχουσι ᾤοντο τῆς ἀμάρτιας αὐ-
τῶν. ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα

μου μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐ-
ποίησα ἐν αὐτοῖς, ἀλλ' οὐδεὶς ἄλ-
λος πεποίηκεν, ἀμάρτιαν οὐκ
εἶχον. νῦν δὲ καὶ ἰσχυράσθαι καὶ με-
μισήκασι, καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα
μου, ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λό-
γος, ὁ γὰρ κεκρυμμένος ἐν τῷ νό-
μῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσσησάν με διὰ
ἐμεῖς. ὅταν δὲ ἴλθῃ ὁ ᾤοντο
κληπτορ, ὁ ἐγὼ πῖμψω ὑμῖν
ᾤοντο τῆς πᾶσι τῆς ἀλη-
θείας, ὁ ᾤοντο τῆς πᾶσι ἐκπο-
ρεύεται, ἐκείνος μάρτυρῇ πε-
ρὶ ἐμοῦ. καὶ ὑμεῖς δὲ μάρτυ-
ρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ
ἐστέ. ταῦτα λέλαληκα ὑμῖν,
ἵνα μὴ σκαρδαλιθῇτε. ἄπο συ-
ναγωγῆς ποιήσουσιν ὑμᾶς.
ἀλλ' ἔρχεται ᾤοντο, ἵνα πᾶς ὁ
ἀποκρίνας ὑμᾶς, διδοὺ λα-
βείας ᾤοντο ἐν τῷ θιού.

Κοινων.

Εἰς μνημόσυτον.

**Ἀκολουθία ἐκ τῆς μέ-
της. πρεσβ. καὶ
ἡχ. δ.**

Καὶ τῶν μόνων καὶ θε-
ρα δὲ δοχῆς τῆς ἀποστόλων
γινόμενος, τὴν ἀρετὴν ἐν-
εργεῖς διόπνυσεν εἰς διωγμὸν
ἐπὶ.

Ἀπολογία ἡς ἁγίου
Μάρτυρα.

Ῥωπαίον. ἦχ. δ.

Ο μάρτυς σου κύριε ἐν τῇ ἀ-
θλήσει αὐτῆς τὸ σῆμα ἐκο-
μίτατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σου
τῷ θεῷ. ἔχων γὰρ τὴν ἰσχυρί-
σιν σου, τοὺς τυράννους καθεύδων.
ἔθεσσεν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνί-
σχυρα θράση. αὐτῇ ταῖς ἰκα-
σίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κιντάκιον.

Τ ἐν μάρτυρα χριστοῦ ἱκατί-
σμεν πάντες. αὐτὸς γὰρ
τὴν ἡμῶν σωτηρίαν προσέβιβε.
καὶ πάντες προσέλαβμεν πρὸς
αὐτὸν μετὰ πίστεως. οὗτος δι-
δωσι ἡμῖν ἰαμὰν τὴν χάριν.
οὗτος θαλάσσης ὑποδιώκει
δαιμόνων ὡς φύλαξ τῆς πί-
στεως.

ᾠδὴ.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν κυ-
ρίῳ, καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.
εἰς ἡμῶν. Εἰσάκουσον ὁ θεὸς φω-
νῆς μου ἐν τῇ δίκῃταί μου πρὸς
σε.

ᾠδὴ Τιμώδου.

Τίκνον τιμώδου, ἐδωκεν αὐτῷ
ἐν τῇ χάριτι, τῇ χριστῷ
Ἰησοῦ, καὶ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ
ὅτι πολλῶν μάρτύρων. ταῦτα
ὁ θεὸς τοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες
ἐχάνοντο ἐπὶ τοῖς διδασκα-
λαῖς. οὐ οὐκ ἐκακοπαθήσαν ὡς
καλὸς σραπῶντες Ἰησοῦ χριστοῦ.
οὐδὲν σραπυρμῶντος ἐμπλήκα-
ται ταῖς τῷ βίου πνευματικῆς
ὡς ἵνα τῷ σρατολογήσανται ἀ-
ρίστη, ἐὰν δὲ ἀθλή τις οὐ σφα-
νοῦται ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ
τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δι' ὧν
τοῦ ἔργου καρπῶν μεταλαμβάνει.
νόησεν ἡμεῖς δὲ ὅτι οὐ σοὶ ὁ
κύριος στείλει ἐν παντί. μη-
μόνους Ἰησοῦ χριστοῦ ἐξηγεῖται
ἐκ νεκρῶν, ἐκ ἀνέμματος
Δαδ κατὰ τὸ ἰσχυρὸν μου,
ἐν ᾧ ἐκακοπαθὼν μὴ χρεῖσται
ὡς κακούργος, ἀλλ' ὁλόθως τῷ
θεῷ οὐ διδύται. ὅτι τοῦ πᾶν
τα ὑπομείνων ὅτι πῶς ἐκλεκ-
τοὺς, ἵνα καὶ αὐτοὶ στείλῃς τύχῃ-
σι, τῆς χριστοῦ Ἰησοῦ μετὰ δό-
ξης αἰωνίου.

Ἀλλ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσκει, ὡς κέ-
δρος ἡ ἐν τῇ λιβάνῃ πληθύνει.
Εὐ.

πρὸς τὰς κοσμοκράτορας τοῦ
σκότους τοῦ αἰῶνος· πύτη, πρὸς
τὰ πνεύματα τῆς πονηρίας ἐν τοῖς
ἐπουλίοις. ὅθεν τὸ τοῦ ἀνα-
λάβειν τὴν πανοπλίαν τῆς θιῆς,
ἵνα διωκηθῇτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα
κατεργασάμενοι ᾖναι. ὅτε
οὐκ ἐπιζώσασίμενοι τῷ ὀσφυῖ
ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐν δυστά-
μενοι πὲν ὁρώμεθα τῆς δικαιο-
σύνης, καὶ ὑποδυστάμενοι τοὺς
πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τῆς εὐαγγελί-
ας τῆς εἰρήνης, ἐπὶ πάντων ἀ-
ναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πί-
στεως ἐν ᾧ διωθήσεσθαι πάντα τὰ
βέλη τῆς πονηροῦ τὰ πεπυρω-
μένα σβέσαι. καὶ τὴν περὶ
κεφαλῶν τῆς σφίγης δέξασθαι
καὶ τὴν μάχαιραν τῆς πίστεως, ὅ
ἵνα ῥῆμα θιῆ.

Ἀλλὰ.

Εὐκέραιον οἱ δίκαιοι καὶ ὁ κύ-
ριος ἐσθήκουσιν αὐτοὺς, καὶ ἕκ
πασῶν τῶν ἐλπίσεων αὐτῶν ἐρ-
ρύσασθαι αὐτούς.

Εἰς. Πολλὰ αἰθλίφεις τῶν δι-
καιῶν, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ἐρ-
ρύσασθαι αὐτούς ὁ κύριος.

Εὐαγ. καὶ Λουκᾶν.

Εἰπεν ὁ κύριος τοῖς ἐαυτῶν
μαθηταῖς, προσέχετε
ἀπὸ τῶν ἀνῶν. ὁπιβα-
λοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας
αὐτῶν, καὶ διώξουσιν ὡς θη-
ρόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυ-
λακὰς, ἀρομήτους ἐμβασι-
λεῖς καὶ ἡγούμενους ἕνεκεν τῆς ὀ-
νόματός μου. ἀποβήσεται
δὲ ὑμῖν εἰς μέρτυριον. εἴθε
οὐκ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ
προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι.
ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σο-
φίαν, ἥ οὐ δύνησονται αὐτοὶ
πεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ
ἀντικείμενοι ὑμῖν. ὡς θη-
ροῦσιν δὲ καὶ ὑπὸ ῥονέων καὶ
ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φί-
λων, καὶ θανατώσουσιν ὅς ὑμῶν.
καὶ ἵστασιν μισοῦμενοι ὑπὸ πάν-
των ὅθεν τὸ ὄνομά μου. καὶ θείξ
ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐμὴ
ἀπόλλυται. ἐν τῇ ὑπομονῇ
ὑμῶν κτήσεσθαι τὰς ψυχὰς ὑ-
μῶν.

Κοιτών.

Ἀγαλλιάσθαι δ. κ. κ. κ.

Ἀκο.

ἀδινεῖς καὶ λέγετε αὐτοῖς.
 ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία
 τοῦ Θεοῦ. εἰς ἣν ἂν πόλιν εἰ-
 σέλῃσθε καὶ μὴ δίχωνται ὑ-
 μᾶς, ὅς ἐλθόντες εἰς τὰς πλα-
 τεῖας αὐτῆς, εἴπατε. καὶ τὸν
 κοινοῦ τὸν κολληθέντα ἡ-
 μῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν, ἀ-
 πομασόμεθα ὑμῖν. πάλιν
 τὸτο γινώσκετε, ὅτι ἤγγικεν
 ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
 λέγω ὅτι σοδομίς ἐν τῇ ἡμίρᾳ
 ἐκείνῃ. αἰσκήτευσεν εἶσαι, ἡ
 τῇ πόλει ἐκείνῃ. οὐαί σοι χω-
 ρεζὴν, οὐαί σοι βηθσαΐδα,
 ὅτι ἐὶς τὴν καὶ σιδόνι ἐγένον-
 το αἰδυνάμενος αἰ γινόμεσθαι ἐν
 ὑμῖν, πάσαι αἱ ἐν σάκκῳ καὶ
 σποδίῳ καὶ ἡμίρῳ μετενόησαν.
 πάλιν τὴν καὶ σιδόνι ἀνέκτο-
 πον εἶσαι ἐν τῇ κρίσει, ἡ ὑμῖν.
 καὶ σὺ καπερναοὺ μὴ ἕως τοῦ
 οὐνοῦ σὺ ὑψωθήῃς, ὥς ἄρα κα-
 ταβιβασθήσῃ.

Ἀκολουθία εἰς ἀγίους
 Μάρτυρας.

Ῥοπαίειοι. ἦχ. δ'.

Ο ἡμάρτυρές σου κύριε ἐν τῇ
 ἀθλήσει αὐτῶν τὸ σῆμα
 ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας
 ἐκ σοῦ τῷ Θεῷ ἡμῶν. ἔχοντες
 γὰρ τὸ ἰσχυρὸν σου, τοὺς τυράν-

νους κατέσταν. ἔθρασυται καὶ
 δαιμόνων τὰ ἀνίχυρα θείᾳ.
 αὐτῶν ταῖς ἐκστάσις σωσον τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Τ ἀνμάρτύρων σήμερον τὴν θεί-
 αν μνήμην οἱ πιστοὶ τιλίσου-
 μεν, καὶ ἀνμνήσασθαι χρῖσθαι
 ἐν ἐπιγνώσει κραυγάζοντες, σὺ
 τῷ μάρτύρῳ ὑπάρχῃς κραταί-
 ωμα.

Προσῆκ.

Τ οἱ ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν
 ἰδωμένωσιν ὁ κύριος πάντα
 τὰ θελήματα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς.
 εἰχ. Προσώμεν τὸν κύριον
 ἐνώπιόν μου δεξιᾷ παντός. ὅτι
 ἐκ δεξιῶν μου ὄσθιν, ἵνα μὴ
 σαλευθῶ.

Προσῆκ. Εὐφροσύνης.

Α δελφοί, ἐνδυναμούμε-
 ῖν κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει
 τῆς ἰχθύος αὐτοῦ. ἐνδύσασθε τὴν
 πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ὅπως
 δύνασθε ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ
 τῶν μεθυστῶν τοῦ Διμβόλου.
 ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλιν πρὸς
 αἵμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς
 τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας
 πρὸς

καὶ ἀγγέλοις, ἑάνοις. ἡμῖς
 μωροί, ὅχ' ἤρισόν. ὑμῖς
 δὲ φρονιμοὶ ἐν ἤρισῳ. ἡμῖς
 ἀδυνάτοις, ὑμῖς δὲ ἰσχυροί.
 ὑμῖς ἐνδοξοὶ. ἡμεῖς δὲ ἄπι-
 μοι. ἄχρη τῆς ἀρεπῶρας, καὶ
 πινῶν μιν, καὶ διψῶν μιν. καὶ
 γυμνιτέον μιν, καὶ κολαφιζόμε-
 θαι, ἑὰς αὐτῶν μιν, καὶ κοπιῶ-
 ν μιν. ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις
 χερσίν. λοιδορεῦν μιν, ὅλο-
 γοῦν μιν. διακόρον ἀνεχόμε-
 θαι. βλασφημεῖν μιν, ὡς περὶ
 θύματα τῶ κόσμου ἐγνήθη-
 μιν. πάντων φείδημα ἕως
 ἀρεπῆ. οὐκ ἐνέβησαν ὑμᾶς γε-
 φῶ ταῦτα. ἀλλ' ὡς τέκνα μη-
 ἀγαπητὰ τοῦ Θεοῦ. ἐὰν γὰρ
 μυρίοις παιδαγωγοῦς ἔχητε ἐν
 ἤρισῳ. ἀλλ' οὐ πολλοὺς ποιεῖς.
 ἐν γὰρ ἤρισῳ Ἰησοῦ, ὅχ' τοῦ ἐ-
 ναγγελιστοῦ ἐγὼ ὑμᾶς ἐγίννησα.
 παρὰ καλῶ οὖν ὑμᾶς, μημη-
 ταίμου γίνεσθαι.

Α' ἀλλή.

Εξομολογήσονται οἱ δουλοὶ.

σχ. Ο Θεὸς ἐνδοξαζόμενος
 ἐν βελῇ.

Κοινων.

Εἰς πᾶσαι τρά.

Εὐαγ. καὶ Λουκᾶν.

Τὰς χαρὰς ἐκείνη ἀνέδει-
 ξεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἱππεύς
 ἐβδουμήκοντα μαθητὰς,
 καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνάδου-
 λον πρεσβυτέρου αὐτοῦ εἰς πᾶ-
 σαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἔμιλλ-
 λιν αὐτὸς ἔρχεσθαι. ἔλεγον οὖν
 πρὸς αὐτοὺς. ὁ μὲν διεσμός
 πολλὺς, οἳ δὲ ἐργάζονται ὅλγιοι.
 διήθητε οὖν τοῦ κυρίου τῆ δι-
 εσμοῦ, ὅπως ἐκβάλλῃ ἐργά-
 τας εἰς τὸν διεσμόν αὐτοῦ.
 ὑπάγετε, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
 ὑμᾶς ὡς ἀρεπῆς ἐν μίσῳ λύ-
 κων. μὴ βαστάζετε βαλάν-
 τιον, μὴ πήραν, μηδὲ ὑποδή-
 ματα. καὶ μηδέ τι κατὰ τὴν
 ὁδὸν ἀσπασσέσθαι. εἰς ἣν δ' ἂν
 οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον λέ-
 γετε, εἰρήνῃ τῇ οἰκῇ τοῦτο.
 καὶ ἐὰν μὲν ἡ εἰρήνη ἐκεῖ ᾖ, εἰρήνης,
 ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὴν ἡ εἰρή-
 νη ὑμῶν. εἰ δὲ μή, ἐφ' ὑ-
 μᾶς ἀναστήσει. ἐν αὐτῇ δὲ
 τῇ οἰκίᾳ μένετε ἐδίδοντες τα-
 παρ' αὐτῶν. ἄξιός γὰρ ὁ ἐργά-
 τῆς τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστίν. μὴ
 μεταβαίνειτε ἐξ οἰκίας εἰς οἰ-
 κίαν. καὶ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰ-
 σέρχησθε καὶ δίδοντες ὑμᾶς,
 ἐδίδετε τὰ φθονοπείσμα ὑμῶν,
 καὶ διεσπίνετε τοὺς ἐν αὐτῇ
 αἰδε-

χού, ἐν ἐφονεύεταί μεταξὺ τῆ
ναῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Αἰμώ
λεια ὑμῖν ἦξει ταῦτα πάντα
ἐπὶ τῇ θανάτῳ ταύτῃ. Ἰλῆμ'
Ἰλῆμ' ἡ ὑποκτείνεσα τὰς περ
φίλας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀ-
πισταλμένους πρὸς αὐτὴν. πο-
σάκις ἡ θείλητα ἐπισυναγαγὼν
τὰ τέκνα σε, ὃν ἔδωκεν ὀπισ-
νάξαι ὄρεσι τὰ νοστία ἐκ τῆς
ἐκ τῆς πύργου, καὶ οὐκ ἡ θείλη
σατα; ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶ-
κος ὑμῶν ἱερὸς. λείψα γὰρ
ὑμῖν, οὐ μὴ μετ' ἴδῃτε ἅπα
θῶς αὐτὴ πῆγε, ὁ λογιζόμενος ὁ
ἐργόμενος ἐς ὁράματι κυεῖν.

Κοιτάκιον.

Α' γαλλιάσται δίκαιοι ἐν κυρίῳ.

Α' κολουθία εἰς τοὺς ἰβ' ὑπο-
σόλ.

Α' πόσοι ἄγιοι πρὸς βύστα-
τε τῇ ἐλεήσει τοῦ, ἵνα
παισμάτων ἄφισιν ὡς ἀχρη-
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔ-
λεις.

Καταφυγὴ καὶ διώμας ἡμῶν
διοπίκ. ἡ κρατὶς βοή-
θια τοῦ κόσμου. ταῖς πρὸς
βύστα σου ῥῦσαι τοὺς δούλους
σου ἐκ πάσης ἀνάγκης μόνη
αἰγὴ μόνη ὁλοκλημένη.

Κοιτάκιον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφύ-
λους κήρυκας τῶν κορυφῶν
τῶν ὑποδόλων κύριε πρὸς ἐλ-
βεῖς ὑπολασιν τῇ ἀγαθῇ
σε καὶ ἀνάπαυσιν. τοὺς πίνους
καὶ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον ἐδ-
ξω ὡς πᾶσαι ὁλοκληρωπῶν,
ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκράδιστα.

Εἰς ἕνα ὑπο.

Α' πόσοι ἄγιοι πρὸς βύστα.

Κοιτάκιον.

Ο' μαθητὲς καὶ φίλος σου καὶ μιμη-
τὴς τῆς πόθους σου, τῇ εἰκου-
μένη θῆ σε ἐκλήρηξεν ὁ διηγή-
ρος κύριε. ταῖς αὐτῇ ἐκείναις
ἐξ ἐθνῶν ὡς ἀνθρώπων τῶν ἐκ-
κλησίᾳ σου, τῶν πολιτείᾳ σε
ἐξ τῆς θεοτόκου σιωπῆσαι πο-
λύλεις,

πρὸς Κορ.

Εἰς πᾶσαι τῶν γλῶ. εἰχ. οἱ
ἐρανοὶ διηγουῦται.

πρὸς Κορινθίους.

Α' δειλοὶ ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς
ὑποδόλους, ἐχάτους ἀπὸ
ἐξ ὧν, ὡς ἐπιδεικνύμεθα, ὅτι θία
τερον ἐγνήθη μὲν τῇ κόσμῳ,
καὶ

οὐκ ἐπέτυχεν, ἡ δὲ ἐκλεγὴ ἐπέτυχεν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωράθησαν. καὶ οὕτως γέγραπται.

- 22 ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς πᾶν κα-
 23 ταύξειως, ὁφθαλμοῖς τε μὴ
 24 βλέπειν, καὶ ὅσα τοῦ μὴ
 25 ἀκούειν, ἕως τῆς σήμερον ἡμέ-
 26 ρας.
 27 Καὶ Δαδ' λέγει. γινηθήτω ἡ
 28 βράβη αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ
 29 εἰς θήραν, καὶ εἰς σκάνδαλον,
 30 καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς.
 31 σκοπεώθησαν οἱ ὁφθαλμοὶ
 32 αὐτῶν τε μὴ βλέπειν, καὶ
 33 τὸν νῶτον αὐτῶν ὅχι παυτοῦς
 34 σύγκραμψον. λέγω αὐτῶν μὴ
 35 ἔπαυσαν, ἵνα πίσωσι, μὴ γί-
 36 νοιτο. ἀλλὰ τὰ αὐτῶν ὥρρα-
 37 πώματι, ἡ σεῖά τοις ἔθνε-
 38 σιν, εἰς τὸ ὥρραζην αὐτοῖς.
 39 εἰ δὲ τὸ ὥρραπώμα αὐτῶν
 40 πλοῦτος κόσμος. καὶ τὸ ἔτιπ-
 41 μα αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν, πό-
 42 σω μᾶλλον τὸ πλήθος αὐ-
 43 τῶν;

Ἀλλ.

Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱε-
 ρεῦσιν αὐτοῖς, καὶ σαμουὴλ ἐν
 τοῖς ἐπικρατεσὶ τοῦ ὀνόματος
 αὐτοῦ.

εἰς. Ἐπεκαλοῦντο τὸ κύριον
 καὶ αὐτοὶ ἐσῆκουεν αὐτοὺς, ἐν σὺ-

λῶνι φέλης ἐλάλη πρὸς αὐ-
 τοὺς.

Εὐαγ. **Ματθαῖον.**

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς
 ἐκκλησιαστας πρὸς αὐτὸν
 ἰουδαίους, οὐχὶ ὑμῖν γραμ-
 ματῖς καὶ φαισαῖοι ὑποκει-
 ται, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τά-
 φους τῶν περικοπῶν, καὶ κοσ-
 μεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων.
 καὶ λέγει. εἰ ἡμεῖς ἐν ταῖς
 ἡμέραις τῶν περικοπῶν ἡμῶν, οὐκ
 ἂν ἡμεῖς κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῇ
 αἵματι τῶν περικοπῶν, ὥστε
 μὴ τυρεῖται αὐτοῖς, ὅτι ἡμεῖς ἐ-
 στί τῶν φονιστῶν τοὺς περικο-
 πῆτας, καὶ ὑμεῖς πληροῦσθε
 τὸ μέτρον τῶν περικοπῶν ὑμῶν. ὅπως
 γινώσκοντες ἐκείνων, πᾶς φύση
 τε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γένε-
 σης, ὅχι τὸ τοῦ ἰδοῦ ἐγὼ ὁποσείλ-
 λω πρὸς ὑμᾶς περικοπῆτας καὶ
 σφοδρὰ καὶ γραμματαῖς. καὶ
 εἰς αὐτοὺς ὁποσείλτε καὶ σφω-
 στετε, καὶ εἰς αὐτοὺς μασιγώσ-
 τε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν,
 καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πό-
 λιν, ὅπως ἐλθῇ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν
 αἷμα δικαίων ἐκχυμώμενον
 ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος
 Ἀβελ τὸ δικαίου ἕως τοῦ αἵ-
 ματος Ζαχαρίου, υἱοῦ Βαα-
 χίου

Α' κολευθία εἰς περφήτας .
 ῥοπ. ἥχ. πλ.

περσβύειν μὴ ἐλλείποις ἰσφ
 πάντων ἡμῶν.

Περφήταιν ἡ σιπήν νυῖ πάνηγυεις
 οὐδὲν τλῶ ἐκκλησίαν αἰδέει-
 ξι. καὶ τοῖς ἀντοῖς συγχρύου-
 σιν ἄγγελοι. ταῖς αὐταῖν ἰκα-
 σίας Χεῖρὶς δὲ οὐδὲς ἡμῶν σῶσιν
 ἡμᾶς ὡς φιλάνοος.

περσβύειν. ἥχ. δ.

Μὴ ἀπίσθι ταῖν χρεῖων μου. καὶ
 ἐν τοῖς περφήταις μου μὴ πο-
 νηρέυεθι.

ῥοπ. Εξομολογήσθι τῷ κυ-
 εῖω, καὶ ἐπικαλέσθι τὸ ὄνομα
 αὐτοῦ.

Κοντάκιον. ἥχ. β.

Περφήται θιῦ, καὶ κύριες τῆς
 χείματος, τοὺς πόθω ὑμῶν τλῶ
 μήμην ἐορτάζοντας ἐκτενῶς
 διήθητε λυζωθῆναι ἡμᾶς πά-
 σης θλίψεως. παρρησίαν γὰρ
 ἔχοντες περσβύειν κυεῖω ἰσφ
 πάντων ἡμῶν.

περσβύειν.

Εἰς περφήταιν δι' ἀνδρο-
 ῦτου.

ἡ σιπήν τῆς. ὁ δὲ ἄγιος. πανη-
 γυεις οὐδὲν.

Κοντάκιον.

Περφήτης θιῦ καὶ κύριος ἀ-
 ληθῆτατος ἐδείχθης σι-
 φῆς. Τλῶ χρεῖν τλῶ τῆς
 πινῶ σαφελῶς ἀπασι τῆς Χε-
 ρὶς τλῶ ἰλευσιν ἰνδοξί. ὡς καὶ

Αδελφοί, ἐκ οὐδαπῆ ἐν Ἡλίᾳ
 π' ἀνέστη ἡ γραφή; ὡς ἐν-
 τυγχάνει τῶν θιῶν καὶ τοῦ Ἰηλ
 λῆγων. κύριε τοὺς περφήτας
 σου ἀπέκτενε καὶ τὰ θυσιᾶ-
 σι σῆμα σου κατέσκαψαν, κα-
 γὰρ ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζή-
 τοῦσι τλῶ φηχλώ μου. ἀλλὰ
 τί λέγει αὐτὰ ὁ χρηματισμός;
 κατέλιπον ἑμαυτὸν ἐπὶ τακτι-
 λίσους ἀνδρας, διπλῆς ἐκείνου
 φαν γόνου τῇ Βαῖαλ. οὐτως
 οὐ καὶ ἐν τῇ νυῖ καίρω, λείμ-
 μα κατ' ἐκλογῇ χρεῖτος γέ-
 γονεν. εἰδὲ χρεῖται, ἐκίτι ἐξ
 ἔργων, ἐπὶ ἡ χρεῖται, ἐκίτι γί-
 νεται χρεῖται. εἰδὲ ἐξ ἔρ-
 γων, οὐκ ἐστὶ χρεῖται, ἐπὶ τὸ
 ἔργον οὐκ ἐπὶ τὸν ἔργον. Τί
 οὖν, ὁ ἐπὶ τῇ Ἰηλ, τῆς το

- 23 ἐν ἄνῳ ὅπ μμνήσκῃ αὐτῷ : ἢ
 23 ἡὸς αὐτοῦ ὅπ ἐπισκίπῃ αὐτὸν ;
 23 ἡ λήθῃσας αὐτὸν βεαχύν
 23 παρ' ἀγγέλους δόξης κ' ἡμῇ ἐ-
 23 στεφάνωσας αὐτὸν, καὶ κατίστη-
 23 σαι αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χλ-
 23 ῥῆς σου . πάντα ὑπέταξας ὑ-
 23 ποκάτω τῆς ποδῶν αὐτοῦ .

Ἐν γὰρ τῇ ὑποτάξει αὐτῷ τὰ
 πάντα , οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ
 ἀνυπότακτον . νῦν δὲ οὕτως
 ὁρθῶς αὐτῷ τὰ πάντα ὑπο-
 ταγμένα , τὸν δὲ βεαχύν
 παρ' ἀγγέλοις ἡλαττωμένον
 βλέποντες Ἰησοῦν εἶχε τὸ πάθη-
 μα τῆ θανάτου, δόξῃ κ' ἡμῇ
 ἐστεφανωμένον , ὅπως χάριτι
 τοῦ ὑπὲρ πάντο' ἐχρησθῇ
 θανάτου . ἔπειτα γὰρ αὐτῷ,
 δι' ὃν τὰ πάντα , καὶ δι' οὗ τὰ
 πάντα , πολλοὺς υἱοὺς εἰς δό-
 ξαν ἀγαγόντα , τὸν ἀρχηγὸν
 τῆς σωτηρίας αὐτῶν, εἶχε παθεῖν
 μέγαν τελευτήσαν .

Α' αλ.

Α' ἐνίτε αὐτὸν πάντες οἱ ἀγγέλοι
 αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ
 δυνάμεις αὐτοῦ .

σχ.

Ο' π' αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν,
 αὐτὸς ἐνεπίλατο καὶ ἐκτίσθη-
 σαν .

Ε' ναγ. κ' λουκῶν.

Ε' πιν ὁ κύριος τοῖς ἰαυτῷ μα-
 θηταῖς, ὁ ἀκούων ὑμῶν,
 ἡμεῖς ἀκούει . καὶ ὁ ἀδελφῶν
 ὑμῶν, ἡμεῖς ἀδελφοί . ὁ δὲ ἡμεῖς
 ἀδελφῶν, ἀδελφεῖ τὸν ὑποτα-
 λαντάμε . ὑπέστρεψαν δὲ οἱ
 ἐβδουμήκοντα μετὰ χαρᾶς λῆ-
 ροντες . κύριε, καὶ τὰ δαιμό-
 νια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῇ ὀ-
 νοματί σου . ἔπειτα δὲ αὐτοῖς .
 ἰδοὺ ἐρῶ ὑμῖν σατανᾶν ὡς ἀ-
 γραπτῶν ἐκ τοῦ οὐλοῦ πισόντα .
 ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν
 τοῦ πατῆρ ἐπάνω ὄρειων καὶ
 σκορπίων, καὶ ὅτι πᾶσαι τὴν
 δύναμιν τῆς ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν
 ὑμῶν οὐ μὴ ἀδικήσῃ . πλὴν
 ἐς τοῦτο μὴ χαίριτε, ὅτι τὰ
 πάντα ὑμῖν ὑποτάσσεται .

χαίριτε δι' ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν
 ἐγρέφη ἐς τοὺς οὐλοὺς . ἐς αὐτῇ
 τῇ ᾧ ἡ γαλλιάσατο τῇ πνί
 ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν . ἔξομο-
 λογούμεθαί σοι πᾶρ , κύριε τῆς ὀ-
 υνοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπίκρυ-
 ψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ σοφί-
 των, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ τοῖς
 πτωχοῖς . Ναί ὁ πᾶρ, ὅτι οὕτως
 ἐγένετο ἐν σοὶ ἐμὲ πρὸς τὴν σε .

Κοντῶν.

Ο' π' αὐτὸν τοὺς ἀγγέλους.

Α' κο-

Ἀκολουθία εἰς ἀπομάρτυρας.

Ἑσπερ.

Τὸν οὐρανὸν στρατῶν ἀρχιεράταιροι, δυσσποῦνδρον ἡμᾶς οἱ ἀνέξιοι. Ἰνα ταῖς ὑμῶν διήσσει τήχισσι ἡμᾶς, σκίπη τῶν περύγων τῆς αὐτοῦ ὑμῶν δόξης φερεσύντισ ἡμᾶς φερεσπίνοντας ἐκτινῶς καὶ βοῶντας. ἐκ τῶν κινδυνῶν λυξώσας ἡμᾶς, ὡς ταξιαρχαί τῶν ἁνῶ δυνάμεων,

Στοκίον.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ἱερῶν, ἀνυμνεῖς αἰξίως μὴ ὑποβρωῖς στοτόκε δωρεὰν αἰτοῦμεν σοὶ ἐλίσσιν ἡμᾶς.

Κοινων. ἦχ. β.

Αρχιεράταιροι θεῷ, λειπυροὶ θείας δόξης. τῶν ἀγγέλων δηροί, καὶ ἀρχηγροὶ ἀσπμαμάτων. τὸ συμπέδον ἡμῖν πρισβεύσας καὶ τὸ μέγα ἔλεος ὡς τῶν ἀσπμαμάτων ἀρχιεράταιροι.

οὐρανίου. ἦχ. δ.

Οποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτῶ πνεύματα, καὶ τοὺς λειπυροὺς αὐτῶ πνεύματα φλόγα. **ἦχ.**
Ευλόγη ἡ ψυχὴ καὶ τὸν κύριον.

Πεὶς Εἰς βράβειους.

Αδελφοί, εἰ ὁ δὲ ἀγγέλων λαληθεῖς λόγος ἐγένετο βίβαιος, καὶ πάντα ὡς βίβαιος καὶ ὡς βίβαιος ἔλαβεν ἐνδοκον μωδοποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφινξώμεθα, τηλικαύτης ἀμαλήσαντες σφίρας; ἡπὲς ἀρχὴν λαβούσα λαληθεῖται, ὡς καὶ κυρίως, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβιβαιώθη, συνεπηρτυρωμένης τῆς τοῦ σημείους καὶ τέρας, καὶ ποικίλαις δυνάμεσι, καὶ πνεύματι μείσμοις, κατὰ τὴν αὐτῆς διάνοιαν. οὐ γὰρ ἀγγέλους ὑπέταξε τῶν οἰκουμένων τῶν μέλλουσας περὶ ἧς λαλοῦμεν. διημῶν τυράτο δὲ πῶς τὸν λέγον, τί ἐ-

D

σιν

ὑπὸ τῆ νυκτὶ καὶ ἴως τῆ αἰῶνος.

Εἶπα. Δόξα. Κύριε ἐ-
λίησον, κύριε ἐυλόγησον.

Οἱ ἱερεῖς.

Εὐλογία κυρίου ἐφ' ὑμᾶς ἀδελ-
φοί, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τούς.

Εἰ ταῦθα λίξη τὰ ὑπολυτίκια,
ἔσται ὡς τὸ συστῆλαι τὰ ἅγια
μὴ λίξη τῶν ἐυχλῶν ταύτων

Τὸ πλήρωμα τῆ νόμου, καὶ
τῷ περφητων αὐτὲς ὑπάρ

χων κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πλη-
ρόσας πᾶσαν πατρικῶν οἰκονο-
μίαν, πλήρωσον χάριν καὶ ἐυ-
φροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν
πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας. ἤν αἰώνων. **Αμήν.**

Εἶπα ἐκφωνεῖ.

Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ τῇ
αὐτῇ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανία,
πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς.

Εἶπα.

Η ἀγία τριάς ὁ εἷς Θεὸς, ἐλεήση,
σώσῃ, καὶ ἐυλογήσῃ, πάντας ὑ-
μᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνομος.

μεταχθῆν τῶν ἀγίων ἀθανά-
των καὶ ἀχαίταν σου μυση-
ρίων. στήξον ἡμᾶς ἐν τῇ ἀ-
γιασμῷ ὅλῳ τῷ ἡμέρας με-
λειτῶν τὴν δικαιοσύνην σου.
ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ.

Εἴτα ὁ ἱερεὺς λέγει.

Ορθοὶ μεταλαβόντες τῷ θείῳ
ἀγίων ἀχαίταν ἀθανάτων
ἱπομύων καὶ ζωοποιῶν μυση-
ρίων, ἀξίως ἑυχαροῦσίντων
τῷ κυρίῳ.

Αντιλαβεῖς, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
ἀγαπήσῃς ἡμᾶς ὁ θεὸς σὴ
σὴ χεῖρι.

Τῷ ἡμέρας πᾶσαι τελείας ἀ-
γίας ἐρῶν κλέω καὶ ἀναμύητον
αἰποσύνην ἑαυτοῦ καὶ ἀλλή-
λοις, καὶ πᾶσαι τῷ ζῶν ἡ-
μῶν χεῖρ καὶ τῷ θεῷ ὡς ἀ-
γάπη.

Οτι σὺ ὁ ἀγιασμός ἡμῶν, καὶ
σὺ τῷ δόξαν ἀναπύμπωτον
τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁ-
γίῳ πνι. νυῖ καὶ αἰ καὶ.

Επειτα στέφει ἑαυτὸν ὡς τὸ
λαὸν λέγων.

Εν ἡρώη ὡς ἐλθῶμεν.

Ο Διάκονος.

Εν ὀνόματι κυρίου.

Ο ἱερεὺς.

Τὸ κυρίου διηθῶμεν.

Ο ἱερεὺς.

Κύριε ἐλέησον.

**Καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει τῷ ἐυχώ τῷ
τῷ ἐκφώνως.**

Ο ἐυχῶν τοὺς ἐυχῶντας
σε κύριε, καὶ ἀγαθῶν τοὺς
δοῦναι πεποιθῆτας, σῶσον τὸν
λαόν σου, καὶ ἐυλόγησον τὸν κλη-
ρονομίαν σου. Τὸ πᾶν ἔργον
τῆς ἐκκλησίας σου φύλαξον.
ἀγάσων τοὺς ἀγαπῶντας τὸν
ἐκφώνησαι τῷ οἴκου σου. σὺ
αὐτὸς ἀντιδέξασον τῇ θείῃ
σου διωσάμεν, καὶ μὴ ἐγκαταλί-
πης ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐ-
πὶ σέ. ἐρῶν τῷ κόσμῳ σου
δώρησαι, ταῖς ἐκκλησίαις σου,
τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς βασιλεῦσιν
ἡμῶν, τῷ στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ
λαῷ σου. ὅτι πᾶσα δόσις ἀ-
γαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον
ἄνωθι ἐστὶ, καὶ καταβαίνειν ἐκ
σὺ πῦ πατρὸς τῶν φώτων. καὶ
σοὶ τῷ δόξαν καὶ ἑυχαριστίαν
καὶ προσκυμένην ἀναπύμπωτον
τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ
ἀγίῳ πνι. νυῖ καὶ αἰ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας. τῶν αἰῶνων.

Ο Διάκ. ἔξω ἐξέρχεται.

Εἰν τὸ ὄνομα κυρίου ἐυχῶν μένον
ὑπό

Π ις ύψω κύρει, κὶ ὁ μολογῶ ὅπισθ' εἰ ὁ χρεῖς ὁ υἱὸς τῆς Θεοῦ τῆς ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἀμάρτανλους σῶσαι, ὧν παρῶτος ἐγὼ εἰμὶ.

Καὶ λαβὼν ἐν τῇ ἀριστερᾷ χερὶ τὸ πάναγιόν σῶμα λέγει.

Κ ύρει οὐκ εἰμὶ ἄξιος, ἵνα ὑπὸ τῶν σέγων μου εἰσέλθῃς, ἀλλὰ μόνον εἰπέ λόγον κὶ ἰαθήσεται ἡ ψυχὴ μου.

Εἶπα λέγει.

Τ ὁ τίμιον κὶ ἅγιον σῶμα τῆς κυρίου κὶ Θεοῦ καὶ σὺ σὺν ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ τὸ μετὰ διδόμενον ἔμοι τῇ ἀμάρτανλῳ εἰς ἀφῆσιν ἀμάρτων, κὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Εἶπα μεταλαμβάνει τὸ πάναγιον σῶμα, καὶ απογίξων πῶς δίσκον λέγει.

Α ὑτὸ τὸ τίμιον κὶ ἅγιον αἷμα τῆς κυρίου καὶ Θεοῦ κὶ σὺ σὺν ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, δίδεται μοι εἰς ἀφῆσιν ἀμάρτων καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Μ ετὰ φόβῳ Θεοῦ κὶ πίστεως παρσέλιθι.

Ὁ δὲ.

Ε ὑλορημῆος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου Θεοῦ κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς.

Σ ῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, κὶ ἐυλόγησον τὴν κληρονομίαν.

Καὶ μεταλαμβάνει τὸ τίμιον αἷμα. Εἶτα λέγει τὸ κοινωνικόν. Καὶ μετέπστα λέγει τὴν εὐχ. μου.

Ευχαισοῦ μὲν σοὶ Νασοτα φιλαγὲ ἐυεργέτα τῷ ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παύσει ἡμεῖς κατηξίωσας ἡμᾶς τῷ ἐπουρανίῳ σου καὶ ἀθανάτων μυστηρίων. ὁρδοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδόν. σῆμα ἡμᾶς ἐν τῇ φόβῳ σου τοὺς πάντας. φερέησον ἡμῶν τὴν ζωὴν. ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ δεξιήματα. εὐχαῖς καὶ ἰκισίαις τῆς ἐνδόξου Θεοῦ καὶ ἀπαρτίτου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου.

Εὐλορητὴς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῷ αἰῶνων.

Καὶ ὁ Διάκονος.

Π λερωθήτω τὸ σῶμα μου αἰνίστως σου κύριε ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς
μο-

Εἶπα λαμβάνει τὸν ἄγιον ἄρτον, καὶ ποιῇ τὴν ἀγίαν ὑψωπὴν λίγων.

Πρόχωρον τὰ ἄγια τοῖς ἀγίοις.

Ο' Διακ.

Εἶς ἄγιος, εἰς κύριος Ἰησοῦς Χριστός εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς. Ἀμήν.

Εἶπα οἱ ἐρεῖς μαλίζον αὐτὸν λίγῃ.

Μαλίζεται καὶ διαμορίζεται ὁ ἄμνός τῷ Θεῷ ὁ ὢς τῷ πατρὶ, ὁ μαλίζόμενος, καὶ μὴ διαμερούμενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἀγαθῶς.

Καὶ μοιρίδιον τῷ ἀγίῳ ἄρτου ποιῶν διαμερεῖν ἐμβαλὼν εἰς τὸ ἄγιον ποτήριον λίγων.

Πλήρωμα πίστεως πινεῖ ἁγίου.

Ἀμήν.

Εἶπα ἐκφώνως λίγῃ ξίς.

Ο' ἄμνός τ' Θεοῦ, ὁ αἶψον τὴν ἀνθρώπιαν τὴν κόσμου, ἐλήσπον ἡμῶς.

Ἐπὶ τα μυστικῶς λίγῃ.

Ο' Θεὸς ἡμῶν ἄντες ἅφες συγχώρησόν μοι τὰ ὤφρα πῶματά μου, ὅσα σοι ἡμῶν ἐν γνῶσιν εἶπε ἐν ἀγνοίᾳ, εἶπε ἐν λόγῳ, εἶπε ἐν ἔργῳ ἐπραξα. πάντα μοι συγχώρησον ὡς ἀγαθός, καὶ φίλος. ταῖς περισβείαις τῆς παναρεσίου, καὶ ἀνπαρδίνου μη-

τὸς ἀκατακρίτους ἀξιώσων μοι διξάσαι τὸ τίμιον καὶ ἀχρεῖον σῶμά σου, εἰς ἵνα σὺ ψυχῆς, καὶ σώματος. ὅτι σὺ ἐστὶν ἡ βασιλεία.

Κ Vει εὐχαιρῶν ἀγιος, ἵνα ὑπὸ τῷ ῥυπαρῶν εἶσθην τῆς ψυχῆς μου ἐπέλθης. ἀλλ' ὡς κατεδίξω ἐν ἀσπληνῶν. καὶ φάτην ἀλόγων ἀνακλιθῆναι, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ σίμωνος τῷ λεωρῶν καὶ τῷ ὁμοίᾳ μου πόρῶν τῷ ἀνθρώπῳ. περιστρέφω σὺ καταδέξαι μὲν, αὐτὸς κατεξίωσον, καὶ ἐν τῇ φάτην τῆς ἀλόγου ψυχῆς, καὶ ἐν τῇ ἐσπληνῶν μου σῶματι ἐσελθὴν τ' νεκρῶν, καὶ λεωρῶν. καὶ ὡς οὐκ ἐβδιδύξω τὸ σῶμα τὸ ῥυπαρὸν τῆς πόρῆς κατεφιλούσης τοὺς ἀχρεῖς τοις σὺ πόδας, ὅπως δέσποτα θεῖμυς μὴ βδιδύξης καὶ ἐμὲ τὸν ἀνθρώπῳ. ἀλλ' ὡς ἀγαθός, καὶ φίλος ἀξιώσων με κοινωνῶν ζωῆς σου τ' παραγίης σῶματός, καὶ αἱ ματὲς σου. **Τ** ἔδιδόν σου τῷ μυστικῶς πῶματι τῷ Θεῷ κοινῶν μὲ ὡφραλαβεῖ. ἔμὲ γὰρ τῷ ἐχθρῷ σε τὸ μυστικῶν εἶπε. ἔφίλημά σοι δῶσθαι καθεύτης ἰσθῶς, ἀλλὰ ὡς ὁ ληστὴς ὁ μολογῶσι, καὶ ἐπὶ μὲ κύριος ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ἔστω τὸ θέλημα σου, ὡς ἐν
οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἑσπέρσον ὡς
ἡμῖν σήμερον. καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ
ὀφθαλμήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡ
μῖς ἀφίμεθα τοῖς ὑφαιλέταις
ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμῖς εἰς πειρασμόν.

Ο' ὁξκ.

Αλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πονη-
ρεῖας.

Ο' ἱερικ.

Οπ σὺ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ
δουάμις, καὶ ἡ δόξα τῷ πατρὶ, καὶ
τῷ υἱῷ τῷ ἀγίου πνεύματι, νυνὶ, καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς πᾶς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων.

Αμὲν.

εἰσηγήσῃ.

Ο' ὁξκ.

Καὶ μετὰ τὸ πνεῦματός σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ κυρίῳ
κλίνει.

Σοὶ κύριε.

Ευχαιροῦμέν σοι βασιλεῦ
ἀόρατε, ὁ τῇ ἀμοιβῇ σου
δουλάμεθα πάντα δημιουργή-
σας, καὶ τῷ πλήθει τῆς
ἐλπίδος σου ὅς οὐκ ὄντων εἰς τὸ
εἶναι ὀφθαλμῶν ταῦ σύμπαν-
τα. αὐτὸς ὁσποτα ἐξενό-
θης ἱππὶς ἐπὶ πύρινον ἵππον
κόπας σοὶ τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς
ἐν ᾧ ἐκλιναν σαρκεῖ, καὶ αἰ-

μα π, ἀλλὰ σοὶ τῷ φοβερῷ
Θεῷ. σὺ οὐκ ὁσποτα τὰ πρε-
κίμεθα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγα-
θὸν ἐξομαλίσσον κατὰ τὴν ἐκεί-
σου δόξαν χρίσας. τοῖς πλεί-
σι σύμπλυσσον. τοῖς ὀδεύ-
ουσιν σωθῆναι. τοῖς νοσούν-
τας ἰάσαι. ὁ ἰατρὸς τῶν
ψυχῶν, καὶ τῶν σωματικῶν.

Χάρις, καὶ οἰκτιρμῆς, καὶ φιλα-
δοξία τῷ μονογενεῖ σου υἱῷ,
μεθ' οὗ ἐυλογητὴς εἰ σοὶ τῷ
πατρὶ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωο-
ποιῷ σου πνεύματι, νυνὶ, καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Πρόχως κύριε Γησοῦ Χριστὶ
ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξ ἀγίου κα-
τακτητικεύου, καὶ ἀπὸ
θεοῦ δόξης τῆς βασιλείας σου,
καὶ ἐλθέ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς,
ὁ ἄνω τῷ πατρὶ συγκαθήμενος
καὶ ὁ δὲ ἡμῖν ἀνέχωνται σωῶν.
καὶ καταξέωσον τῇ καταικίᾳ σου
χρὶς μεταδιδόναι ἡμῖν τὴν ἀ-
γαθότητος σωματικῆς σου, καὶ τοῦ
πνεύματος αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν
παντὶ τῷ λαῷ.

Εἴπα προσκυνοῦ ὁ ἱερὺς **Ἔλε**
ζων.

Ο' Θεὸς ἰλασθῆναι μοι τῷ ἀμάρταν-
τι.

Εἴπα

Σ εὶ ὧδε καταβήμεθα τὴν ζωὴν
ἡμεῖς ἅπασαν καὶ τὴν ἐλπίδα
φιλοῦν, καὶ ὧδε καλοῦντες
καὶ δόμεθα καὶ κετύμεθα, κα-
ταξίωσον ἡμᾶς μεταλάβαντες
ἐπουρανίων σου καὶ φεικτῶν μυ-
στερίων ταύτης τῆς ἱεῖας καὶ
πνευματικῆς ἑραπείας μετὰ
καθαρῆ συνείδητος εἰς ἄφισιν
ἀμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν
πλημμελημάτων, εἰς πνευ-
ματος ἁγίου κοινωνίαν, εἰς βα-
σιλείας ἑρανῶν κληρονομίαν,
μη εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκρι-
μα.

Α νηλαβού σῶσον ἐλέησον καὶ ὁ-
φύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ
χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν πλείαν ἀ-
γίαν ἐρρωκίῃ καὶ ἀναμάρτη-
τον. ὧδε τοῦ κυρίου αἰτη-
σόμεθα.

Ο' ὁρκ.

Παράσχου κύριε.

Α γγάλον ἐρρώης πσὶν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σω-
μάτων ἡμῶν ὧδε τοῦ κυρίου
αἰτησόμεθα.

Ο' ὁρκ.

Παράσχου κύριε.

Σ υγνωμὴν καὶ ἄφισιν τῶν ἀμάρ-
τιῶν καὶ τῶν πλημμελημά-

των ἡμῶν. ὧδε τῷ κυρίου αἰ-
τησόμεθα.

Ο' ὁρκ.

Παράσχου κύριε.

Τὰ χαλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῇ κό-
σμῳ. ὧδε τῷ κυρίου αἰτησά-
μεθα.

Ο' ὁρκ.

Παράσχου κύριε.

Τὸν ἐπὶ λοιπὸν χρόνον τῆς ζωῆς
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ.
ἐκπλήστω, ὧδε τῷ κυρίῳ
αἰτησόμεθα.

Ο' ὁρκ.

Παράσχου κύριε.

Τὴν ἐνώπιον τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ ἁγίου πνεύμα-
τος αἰτησόμενοι, ἑαυτοὺς καὶ
ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν κυρίῳ τῷ Θεῷ ὧδε
δίόμεθα.

Ο' ὁρκ.

Σοὶ κύριε.

Ο' ἱερεὺς ἐκφώνως.

Κ αὶ καταξίωσον ἡμᾶς δις ποτα-
μῷ παρρησίας ἀκατακρίτως
τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὺν ἐ-
πουρανίῳ Θεῷ πατρί, καὶ λί-
βαν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγαπήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλ-
θέτω ἡ βασιλεία σου, γνη-

Καὶ ὁ Διὰ π.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφ.

Ε' πρὸς τοὺς μνηστῆρας κύριε τοῦ μακαριωτάτου.

ὁ Διὰ π.

ὃν χάρισμα ταῖς ἀγίαις σου ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ σῶον ἔντιμον ὑμῶν μακαριωτέραν, ὁρδοτομουῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Καὶ μνηστῆρας ὧν τίλξ. Ε' πρὸς τα μυστικῶς Ε' πύχ.

Μνηστῆρας κύριε τῆς πόλεως ἐν ἡ παρικοῦ μὲν, καὶ πάσης πόλεως, καὶ χώρας, καὶ ἡμῶν ἐν πίσει οἰκούμενων ἐν αὐταῖς. μνηστῆρας κύριε πλεόντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σελῆς αὐτῶν. μνηστῆρας κύριε τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργουμένων ἐν ταῖς ἀγίαις σου ἐκκλησίαις, καὶ μαμνημένων ὑμῶν πενήτων, καὶ ὅπῃ πάντας ἡμῶν ἐν ἐλπίσει ὁξυπόσει.

Ε' κφάνως.

Καὶ ὁ δὲ ἡμῶν ἐν ἐλπίσει, καὶ

μῖα καρδία δοξάζειν, καὶ αὐμνεῖν τὸ πάνπαιον, καὶ μεγαλωρεπῶς ὀνομάσαι τοῦ πατρὸς. καὶ τῆς ἡμῶν, καὶ τῆς ἀγίου πνεύματος, καὶ αἰῶν, καὶ εἰς.

Καὶ ἴσαι τὰ ἐλπίει τῆς μεγάλης θείας, καὶ σφῶς ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Διὰ π.

Καὶ ἡμῶν τοῦ πνεύματος σου.

Πάντων ἡμῶν ἀγίων μαμνημένων πνεύματος ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ κυρίου διηδωμένου.

Ὁ Διὰ π.

Κύριε ἐλπίσον.

Υ' πρὸς τῶν παρικοῦ μὲν τῶν δώρον τοῦ κυρίου διηδωμένου.

Ὁ Διὰ π.

Κύριε ἐλπίσον.

Ο' πρὸς ὁ φιλάδελφος θείας ἡμῶν, ὁ παρικοῦ μὲν αὐτὰ εἰς τὸ ἄγιον, καὶ ὑποφάνειον, καὶ νοῦν αὐτῶν θυσιάζειν ἐν ὁσμῶν ἐκκλησίας πνευματικῶς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῶν τῶν θείων χάριν καὶ τῶν δωρεῶν τῶν παραγίαις πνεύματος, τοῦ κυρίου διηδωμένου.

Ὁ Διὰ π.

Κύριε ἐλπίσον.

Υ' πρὸς τῶν ἡμῶν ἡμῶν ἀπὸ πάσης θλίψεως ὁρῶν καὶ ἀνάγκης, τῶν κυρίων διηδωμένων.

Ματθ.

του ἱερουλορημῆνης ἐδοξου
διωσίνης ἡμῶν θεοῦ, καὶ ἀν-
παρθίνης Μαρίας.

Α ξιόν ὅστιν ὡς ἀληθῶς μακαρί-
ζουσὲ τὴν θεόν, τῶν αἱμα-
κάριστον, καὶ παναμώμητον, καὶ
μετὰ τῆς θεῆς ἡμῶν.

Τὴν ημιωπύραν τῆς χερουβὶμ,
καὶ ἐδοξοπύραν ἀσπυκρίπας
τῆς σθεαφίμ, τὴν ἀδχαφθό-
ρως θεὸν λόγον τεκῆυσαν τὴν
ὄντως θεοτόκον σὲ μεγαλιό-
μεν.

Τ οὔ αἰγίου Ἰωάννου τῆς περ-
φήτου θεωροβῆμα, καὶ
βαπίστου. Τῶν αἰγίων καὶ
πανευφήμων ὑποσώλων.

**Τοῦ αἰγίου τοῦδ', οὗ καὶ τὴν μετήμεν
ἐκπυλῶμεθα.**

Κ αἱ παῖται τῆς αἰγίων σου, ὡν
ταῖς ἰκεσίαις ἐπίσκοποι ἡμεῖς
ὁ θεὸς, καὶ μετὰ τὴν παῖται
τῆς περκακισμηνῶν ἐπ' ἐλ-
πίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰω-
νίου.

**Εὐταῦθα ὁ ἱερεὺς κηρυχθεὶς ὡς
θέλει ζώντων, καὶ τι θεοτόκων.
Ὡς ζώντων λίγχι.**

Ὡς περ σπαρθείας ἐπισκέψας αἰ-

φίστεως τῆς ἀμαρτιῶν τῆς δου-
λῆς τῆς θεοῦ.

Ὁ δῆμος. Ὡς περ τι θεοτόκων λίγχι.

Ἄ.

**Ὡς περ ἀναπαύσεως, καὶ ἀφίστεως
τῆς ψυχῆς τῆς δουλῆς σου.**

Ὁ δῆμος.

ἐν τῷ πῶ φωπῶ, ἐνθα ἀπέδρα
λύπη, σεναγμῶς, ἀνάπαυσον
αὐτὴν ὁ θεὸς ἡμεῖς, καὶ ἀνάπαυ-
σον αὐτὴν ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ
φῶς τῆς θεωροβῆμα σου.

Ε πὶ περκακισμηνῶν, μετὰ
ἐκπυλῶν πᾶσις ἐπισκοπῆς
ὁρδοδέξας τῆς ὁρδοτομηνῶν
τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας,
παιτὸς τῆς περκακισμηνῶν
ἐν κυρίῳ δχακισίας, καὶ πατὸς
ἱερακῶν τάγματος.

Ε πὶ περκακισμηνῶν σου τὴν λο-
γικὴν ταύτην λαβείας ὑπὲρ
τῆς οἰκουμένης. Ὡς τῆς ἀ-
γίας καθολικῆς, καὶ ὑποσολι-
κῆς ἐκκλησιᾶς. Ὡς τῶν ἐν
ἀγνείας, καὶ στωμῆ πολιτείας δχα-
γόντων. Ὡς τῆς πρῆτοιαν,
καὶ φιλοχρίτων ἡμῶν βασιλέων.
παιτὸς τῆς παλατίου, καὶ τοῦ
κρατοπέδου αὐτῶν. δὸς αὐ-
τοῖς κύρει εἰρηνικὸν τὸ βασί-
λφον, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ θαλή-
νῃ αὐτῶν ἤσμεν, καὶ πύργον
βίον δχαγισμηνῶν πᾶσι ἐν ἑσσε
βείας, καὶ στωμῆσι.

Ο' μοίως κ'ι τὸ ποτήριον μετὰ τὸ
διηγήσασθαι λέγων.

τὸ ἅγιον ἰθ' ἡμᾶς, καὶ ὅπ'ι τα
προεκήρυγμα δίδωται ταῦτα.

† Πίστετε ἔξ αὐτῶ πάντες. τὸ πο
τήριον τὸ αἷμα μου τὸ τῆς καινῆς
διαθήκης, τὸ ἡμῶν ὑμῶν καὶ
πολλῶν ἐκ χυλοῦ μου εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν. Μυστικῶς ἐπιτίθει
ται.

Καὶ σφραγίζετε ἐπάνω τῷ δίσκου
λέγων.

Καὶ πόινουν τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον.
† τίμιον σῶμα τοῦ χυτοῦ. Τὸ
δὲ ἐν τῷ ποτηρίῳ τοῦτο τίμιον
† αἷμα τοῦ ἁγίου σου. Ἀμὲν.

Μνησθῆναι τοίνυν τῆς σφρα
γίσσεως ταύτης ἐντολῆς, καὶ
πάντων τῶν ἡμῶν ἡμῶν γαλαθ
μῶν, τῶν σφραγιστῶν τοῦ τάφου,
τῆς ξημέρου ἀναστάσεως, τῆς
ἐκ διζυῶν καὶ θείας, τῆς διευ
τέρας, καὶ ἐξέξου πάλιν πα
ρουσίας.

ἐκφώνως.

Τὰ πάντα ἐν τῷ σὺν σοὶ προσφύγε
τον κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.
Οὐδὲ. Σὺ ὑμῶν, σὺ
ἐν λογιῶν, σοὶ ἐν χειρὶ σου
κύριε, καὶ διομιθα σου ὁ θεὸς
ἡμῶν.

Καὶ πάλιν κλίνας τὴν κεφαλὴν
ἐπιτίθεται μυστικῶς.

Επὶ προσφύγεσθαι σοὶ τὴν λο
γικὴν ταύτην, καὶ ἀνάστα
τον λαβόντα, καὶ παρακαλοῦ
μεν, καὶ διόμιθα, καὶ ἐκτίουσ
μεν, κατὰ πνεῦμα τὸ πνεῦμα σου

Εἴ ποτε ἐπάνω τοῦ ποτηρίου καὶ
τῷ δίσκῳ λέγων.

Μεταβαλὼν τὸ πᾶν σου τὸ
αἷμα. Ἀμὲν.

Ὡς γινώσκοντες μεταλαμβάνον
τες εἰς τὴν ψυχὴν, εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ ἁγίου
πνεύματος, εἰς βασιλείαν οὐρανῶν
πλήρημα, εἰς παρρησίαν τὴν
πρὸς σὲ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς
κατάκριμα.

Εἴ ποτε προσφύγεσθαι τὴν λο
γικὴν ταύτην λαβόντα ἡμῶν
ἐν τῇ πίστει ἀναπαυομένων
προσπατόρων, πατέρων, πα
τριάρχων, προφητῶν, διδασκα
λων, κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν,
Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν,
Ἐξομολογητῶν, καὶ πάντων
ἐν πίστει πεπονημένων.

ἐκφώνως.

Εἴ ποτε τῆς πνευματικῆς ἀρχαί
του

Αξιον κὺ δικάσιον σέ ὑμῶν,
 σέ εὐλογίῃν, σέ αἰνῶν, σὺ
 ὅτε πρὸς κλιωνί *ἐν* εὐχαριστεῖν *ἐν* πατήρ τῶν τῆς
 διασωπίας σου, σὺ γὰρ θεὸς ἀ-
 νίκητος ἀπειροπότος, ἀό-
 ρατος ἀκατάληπτος, αἰὲ ὢν,
 ὡσαύτως ὢν, σὺ κὺ ὁμοιογεν-
 νῆς σου υἱός, κὺ τὸ πᾶν σου τὸ
 ἄξιον. σὺ ἔκ τοῦ μη ἔντος εἰς
 τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες, καὶ
 ὡδραπισόντας ἀνίστησας πάλιν.
 κὺ ἐκ ἀπίσης πάντα ποι-
 ὶν, ἕως ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν
 ἀνήγαγες, κὺ τὴν βυσιλείαν
 σου ἐχαρίσας τῷ μέλλουσας.
 ὡς τούτων ἀπάντων εὐχαρι-
 σοῦμέν σοι κὺ τῷ μονογενεῖ σου
 υἱῷ κὺ τῷ πνί σου τῷ ἀγίῳ,
 ὡς πάντων ὢν ἱσθμῶν, κὺ ὢν
 οὐκ ἱσθμῶν, πᾶν φανερόν καὶ
 ἀφανὲς ἐν ἐνεργασίῳ τῷ εἰς ἡ-
 μᾶς γαλοσημένῳ. εὐχαρι-
 σοῦμέν σοι ὡς τῆς λειτουργίας
 ταύτης, ἣν ἔκ τῃς χερῶν ἡμῶν
 διέξασαι κατηξίωσας καὶ τοι-
 σοῖ παρεσῆκας χηλιάδεις ἀρ-
 χαγγέλων κὺ μυριάδεις ὁγγέ-
 λων, τὰ χειρὸς βίμ, κὺ τὰ στεφ-
 φίμ, ἐξαπτερυγα, πολυόμματα,
 μεταίρετα, πτεροτά.
 Τὸν ἐπιτίκτον ὕμνον ἄδοντα,
 βοῶντα, κεκραγόντα, καὶ λεί-
 ζοντα.

Ὁ χρεῖς.

Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος, κύριος
 σταβαῶθ, πλήρης ὁ ἕραδός καὶ
 ἡ γῆ τῆς δόξης σου ὡς ἀναὰ ἐσ-
 τοῖς ὑψίστοις, Εὐλογημένος ὁ ἐρ-
 χόμενος ἐς ὁρόματι κυρίου ὡς
 ἀναὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Μετὰ τούτων κὺ ἡμῖς τῷ
 μακαρίῳ διουάμειον
 δίσποτα φί λάνε βοῶμεν καὶ
 λήζομεν, ἄγιος εἰ κὺ πατῆρ
 σὺ κὺ ὁμοιογενῆς σου υἱὸς καὶ
 τὸ πᾶν σου τὸ ἄξιον, ἄγιος εἰ
 κὺ πατῆρ, κὺ μεγαλοπρεπῆς
 ἡ δόξα σου, ὅς τὸν κόσμον σου
 ὅντας ἡγάπησας, ὥς τὸν μο-
 νογενεῖ σου υἱὸν δοῦναι, ἵνα
 πᾶς ὁπίσειων εἰς αὐτὸν, μὴ
 ὑπόληται ἀλλ' ἐχὴ ζωὴν αἰῶ-
 νιον, ὅς ἐλθόν, καὶ πᾶσαι τῶν
 ὡς ἡμῶν οἱ κενομίαν πληρέ-
 σας ἢ παρὲς δίδου, μῶλλον δὲ
 ἐαυτὸν παρὲς δίδου ὡς τῆς τῆ
 κόσμου ζωῆς, κὺ σείας.

Λαβὼν ἄρτον ἐς ταῖς ἀγίαις αὐτῆς
 κὺ ἀχράτοις χερσὶν εὐχαριστή-
 σας **†** εὐλογήσας, ἀγιάσας
 κλάσας, ἰδὼκα τῆς ἀγίας
 αὐτῆς μαθηταῖς κὺ ὑποσώλοισ
 ἐι πᾶν.

Λάβετε, φάγετε, τοῦτό μου ἔσθ'
 τὸ σῶμα τῆ ὡς ὑμεῖς κλάμα-
 νον εἰς ἀφισιν ἀμέρῳ.

Ὁ

Π ιστεύω εἰς ἕνα θεόν, πρᾶ πάντο-
κρατορα, ποιητὴν οὐρανοῦ, καὶ
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀο-
ρατῶν. Καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰη-
σοῦν Χριστόν, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τοῦ
μονογενοῦ.

Τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα πρὸ
πάντων τῶν αἰώνων.

Φ ὡς ἐκ φωτός, θεὸν ἀληθινὸν ἐκ
θεοῦ ἀληθινοῦ.

Γεννηθέντα ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκ
οὐρανοῦ, καὶ ἐκ τῶν πάντων
ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ
ὅτι τῷ ἡμῶν σέβει κα-
ταπλύνει ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύμα-
τος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς παρ-
θένης, καὶ ἐκ ἀνθρώπων.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν,
ἐπὶ ποταμῷ πλάττει.

Καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
κατὰ τὰς γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρα-
νοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δε-
ξιῶν τοῦ πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἀρχόμενον μετὰ δό-
ξης, κεῖναι ζῶντα, καὶ νεκρούς,
οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔστι τίς
λόγος. Καὶ εἰς τὸ πᾶν τὸ ἅγιον,
τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
πάντων, καὶ ὑπὲρ πάντων
καὶ ἐκ πάντων.

Τὸ πᾶν πᾶν, καὶ ὑπὲρ πάντων
οὐρανῶν, καὶ πᾶν δόξα, ἡ
δοξα, τὸ λαλῆσαι ὅτι τῷ πατρὶ
πάντων.

Εἰς μίαν ἀγίαν καὶ δοξασμένην, καὶ
δοξαζομένην ἐκκλησίαν.

Ο μολογῶν ἐν βάπτισμα εἰς ἁφί-
εσιν ἁμαρτιῶν. Πρεσβυτέρων
ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ
αἰῶνος αἰῶνος. **Αμήν.**

Καὶ τῷ συμπλήρωσιν τοῦ ἁ-
γίου συμβόλου. **ἀμήν.**

Σ τῶν καλῶν, τῶν κατὰ φό-
βον, τῶν κατὰ τὴν ἀγίαν ἀ-
ναφορὰν ἐκ ἐκκλησίας, τῶν κατὰ τὴν
ἐκκλησίαν.

Ο χριστός.

Ε λειον ἐκκλησίας, τῶν κατὰ τὴν ἐκκλησίαν.

Η χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου
πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων
ἡμῶν.

Ο χριστός.

Κ αὐτὸς μετὰ πάντων σου.

Α ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ο χριστός.

Ε ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ε ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ο χριστός.

Α ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ πατοκράτωρ
ὁμόνοος ἄγιος, ὁ διχόμυτος
δυοῖσι αἰτίσας ὧδε ἵπ-
πικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρ-
δίᾳ, πρὸς διέξαι καὶ ἡμῶν ἵπ-
πικαλουῶν τὴν δέησιν, καὶ πρὸς
σάραγα πρὸς ἀγάπην σου δυοῖσι
εἰς, καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς πρὸς
νεγκαιν σοὶ δῶρα τι καὶ δυοῖσι
πνὶ καὶ ἵππικαλουῶν ἀ-
μάρτυρων, καὶ ἵππικαλουῶν
ἀμάρτυρων. καὶ κατέξωσον ἡ-
μᾶς εὐρεῖν χάριν ἐνώπιόν σου, τῶν
γαρίσων σοὶ ἐν πρὸς δέκῃ τῇ
δυοῖσι ἡμῶν, καὶ ἐπισκευάσῃ
τὸ πᾶν τῆς χάριτός σου τὸ ἀγα-
θὸν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ πρὸς καὶ
μὴ δῶρα ταῦτα καὶ ἐπὶ παύ-
τα τὸν λαόν σου.

Ανπλαβῶ σῶσον ἐλπίσον, καὶ
ἐξέλθῃς ἐκ τῆς ἡμέρας ὅδε τῇ σῇ
χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν πλείαν ἐ-
βελικῶ, καὶ ἀναμάρτητον
ὧδε τοῦ κυρίου αἰτησώμε-
θα.

Αγγελοι εἰρῆνης πᾶν, ὁδηγόν
φύλακα ἵππικαλουῶν καὶ ἵπ-
πικαλουῶν ἡμῶν ὧδε τοῦ κυρίου
αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν ἵππικα-
λουῶν, καὶ ἵππικαλουῶν πλῆμμελη-
μάτων ἡμῶν ὧδε τῶν κυρίων αἰ-
τησώμεθα.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρῆνῃ
τῶ κόσμῳ, ὧδε τῶ κυρίῳ
αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς
ἡμῶν ἐν εἰρῇ καὶ ματαίᾳ
ἐκπλήσῃ ὧδε τῶ κυρίῳ αἰ-
τησώμεθα.

Χριστὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡ-
μῶν, ἀνάδινα ἀνεπαίς χυ-
τα εἰρῆνῃ, καὶ καλῶ ὁπο-
λογίαι τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος. ὧδε τοῦ κυρίου αἰ-
τησώμεθα.

Τῆς παναγίας ἀρχαίου ὑπερ-
λογημένης ἐν δόξῃ διωσόντης
ἡμῶν διωτόκου καὶ ἀνιπαρ-
του Μαρίας, μετὰ πάντων ἡμῶν
ἀγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζω-
ὴν ἡμῶν χριστῷ πρὸς διῶ ὧδε
αἰτησώμεθα.

Διὰ ἵππικαλουῶν τῶ μονογα-
νοῦς σου υἱοῦ, μεθ' ἑ ἐν λογι-
στὸς αἰσῶν πρὸς πασιγίῳ, καὶ ἀ-
γαθῷ, καὶ ζωοποιῶ σου πνὶ
καὶ ἀνι.

Εἰρῆνῃ πᾶσι. καὶ πρὸς πνὶ σε.
Αγαπήτωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν
ὁμονοίᾳ ὡμολογήσωμεν.

Πατέρα υἱὸν καὶ ἄγιον πᾶν, ἑξάδα
ὁμοῦπον, καὶ ἀχώριστον.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας, ἐν σοφίᾳ
ἐξέλθωμεν.

ἐνθύτην. ἐν ἐκκλησίαις ἐυ-
λογήσωσθε.

Εἰ ἄσφαργίζων ἐπάνω τοῦ πο-
τηρίου καὶ τῷ δίσκου αἰετὶ τὴν
νεφέλῃ, καὶ λέγει.

Α' υἱὸς ὁ θυὸς ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐλ-
θάν.

Εἰ τα σφαργίζων ἐπάνω τοῦ δισ-
κου, αἰετὶ ἀπ' αὐτῆς τὸ χάλυμ-
μα, καὶ λέγει.

Α' υἱὸς ἰσχυρὸς, καὶ ἡμᾶς ἐοικω-
νοῖα φάλαγγας.

Ο' μοῖρῳ ποιῶ ἐπάνω τῆς ποτη-
ρίου λέγων.

Α' υἱὸς ἀθάνατος ἐλήσονται ἡμᾶς.

Μετὰ τοῦτο ἀνυψοῖμι κερὶν ὑπό
τῆς ἀρχίας ξαπτεῖς τὸν δι-
σκον λέγων.

Ο' εὐχαρίμων Ἰωσήφ ὑπὸ τῆς
ξύλου καθελὼν τὸ ἄ-
ρταντόν σου σῶμα, σινδόνι κα-
θαρῶ ἐβλήσας καὶ ἀρώμασιν,
ἐοικωτο καὶ κηδεύσας
ἀπέθιτο.

Καὶ κατέχων τῇ ἀειστῇ τὸν δι-
σκον, μετὰ τῆς διξιᾶς ἀνυψοῖ
ὑψαύτως κερὶν τὸ ποτ. λέ-
γων.

Α' εἰς πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν.
καὶ ὑπάξειτε πύλας αἰώνιοι,

καὶ εἰσπελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς
δόξης. τίς ἔστιν οὗτος ὁ βασι-
λεὺς τῆς δόξης; κύριος κραται-
ὸς καὶ δυνατὸς. κύριος δυνα-
τὸς ἐν πολέμῳ. αὐτὸς ἔστιν ὁ
βασιλεὺς τῆς δόξης.

Καὶ ὑποτίθηται τὰ ἄρμα
δωρεά λέγων.

Ε υλορημῖνος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνό-
ματι κυρίου. θυὸς κύριος καὶ
ἐπιφανὴς ἡμῖν.

Εἰ τα στέφει αὐτὸν πρὸς τὴν λαὸν
λέγων.

Ε ὑπαίθε ὑπὸ ἡμῶν ἀδελφοί.

Ο' δὲ διάκονος ὑποκρίνεται.

Π νῦν μα ἄρμον ἐπιλύσεται ἐπὶ
σὲ, καὶ διδάμας ὑψίστου ἐπι-
σκιάσει σοι.

Καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει

Π ληρώσεται τὴν δόξην ἡμῶν
τὸν κύριον.

Υ' πρὸς τῆς πρὸς τεθέντων πμίων
δώσονται κυρίῳ δειθῶμεν.

Υ' πρὸς τῆς ἀγίας οἴκου τύπῃ, καὶ τῆς
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ
φόβου τοῦ ἐισπόντων ἐν αὐτῇ
τοῦ κυρίου δειθῶμεν.

Υ' πρὸς τοῦ ῥυσθῶν ἡμᾶς ὑπό
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κιν-
δύου, καὶ ἀνάγκης τῆς κυρίου
δειθῶμεν.

ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ
 ἡδοναῖς περὶ σέθεν, ἢ περὶ
 σιγῆς, ἢ λήπυργῆν σοι βα-
 σιλεῖ τῆς δόξης, τὸ γὰρ δὲ σκο-
 νεῖν σοι, μέγα, καὶ φοβερὸν, καὶ
 αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίοις δυνα-
 μεις, ἀλλ' ὅμως ἔχ' τὴν ἄφα-
 τον, καὶ ἀμέτρητον σου φιλα-
 θρωπίαν, ἀξέπῳς, καὶ ἀναλ-
 λοιώτως γέροντας ἀνὸς, καὶ ἀρ-
 χιεῖς ἡμῶν ἐχρημάσας, Ἐ
 τῆς ληθευτικῆς ταύτης, καὶ ἀνα-
 μάκτε θυσίας τὴν ἱερωγίαν
 παρέδωκας ἡμῖν, ὡς δισπότης
 τῶν ἀπαύτων. σὺ γὰρ μόνος κύ-
 ρεις ὁ Θεὸς ἡμῶν διαδόχης τῆς
 ἐπουρανίων, Ἐ τῆς ἐπιγαλόν ὁ
 ἐπὶ θρόνῳ χειροβικοῦ ἐποχού-
 μνος, ὁ τῶν στερεῶν κύριος,
 καὶ βασιλεὺς τῆς ἡλ. ὁ μόνος
 ἄγιος, Ἐ ὁ ἅγιος ἀναπαύο-
 μνος. σὲ ποίνην δυσωπῶ τὸν
 μόνον ἀγαθόν, καὶ εὐήκοον, ἐπὶ
 βλεφόν ἐπ' ἐμὲ τὸν ἀμάρτανλόν,
 καὶ ἀχρεῖον δούλον σου. καὶ κα-
 θάρσόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ
 τὴν καρδίαν ἀπὸ σιωφλήσεως
 πηγεῶς, καὶ ἰχάνωσόν με τῇ
 δυναμὶ τῆς ἀγίου σου πνεύ-
 ματος, ἐν διδυμίνον τὴν τῆς
 ἱεραπείας χάριν, ὡς ἀσπῆνα
 τῇ ἀγία σου ταύτῃ ἑραπείῃ, καὶ
 ἱερωγίᾳ σου τὸ ἅγιον, καὶ ἁ-
 γιαντίν σε σῶμα, καὶ τὸ τί-

μου αἷμα. σοὶ γὰρ περὶ σέθεν
 μα κλίνας τὸν ἐμαυτὸν ἀνέ-
 να, καὶ δόμομά σου μὴ δόπο-
 στέ-φης τὸ περὶ σέθεν σου ἀπ'
 ἐμῶ, μὴ δὲ δόποδοκιμάσης με
 ἐκ παίδων σε, ἀλλ' ἀξίωσον
 περὶ σέθεν σοι ἐπ' ἐμοῦ
 τοῦ ἀμάρτανλου, καὶ ἀναξίῃς δού-
 λου σε τὰ δῶρα τὰύτα. σὺ γὰρ
 εἶ ὁ περὶ σέθεν καὶ περὶ σέθεν
 ἐόμνος, Ἐ περὶ σέθεν, καὶ
 δὲ διδοῦς κύριε ὁ Θεὸς ἡ
 μῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμ-
 πομεν σοὶ τὰ ἀνάρεχά σε πα-
 ρεῖ, καὶ τὰ παταγίω, καὶ ἀγα-
 θὰ καὶ ζωοποιεῖ σε πνί.
 νῦν καὶ.

Ν ἵψομα ἐς ἀθώοις τὰς χι-
 ράς μεν, καὶ κυκλώσω τὸ
 θυσιάζειόν σε κύριε, τῆς ἀ-
 κεῦσαί με θωνῆς αἰνιστάς σε,
 καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαν-
 μάσά σε. κύριε ἡγάπητα
 δὲ περὶ σέθεν οἶκου σε, καὶ τό-
 πον σκηνώματος δόξης σου.
 μὴ σιωπολήσης καὶ ἀσεβῶν
 τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἀν-
 δρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου.
 ὦν ἐν χερσίν αἱ ἀνεμίαι. ἡ δὲ
 ξία αὐτῶν ἐπλήθη δώρων,
 ἐγὼ δὲ ἐν ἀγκία με ἐπορεύ-
 θῶ. λύτρωταί με κύριε καὶ
 ἐλέησόν με. ὁπότες μου ἔσῃ ἐν

δήσας καὶ ἰκεσίας, καὶ θυσίας
ἀναιμάρτους ἵαφ' παντὸς τοῦ
λαοῦ σου, καὶ ἰκενώσον ἡμᾶς,
ἕσθ' ἰδοὺ εἰς τὴν δόξα σου ἐν
ταύτῳ ἐν τῇ δυνάμει τοῦ
πνεύματός σου τοῦ ἁγίου, ἀκα-
ταγνώστως, καὶ ἀπεροκώπως
ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς
συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖ-
σθαις ἐν παντὶ καρδίᾳ καὶ ῥήματι,
ἵνα ἰσακούω ἡμῶν, ἰσχυρὸς ἡ-
μῖν ἥης ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς
ἀγαθότητος.

Α νπλαβῶ σῶσον ἐλέησον, καὶ δια-
φύλαξον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῇ σῇ.

Ο πὶ ὡρίπῃ σοὶ πᾶσα δόξα, τι-
μὴ, καὶ προσκυῖνσις τῷ πατρὶ.
καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύ-
ματι. νῦν, καὶ εἰς τοὺς.

Ε π καὶ ἵπ ἐν εἰρήνῃ τῇ κυρίᾳ δι-
αμένῃ.

Π ἄλιν καὶ πολλάκις σοὶ προσπί-
ποιδμ, καὶ τοῦ διόμεθα ἀγα-
θὲ καὶ οἱ λαίε, ὅπως ἐπιβλέ-
ψας ἐπὶ τὴν δόξαν ἡμῶν
καθαρίσης τοὺς ψυχὰς καὶ
τὰ σώματα ὑποπαισὶς μο-
λυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνί-
μας, καὶ δώης ἡμῖν ἀνέ-
νοχον καὶ ἀκατάκλειτον τὴν πα-
ράστασιν τῇ ἁγίᾳ σου θυσιασπ-
είῳ. χάρις σου δι' ὁ θεός, καὶ
τῆς συνευχαριστίας ἡμῖν προσκο-
πὴν βίαι καὶ πίστεως, καὶ πνεύ-

σεως πνὶ κῆς. δὲς αὐτοῖς πάν-
τοτε μετὰ φόβου, καὶ ἀγάπης
λατρεύουσιν, ἀνερόχως, καὶ
ἀκατακλείτως μετὰ τῆς ἁ-
γίων σου μυστηρίων, καὶ τῆς ἐ-
κπυραίνης σου βασιλείας ἀξίω
θῶναι.

Α νπλαβῶ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ θεός. σο-
φία.

Ο πως ὑπο τῇ χάριτι σου πόντα-
σι φυλαττόμενοι, σοὶ τὴν δό-
ξαν ἀνατίμπομεν τῷ πατρὶ. καὶ
τῷ υἱῷ.

Ο χρεὸς Ἀμ.

Μ ετὰ τὴν ἐκφώνησιν ὁ ἱερεὺς λέ-
γει τὴν ἐυχὴν καὶ διακονεῖ, καὶ
ὁ χορὸς ψάλλει τὸν χορευτικόν
τοῦτον ὕμνον.

Ο ἰ τὰ χορευτικὰ μυστικῶς ἐκονί-
ζοντες. καὶ τῇ ζωοποιῷ ξυστά-
τον ξυστάγον ὕμνον προσάδον-
τες. πᾶσαν νῦν βιωπικλήν ὑπο-
δόμεθα μέμεναι. ὡς τὸν
βασιλεῖα τῶν ὅλων ὑποδεχώ-
μεθα. ταῖς ἀγγελικαῖς ἀο-
ράτως δορυφορούμενοι τὰ
ξισιν. Ἀλλ. Ἀλλ. Ἀλλ.

Ευχὴ καὶ λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς
τὸν χορευτικὸν ὕμνον.

Ο υδὲς ἄγιος τῷ συνειδικμένῳ,
ταῖς

Εν πνεύματι ὑπὲρ ἀναπνοῦσας
τῆς ψυχῶν τῶν ἀμαρτήσαν καὶ
μακαρίων κλητῶν τῆς ἀγίας
μοῆς ταύτης, καὶ πάντων τῶν
θεραπευομένων πατέρων
καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐνθά-
δε καίμων, καὶ πανταχοῦ ὁρδο-
δόξων.

π ἰλεήμων καὶ φιλόστομος θεὸς
ὑπάρχεις. καὶ σὺ τὴν δέξασαι
ἀναιρέμωτον τὴν πρεῖαν, καὶ τὴν
ὑψίστην, καὶ ἀγία πνι.

Εὐχαθε οἱ καταχρούμενοι τὰς κυ-
είας.

Οἱ πρὸς ὑπὲρ τῶν κατηχευμένων
διηθῶμεν, ἵνα ὁ κύριος αὐ-
τοὺς ἐλεήσει.

Κατηχήση αὐτοὺς τὸν λόγον
τῆς ἀληθείας.

Α' προκαύφη αὐτῆς τὸ ἰσχυρό-
τατον τῆς δικαιοσύνης.

Ενώση αὐτὸς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ κα-
τολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλη-
σίᾳ.

Σ αἶσιν, ἐλπίσιν, ἀνπλαβῇ, καὶ θα-
φύλαξεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς τῇ σῇ
χείρῃ.

Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τὰ κυρία κλίναντες.

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν ὑψι-
λοῖς καποικῶν, καὶ τὰ τα-
πεινὰ ἐφορῶν, ὁ τὴν σὴν ἰάντην
ἐν τῇ τῶν ἀνῶν ἐξαποστείλας
τὸν μορογνηΐ σου υἱόν, καὶ διόν

τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χρι-
στὸν ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δού-
λους σου τοὺς κατηχουμένους,
τοὺς ὑποκεκλικότας σοὶ τὸν ἑ-
αυτῶν ἀντίον. καὶ καταξίω-
σον αὐτοὺς ἐν καιρῷ ἐνδύσασθαι
λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας
τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ
τῇ ἐνδύματι τῆς ἀφθαρσίας.
ἔνωσον αὐτοὺς τῇ ἀγάπῃ κα-
τολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλη-
σίᾳ, καὶ συγκρατῆραί τοι αὐ-
τοὺς τῇ ἐκκλησίᾳ σου ποί-
μνη.

Ἰνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζω-
σι τὸ πάντη καὶ μεγαλοπρε-
πὲς ὄνομά σου τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ
υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.

οὗτοι κατηγόρουμένοι προσέλθουσι,
οἱ κατηγόρουμένοι προσέλθουσι·
ὅσοι κατηγόρουμένοι προσέλθου-
σι, μή τις τῶν κατηγουμένων,
ὅσοι παῖδες, ἢ παῖς ἢ ἡ εἰρήνη,
τῶν κυρίων διηγαγῶν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι κύριε ὁ θεὸς
τῇ δυνάμει, τὰ καταξιώ-
σαι ἡμᾶς ἁγιάσῃ καὶ καὶ
τὰ ἀγιάσῃ δυσπασχεῖν, καὶ
θεραπεύῃ τοὺς οὐκ ἰσχυροὺς σε
καὶ τῇ ἡμετέρῃ ἀνθρώποις
καὶ τῇ ἡμετέρῃ λαῷ ἀγνοοῦντες
καὶ σὺ δὲ ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων,
ἡμῶν. ποίησον ἡμᾶς ἀγίους
ζήντας τῇ θεωρίᾳ σου

Τουδὲ. Εἰς τὸ Διάκονος ἔρχεται
 πρὸς τὸν ἱερέα. καὶ ὑποκλινάσθαι
 αὐτῷ τὴν κεφαλὴν, κρατῶν
 τὸ ἄλγος. Εὐαγγελίον ἀκροῖς
 τοῖς δακτύλοις, λέγει.

Εὐλόγησεν δὲ αὐτὸν τὸν Εὐαγγε-
 λιστὴν τὸ ἀγίον Δοκσόλου, καὶ
 Εὐαγγελιστοῦ. **τὸ δε.** Οἱ ἱε-
 ρεῖς σφραγίζων αὐτὸν, λέγει.

Οἱ θεοὶ δὲ περισβίων τὸ ἀ-
 γίου ἐνδόξου Δοκσόλου, καὶ Εὐ-
 αγγελιστοῦ.

Οἱ δὲ ἄλλοι δώσοι ῥῆμα ἕως τὸ εὐ-
 αγγελίσασθαι τὸν Εὐαγγε-
 λιστὴν διὰ τὴν πολλήν.

Καὶ ὁ διάκονος εἶπεν τὸ. Ἀμήν.

Ἐρχεται ἐν τῷ πταγμένῳ τῷ
 καὶ λέγει. σφία ὁρῆ ἀκρόσω
 μιν τὸ ἀγίου Εὐαγγελίου ἐκ
 τῆς κατὰ **Τουδὲ** ἀγίου Εὐαγγε-
 λίου τὸ ἀνάγνωσμα. ὁ χρ. δό-
 ξα σοι κύριε. καὶ ὁ ἱερεὺς.
 πρὸς ἡμῶν. **τουδὲ Εὐαγγελίου**
πληροῦσθαι τοῦ. ὁ ἱερεὺς ἔρχεται
 δευτέρως.

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης ψυχῆς,
 καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεως ἡμῶν
 εἰπώμεν.

Κύριε πατέρα ἡμῶν, διόμιθαι σου,
 ἐπακούσον, καὶ ἐλέησον.

Ελέησον ἡμᾶς ὁ θεὸς κατὰ τὸ
 μέγα ἱλεόσσου διόμιθαι σου
 ἐπακούσον καὶ ἐλέησον.

Επιδόμιθα ὑπὲρ τῶν ἑυσεβειά-
 των, καὶ σπουδαίων βασιλέ-
 ων ἡμῶν, κρατοῦς νίκης, δόξης
 ἡς, εἰρήνης, ὑγίαιας, σφίαιας αὐτῶν,
 καὶ τῆς κύριον τὸν θεὸν ἡ μῶν ἐ-
 πιπλεόν σμερῆσαι, καὶ πτω-
 δῶσαι αὐτοὺς ἐν πάσι, καὶ ὑπο-
 τάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν
 πάντα ἐχθροὺς καὶ πολέμους.

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐκπλη-
 τύντω ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος
 τῆς ἐλεός σου, καὶ τοὺς οἰκτε-
 ροὺς σου κατὰ πλεονέκτην ἐφ' ἡ-
 μᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὴν λαὸν σου
 τὸν ἀπικειρόμενον τὸ πᾶσι
 σου πλούσιον ἔλεος.

Εἰπιδόμιθα ὑπὲρ τῆς μακαρι-
 οῦς πρὸς ἡμῶν. Πάπα. ὁ δὲ.

Εἰπιδόμιθα ὑπὲρ τῆς αἰδεσιμω-
 τάτου πρὸς ἡμῶν ὁ δὲ.

Εἰπιδόμιθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν
 ἡμῶν τῶν ἱερομονάχων καὶ πά-
 σης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελ-
 φότητος.

Εἰπιδόμιθα ὑπὲρ τῶν καρποφο-
 ρούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
 τῷ ἀγίῳ καὶ πειστέπῳ ναῷ
 τούτῳ.

Υπὲρ τῶν κοπιούντων, λαλλούντων,
 τῶν πειστέπῳ λαῷ καὶ ἀπικει-
 ρομένων τὸ πᾶσι σὲ μέγα, καὶ
 πλούσιον ἔλεος.

Εἰπιδόμιθα

Εἶπα λέγει τὸ βροτάειον, καὶ κοντά-
κιον τῷ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀ-
γίν. τούτων δὲ πληροθύνταν
ἐκφάνως λέγει.

Ο πᾶσις εἰ ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ σοὶ
τὸν βροτάειον ὕμνον ἀναπέμ-
πομεν τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ
τῷ ἁγίῳ πνι νυν καὶ αἰί.

Τοῦ δὲ χοροῦ ψάλλοντος τὸ τρισ.

Ο ἱερεὺς μουσικῶς ἔνυται.

Ο θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐκ ἁγίοις αἰα-
παυόμενος, ὁ βροτάειον φωνῇ
ὑπὸ τῷ σερὰφιμ ἀνυμνούμε-
νος, καὶ ὑπὸ τῷ χερὰφιμ δοξο-
λογούμενος, ὁ ὑπὸ πάσις ἐ-
πυρεαῖς δυνάμειος προσκυ-
νούμενος, ὁ ἐκ τῷ μὴ ὄντος εἰς
τὸ εἶναι ὡραζαζὼν τὰ σύμπαν-
τα, ἐκίπτας τὸν αἰὶν κατ' εἰ
κόνα σην καὶ ὁμοίωσιν, καὶ πα-
τίσιν χαρίσματος καὶ ἀκοσμή-
σας. ὁ διδούς αἰτιῶντι σοφίαν
καὶ σωίσιν, καὶ μὴ προσῶν ἀ-
μάρτανοντα, ἀλλὰ δέμιος ἐπὶ
σερὰ μετάνοιαν, ὁ καταξιώ-
σας ἡμᾶς τοὺς ταπείνους, καὶ
ἀναξίους δούλους σου, καὶ ἐν τῇ
ώρα ταύτῃ εἶναι κατενώπιον
τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου θυ-
σιασθεῖς, καὶ τὴν ὀφλομέ-
νῳσι προσκυλήσιν, καὶ δοξο-
λογία προσάξιν, αὐτὸς δέ-
σποτα προσδίδει καὶ ἐκδόμα-
τες ἡμῶν τῷ ἀμάρτανων τὸν

τεταράξιν ὕμνον, καὶ ἐπίπτεται
ἡ μᾶς ἐν τῇ χριστότητι σου, συ-
γχρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέ-
λημα ἐκούσόντε, καὶ ἀκούσον,
ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ
τὰ σώματα. καὶ δὲ ἡμῖν ἐν ὁ
στότητι λαβείν σοι πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. προ-
σβίαις τῆς ἁγίας θεοτόκου, καὶ
πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰ-
ῶνός σοι εὐαρεσπούντων.

Ἐκφάνως. Ο πᾶσις εἰ ὁ θεὸς
ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀνα-
πύμπομεν τῷ πατρὶ.

Εἶα ὑποσφραῖ ἐαυτὸν πορὸς τὸν
λαὸν λέγων. Πρὸς χωμέν,
Εἰρήνη πᾶσι. Ο Χερὶς. ὁ πατὴρ
πνι σου. ὁ ἱερεὺς σοφία, Ο
Χερὶς. ψαλμὸς τῷ Δαδ. καὶ
Ο ἱερεὺς αὐτῆς. Πρὸς χωμέν.
Ο Χερὶς ψάλλει τὰ πορὸς κί-
μιναι τῆς ἡμέρας. τῷ δὲ ἀ-
ποστόλου πληροθύντος, Ἐκφω-
νῶ. Ο ἱερεὺς. Εἰρήνη. σοὶ σο-
φία. καὶ ὁ Χερὶς. τὸ ἀλλ.
ψαλμὸς, τῷ Δαδ.

καὶ ὁ ἱερεὺς μουσικῶς λέγει τὴν ἔν-
υ τῶν ταύτων.

Κ ὕμνος δίδει ῥῆμα πῆς ἔνυα-
γαζομένους δυνάμει πολ-
λῇ. δὲ προσβίαις τῆς δισποί-
νης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀπαρ-
θέν Μαρίας, καὶ τῷ ἁγίῳ
ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ.

ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ κατα-
δεδάμνητος διὰ τὴν ἡμετέραν
σειαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Πιπτοῦ καὶ ἀπαρθίνου
Μαρίας.

Αὐτῷ ἵπῳ ἐναντίως ἐρωθεὶς τι Χρη-
στὴ ὁ Θεὸς ἡμῶν θανάτῳ θά-
νατον πατήσας. ἔς ἀν τῆς ἀ-
γίας ξιάδος σιωδοῦν ἀζόμενος
τῷ περὶ, καὶ τῷ ἀγίῳ πνὶ σῶ-
σιν ἡμῶν.

Οὗ τὰς κινὰς ταύτας, καὶ συμ-
φάνους ἡμῖν χειρὶσάμα-
νος περσυχάς. ὁ καὶ δύο, καὶ
ἔτι συμφανεῖσι ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματί σου, τὰς αἰτίσας παρέχον
ἐπαγγελάμενος, αὐτὸς, καὶ νῦν
τῷ δούλῳ σου τὰ αἰτήματα
πρὸς τὸ συμφέρον πάρεχον.
χρηστῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρὲναι-
ῶνι τῷ ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀ-
ληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζω-
νῶν αἰώνιον χειροζόμενος.

Εἰ καὶ ἵπῳ. Αὐτῷ πλοβοῦ σῶσον
τῆς παναγίας.

Οὐ ἀγαθὸς, καὶ φιλόθεος Θεὸς
ὑπάρχεις ὅσοι τῷ δόξῃ ἀνα-
πέμπομεν τῷ πατρί, καὶ τῷ ἀ-
γίῳ πνὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς πρὸς
αἰῶνας τῷ αἰώνων.

Αὐτῷ ἀγαλλιασάμεθα τῷ κυ-
ρίῳ, ἀλλὰ λαλῶμεν τῷ Θεῷ πατρί
σὺ ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς καὶ Θεῷ,
καὶ αἰετῶς ἐκ νεκρῶν ψάλλον.

Περσυχάσμεν τὸ πρὸς ὁπωπὶν αὐ-
τῷ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλ-
μοῖς ἀλλὰ λαλῶμεν αὐτῷ. σῶ-
σον ἡμᾶς καὶ Θεῷ ὁ ἐκπαρθέιν καὶ
πυχθεὶς ψάλλοντάς σοι ἀλ.

Οὐ Θεὸς μέγας κύριος, καὶ βα-
σιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντων τῶν
γῆν. σῶσον ἡμᾶς καὶ Θεῷ, ὁ ἐν
ἀθλοφόροις θαυμαστός.

Οὐ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα
τῆς γῆς, καὶ τὰ ὑψίστα ὀρίων
αὐτοῦ εἰσι. σῶσον ἡμᾶς καὶ
Θεῷ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός.

Οὐ αὐτῷ ἐστὶν ἡ διάπλασα, καὶ
αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν. καὶ τῷ
ἐκπαρθέιν αὐτῷ ἐπλασαν.
σῶσον ἡμᾶς καὶ Θεῷ. ὁ ἐν ἀ-
ποστόλοις θαυμαστός ψάλλον-
τάς.

Δεῖντα κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν
ὁ καταστήτας ἐν ἡρανοῖς τάγ-
ματά, καὶ ἐραπαὶς ἀγγέλων καὶ
ἀρχαγγέλων εἰς ἁγιογέρας
τῆς σῆς δόξης, ποιήσον σὺ τῇ
ἐσόδῳ ἡμῶν ἐσόδον ἀγίας ἀγ-
γέλων γενέσθαι, συλλήπτου-
ρῶντων ἡμῖν, καὶ σιωδοῦν λο-
γῶντων τὴν σὴν ἀγαθότητά.
ὅτι ἀγέπῃ σοι.

Εὐκφάνως λέγῃ. Σοφία ὁρθεῖ.

Οὐ χεῖς.

Δεῖντα περσυχάσμεν, καὶ περ-
συχάσμεν Χεῖρῳ σῶσον ἡμᾶς
καὶ Θεῷ, ὁ ἐκπαρθέιν πυχθεὶς.

Κ υν' εἰς ὁ θεὸς ἡ μῶν, οὗ τοῦ
κεάτος ἀνέκασον, καὶ ἡ δό-
ξα ἀκατάληπτος, οὗ τοῦ ἔλλους
ἀμείψον, καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἀφάτος, ἀντὶς δέσποτα κατὰ
τὴν ἰσχυρίαν σου ἐπίβλε-
ψόν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν ἄγον
ἐξόν τοῦτον, καὶ ποίησον μεθ' ἡ-
μῶν, καὶ τῷ ἀμειχωμένον ἡ-
μῖν πλῆσια τὰ ἑλέησου, καὶ τὰς
οἰκτιρμοὺς σου.

Κ ι καὶ ἐπὶ ἐκείνην τοῦ κυρίου διη-
στομένην.

Α νπλαβοῦ σῶσον ἐλέησον, καὶ δα-
φύλαξον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῇ σῇ
χάριτι.

Τ ῆς παναγίας ἀρχάντι ὑπερυ-
λορήμενης ἐνδόξης δισποίνης ἡ-
μῶν θεοτόκης, καὶ αἰπαρθέτου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁ-
γίων μνημενέουσας ἑαυτὺς,
καὶ πᾶσαν τὴν ξωλὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ θεῷ ᾧ δαμάμα-
τα.

Ο τι πρὸς τοὺς πᾶσι δέξα μὴ,
καὶ περισπύσεις τῷ πρὶ, καὶ τῷ
ὑψὲ καὶ τῷ ἁγίῳ πνί, νυν καὶ αἰ

Αντίφ. α.

Α γαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυ-
ρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου
ὑψίστη. ταῖς πρεσβείαις τῆς
θεοτόκης σὺ σῶσον ἡμᾶς.

Τ οὐ ἀναγράλλειν τὸ πρῶτον τὸ ἑ-
λεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου

κατὰ νύκτα. ταῖς πρεσβείαις
τῆς.

Ο τι ἐνθὺς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν,
καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ,
ταῖς πρεσβ.

Εὐχὴ.

Κ υν' εἰς ὁ θεὸς ἡμῶν σῶ-
σον τὸν λαόν σου, καὶ ἐν-
λόγησον τὴν κληρονομίαν σου,
τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας
σου φύλαξον, ἀγίασον τοὺς ἁ-
γαπῶντας τὴν ἐν πνεύματι τῷ
οἴκῳ σου, σὺ αὐτοὺς ἀντιδέξα-
σον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει,
καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς ὅτις
ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ.

Ε τι καὶ ἐπὶ. **Α** νπλαβοῦ σῶσον
τῆς παναγίας ἀρχάντι.

Ο κύριος ἐβασίλευσεν ἐν πρὸς πη-
αν ἐνεδύσατο ἐνεδύσατο κύ-
ριος διέλαμν καὶ περιεζώσατο.
πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶ-
σον ἡμᾶς κύριε.

Χ αὐτῷ ἐστρέψω τὴν οἰκουμένην,
ἥ ησοῦ σταλειθήσεται. πρεσ-
βείαις τῶν ἁγίων σου σῶσον ἡ-
μᾶς κύριε.

Τ ἀ μαρτυρίᾳ σου ἐπιστάθησαν
σφόδρα. τῷ οἴκῳ σου πρὸς πη
ἀγίασμα κύριε, εἰς μακρότη-
τα ἡμερῶν πρεσβ.

Δ ὅξα πρὶ, καὶ ὑψὲ, καὶ ἁγίῳ, πνί
νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τὴν.

Ο μνηστῆς ὑψὲ καὶ λόγος τῷ θεῷ
ἀθά-

- Εἶπα καὶ ἑαυτὸν λίγη τό.**
Ε ασιλεῦ ἐνεδράνι ὡδράκλητι τὸ πᾶν τῆς ἀληθείας, δ πασιταχὺν παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρᾶν, ὁ θησαυρὸς τῆς ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθι καὶ ἐνσκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθέλθουσιν ἡμεῖς ὑπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὴ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
- Καὶ φερσικωχίτας τῆς λίγης καὶ ἑαυτὸν δις τό.**
Δ ὅξα ἐν ὑψίστοις θᾶ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
- Καὶ ἀπάξ. Κ** ὑεὶ τὰ χέλιμ μου ἀνοίξας, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγαλῆ τῶν αἰνισίν σου.
- Καὶ μετὰ τοῦτο ἀσπάζεται τὴν ἀγίαν ῥάπτει λίγων.**
Α γγελος κυρίου καπιθαυοὶ ἡ δόνη μου, καὶ συλλατουρήσει μεθ' ἡμῶν. πάντοτε νῦν καὶ αἰεί.
- Ε** υλορημένη ἡ βασιλεία τῆς πρῆς, καὶ τοῦ ἡοῦ, καὶ τῆς ἀγίου πᾶν, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. **Ο' ρο. Αμ.**
- Ε** ν εἰρήνῃ τῆς κυρίας διηθῶμεν. **Ο' ρο. κύριε ἐλίσσον.**
- Υ** πὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου ἐνσταθείας τῆς ἀγίων τοῦ θύ ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνστάσεως, τοῦ κυρίου διηθῶμεν.
- Ο' ρο. κύριε ἐλίσσον.**
- Υ** πὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῆς μετὰ πίστεως ἐνυλαβείας, καὶ φόβου θεῶ ἐκπόντων ἐν αὐτῷ, τῆς κυρίας, **κί.**
- Υ** πὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, πύ πμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐκ χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου, καὶ τοῦ λαοῦ, τῆς κυρίας διηθῶμεν. **Κύριε ἐλίσσον.**
- Υ** πὲρ τῆς ἐνσεβείας, καὶ διοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ παλατίου, καὶ τοῦ γρατοπέδου αὐτῶν, τῆς κυρίας διηθῶμεν. **Κύριε ἐλίσσον.**
- Υ** πὲρ τοῦ συμπολιτευομένου, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοῦ πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιοι, τῆς κυρίας διηθῶμεν.
- Υ** πὲρ τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως, καὶ χώρας, καὶ τῆς ἐκ πίστεως οἱ κύμντων ἐν αὐταῖς, τῆς κυρίας διηθῶμεν.
- Υ** πὲρ ἐκκρεσίας ἀέθρου, εὐφορίας τῆς καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καρπῶν εἰρηνικῶν, τοῦ κυρίου διηθῶμεν.
- Υ** πὲρ πλείοντος, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, ἀχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τῆς κυρίας διηθῶμεν.
- Υ** πὲρ τῆς ῥυαῖνης ἡμᾶς ὑπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τῆς κυρίας διηθῶμεν.
- Κύ.**

μεν, κὺ ὁμολογοῦμεν, ὅτι αὐτὸς
εἰσι ὁ υἱὸς τῆ θιῆ τῆ ζῶντος, ὁ
αἶρων τῶν ἀμάρτιαν τοῦ κόσ-
μου.

Ο' θιὸς ὁ θιὸς ἡμῶν ὁ τὸν οὐρά-
νιον ἄρτον τῶν ἑοφῶν τῆ παν-
τὸς κόσμου, τὸν κύριον ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστὸν ἐξαποστείλας σοι
τῆρα κὺ λυτρωτῶν, καὶ ἐνεργέ-
τῶν, ἐυλογροῦντα, κὺ ἀγαθίζοντα
ἡμᾶς. † αὐτὸς ἐυλογῇσιν τῶν
πρεσβυτέρων τούτων. κὺ πρεσ-
βυτέρων αὐτῶν εἰς τὸ ὑπερυερά-
νισιν σου θυπασθῆναι. μημώ-
νευσον ὡς ἀγαθὸς, κὺ φιλήσας
τῶν πρεσβυτέρων, κὺ δι' οὓς
πρεσβύησαν, κὺ ἡμᾶς ἀκατα-
κρίτους ἐξαφύλαξον ἐν τῇ ἱε-
ρουργίᾳ τῶν θείων σου μυστη-
ρίων.

Εὐχαρίστας.

Ο' πηγύσας, κὺ διδόξας τὸ
πάντην, κὺ μεγαλοπρεπὲς
ὄνομα σου τῆ πατρ̃.

Καὶ λαμβάνων τὸ πρῶτον χά-
λυμμα, σκεπάζει τὸν ἄρτον κὺ
λέγει.

Τῷ λόγῳ κυρίου οἱ οὐμῶι ἐστειώ-
θησαν, κὺ πᾶν πῖνι τῆ σήμε-
ρας αὐτῆ, πᾶσα ἡ δυνάμις αὐ-
τῶν. Εἰπα σκεπάζετε πάντες.

Ο' κύριος ἐβασίλευσεν ἐν πρέ-
παι, ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο
κύριος διάλαμιν, κὺ παρειζώ-

3
σατο. κὺ ᾧ ἐστειώσατε τῶν οἰ-
κουμένων, ἥτις οὐ σαλευθήσα-
ται.

Εἰπα σκεπ. τὸν δίσκ. κὺ τὸ ποτ.

Εὐχαλῶντες οὐμῶν ἡ ἀρετὴ σου
Χριστέ, κὺ τῆς αἰνέσεως σου πλη-
ρης ἡ γῆ.

Εἰπα. Ο' ἱερεῖς ἐυλογᾶτε τὸ θυμιά-
μα λίγων.

Τῇ κυρίου διηθᾶμεν. Κ ὕμνι ἐλθ.

Θ υμῶν μά σοι πρεσβύησαν Χρι-
στὲ ὁ θιὸς ἡμῶν εἰς ὅσμιον ἐνω-
δῆς πνευματικῆς, ἥν πρεσ-
βύησιν διδοῦναι εἰς τὸ ἄγιον, καὶ
ὑπερυεράνισιν, κὺ νικῆν σου θυ-
πασθῆναι, κὺ ἀντικατάστη-
σιν ἡμῶν πλούσια τὰ ἐλπί σου,
κὺ τῆς οἰκτιρμού σου. πρεσβεί-
αις τῆς ὑπεκαρίας θιῆ. καὶ
πάντων τῶν ἁγίων.

Καὶ θυμιάσας τὸ θυπασθῆναι,
ἀποτίθει τὸ θυμιατῆριον, καὶ
μετὰ τοῦτο ἐκράνεις λέγει.

Ο' ὡν ἐυλογητὸς ὁ θιὸς ἡμῶν
πάντοτε νῦν κὺ αἰὶ κὺ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Δ ὅξα σοι Ἰησοῦ Χριστέ ὁ θιὸς ἡ-
μῶν. ἡ ἐλπίς πάντων ἡμῶν
δόξα σοι. Ο' ὁ δόξων.

Δ ὁ-
ξα περὶ κὺ ὑψὲς κὺ ἀγῶν πᾶ-
ντες καὶ ἡ βοήθεια τῇ πᾶσι
γίεν κὺ ἀγαθῶ καὶ ζωοποιῶ
πᾶσι εἴη μετ' ὑμῶν πάντοτε
νῦν καὶ αἰ.

φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστ·

Εἰς τὸ φιλότιμον.

Οἱ ἱερεῖς σου κύριε ἐνδύσονται δι-
καιωσάμεν. καὶ οἱ ὅσοι ἰσου
ἀγαλλιάσονται. σκέπασόν με
κύριε ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυ-
γων σου. πάντοτε κυῖ, καὶ αἰῖ.

Κύριε ὁ θεὸς ἡ μῶν ἐξαπόστειλόν
μοι δούαμιν ἐξ ὕψους ἀγίου
σου, καὶ ἐνέχουσέ με εἰς τὴν δα-
κρυονίαν σου ταύτην τοῦ παρε-
στῆναί με ἀκατακρίτως τῇ φο-
βερῇ σου βίβητι, καὶ περσε-
νίχηται σοὶ τὸ ἀνάμακτον θυ-
σίαν. Ὅσον τὸ κρείττον.

Εὐτρεπίτης διὰ τὰ ἱερέα. λαμ-
βάνη ἐν τῇ αἵματι τῶν δισκον-
ματῶν τῆς περσεύσεως σφρα-
γίζων αὐτὸν εἰς λείαν.

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ κυρίου, καὶ θεοῦ
καὶ σπῆς ἡμεῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
τοῦ τυθέντος ὑπὲρ τῆς τοῦ κό-
σμου ζωῆς, καὶ σωτῆρος.

ὡς περὶ βαπτιστῶν ἡ χόρη,
καὶ ὡς ἡμεῖς ἀκακοὶ ἐνοσπύον
τοῦ κρείττοντος αὐτὸν, ἄφωτος,
θυτῶς οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐ-
τοῦ. ἐν τῇ ταπείνωσιν αὐτοῦ ἡ
κρείσις αὐτοῦ ἤρθη. τὸν δὲ γε-
νιαν αὐτοῦ πῶς διηγῆται; ὅτι
αἵρεται ὑπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐ-
τοῦ, πάντοτε κυῖ, καὶ αἰῖ.

καὶ πάλιν σφραγίζει τοὺς τὴν
αὐτὴν λείαν.

ὕπαι ὁ ἁμὸς τοῦ θεοῦ, ὁ αἶψον
τὴν ἀμερτίαν πῦρ κόσμου,
ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς,
καὶ σωτῆρος.

Περσεύσεως κύριε τῆς πικύσεως τοῦ
δισκονίτης ἡμεῶν θεοτόκου, καὶ αἰ-
ματίνου Μαρίας ἐλπίσιν ἡ
μεῖς.

Περσεύσεως κύριε τῶν ἡμῶν
ἀσπαράγων ἡμεῶν δυνά-
μεων. τοῦ ἡμῶν ἐνδοξῆς περ-
σῆτος περσεύσεως, καὶ βαπτιστοῦ
Ἰωάννου. τῶν ἀγίων ἐνδοξῶν, καὶ
πανευφρόνων ἀποστόλων. τῶν ἐν
ἀγίοις πατέρων ἡμεῶν ἱερα-
ρχῶν, βασιλέων τῆς μεγάλης Γρη-
γορίου τοῦ θεολόγου, Ἰωάννου τοῦ
Χρυσοστόμου, τοῦ ἀγίου.

ὁ δὲ θεὸς τῶν κατὰ τὴν ἡμεῖς

καὶ πάντων τῶν ἀγίων ὡν ταῖς
ἐκστάσις ἐλπίσιν, καὶ σωτῆρος
ἡμεῖς.

καὶ μεμνημένῳ ἡμεῶν ἡμεῖς.

Ἐπεὶ λαμβάνει τὸ ποτήριον
λείαν.

Ἐνδοξῶν πνεύματος ἀγίου.

καὶ εἰς τῶν στραπτῶν λόγῳ
τὴν πνεύματι αὐτῇ ἐνυξί, καὶ
ἐνδοξῶς ἐξῆλθεν αἷμα, καὶ ὕ-
δατος. καὶ ὁ ἱερεὺς μεμνη-
μένης, καὶ ἀληθινῆς ἡμεῶν ἡμεῖς
εἰς αὐτῇ. καὶ ἡμεῖς πνεύμα-
τος,

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ

ἐς ἀγίους πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου.

ἐυχὴ ἣν ὁ ἱερεὺς λέγει.

Ὁρὸ τοῦ ἐκδύσασθαι τὰ ἱερὰ ἐν δύματι.

Δ Ἐσπῶτα κύριε ὁ θεὸς, καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπιθεῖς ἡμῖν πῦν ἀμείψωτον καὶ ἀνάξιον δοῦλόν σου ἐν τῇ ᾠρᾷ ταύτῃ. καὶ πολλὰ περὶ βαλλόμενόν με τὴν ἱερὰν δυνάμιν ὅς ὑψοὺς πειρίζωσιν, καὶ ἐνέχουσίν με τῇ ἀγίᾳ σου χάριτι πρὸς τὴν ὁλοκαύστην σου αὐτὴν τοῦ ἀκατακρίπτως ὡρᾶσθαι τῇ ἱερᾷ ταύτῃ θραύσει. καὶ προσενέγκῃ σοι τὴν ἀνάμικτον θυσίαν. ὅπως ᾧ πρός.

Καὶ κατακαλύπτῃ ὁ ἱερεὺς τὴν κεφαλὴν λέγει.

Ο ἱεραποῦται πλῆξαντες σέφαρον ὅς ἀκαυτῶν σοι περὶ ἑσθῆν Χριστὸ ὁ θεὸς ἡμῶν.

Εἰς τὸ ἐνδύσασθαι τὸν ἱερεὺς ἐν δύματι.

Α χαλλιάσθαι ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ κυρίῳ. ἐνέδυσέ με ἰμάτιον σωτηρίας, καὶ χιτῶνα ὑπερουμνίας περὶ βαλῆς, καὶ ὡς νυμφίον

πεδείδθηκέ μοι μέγαν, καὶ ὡς νύμφῳ κατακόσμησέ με κόσμῳ.

Εἰς τὸ περὶ τὴν ἱερὰν.

Πειρίζωσιν τὴν εὐφρανίαν σου ἐπὶ τὸν μέγαν σου δυνατὴ τῇ ὁλοκαύτητι σου, καὶ τῇ χάριτι σου. καὶ ἔπνε, καὶ κατακαλύπτῃ, καὶ βασιλευε ἔνεκεν ἀληθείας, καὶ παρόντος, καὶ δικαιοσύνης. καὶ ὁδηγήσῃ σε θαυμαστῶς ἡ δειξιὰ σου. πάν.

Εἰς τὸ ἐπιμαρτύρῃ τὸ δειξιὸν λέγει.

Δ εἰς τὴν κυρίαν ἐποίησε δυνάμιν, δειξιὰ κυρίου ὑψώσεως, δειξιὰ κυρίου ἐποίησε δυνάμιν.

Εἰς τὸ ἀειστῆν.

Δ ἱερεῖς σου ἐποίησάν με, καὶ ἐπλασάν με. σωῦσάν με, καὶ μαθῆσμαι τὰς ἐντολάς σου. πάν.

Εἰς τὸ ἐπὶ.

Ο γὰρ ζῶντος μου Χριστοῦ, καὶ τοῦ
Λ φερ-

THE HISTORY OF THE
CITY OF LONDON

By W. LUTTRELL, Esq.
F.R.S. &c.

Printed by J. DODD, at the Theatre Royal, in Pall Mall.
MDCCLXXII.

THE HISTORY OF THE CITY OF LONDON

ΑΙ ΘΕΙΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ ΤΩΝ

ΕΝ ΑΓΓΟΙΣ ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ.

Ιωάννου τῷ Χρυσόστομου,
Βασιλείῳ τῷ μεγάλῳ,
Καὶ ἡ τῶν πενηντασμένων,

Αἱ δὲ εἰς πάντα τὸν αἰῶνα χρόνον, καὶ μετὰ τὴν τῶν εὐχαριστιῶν τῶν ἁγίων,
ὅταν ἐκτελεσθῇ τῶν ἱερογραφικῶν τοῦ ἁγίου βασιλείου μοναχῶν κατὰ
τὴν τάξιν τῆς πνεύματος, ὅς ἐστιν ἐκτελεσθῆναι μὴ ἢ ἐκ
πενήντητος ἐκτελεσθῆναι.

Bibliotheca

Transpontina.

Εἰς τὴν πόλιν ἐν Ῥώμῃ ὡς ἀπὸ τοῦ ἁγίου τῷ Ζαννέτῳ.

Εἰς τὴν τῆς ἐκείνου εἰκονομασίας. α. χ. α.

quibus ea more maiorum vti consueuimus, illam prae-
rea, quae praesanctificatorum donorum appellatur, pro
quadragesimali tempore, siue à Gregorio Magno exco-
gitatā, vt Orientales affirmāt, Dialogū illum dictitantes
quē plurimi etiā faciunt, siue quiuis alius ille fuerit. Quē
omnia, ea qua par est diligentia, & accurato studio, vt in
omnibus solet Protector optimus, cum quibusdam alijs
pro sacro Liturgiae ministerio exacte celebrādo adiectis,
commodo libellō publicae commoditati promulgari vo-
luit. Quod equidem libētet mihi faciendum sumpsi cui-
uis labore, & impensae nō pareōdo, vt mandatis tanti Pro-
tectoris me obsequenti ostenderem. Dū enim quotidie
summam eius clementiā quin imò chorū vt ita dicā vir-
tutum omnium in tanto Principe intueor, satis admirari
illum non possum, nec mihi vñquam satisfacere videor
nisi vt cum omnia pro viribus ipse fecerim, in orando
Deo vniuersum Ordinem meum etiam aduocauero, vt
sine intermissione pro salute tanti Principis & Protecto-
ris optimi preces effundere nō desinamus, nisi ingra-
titudinis vitio nos obnoxios ab omnibus accusari veli-
mus. Vos itaq; fratres in Christo dilectissimi oro atq; ob-
testor, vt pro felicitate, & longinquitate vitae tanti Pro-
tectoris Deum obnixè orantes tanto Patre dignos nos fi-
lios exhibeamus. Hac enim de causa haec omnia volui
vobis in memoriā reuocare, quē Græce, vt par est, scri-
psissem, nisi voluissem, vt latine scribendo, & alijs hæc
communiora fierent, quo maior Dei & sancti Basilij Pa-
tris nostri gloria patefieret. Valete in Domino, & sub pro-
tectione tanti Principis, alia prope diē maiora expectate.

to Basilio intercedente, ac optimo Protectore procurāte, vt quem Ordinem iam iam periturum dubitabamus, ita reuiuiscere viderimus, vt Hispanorū, religiosissimorum certē virorum, insignis Congregatio, Sancto Patri nostro Basilio addicta communē patrē nobiscum sectari nunc gaudeat, licet idiomate latino à nostro Græco adeò diuerso. Neq̃ijs contentus optimus Protector rationem ex cogitauit præterea qua illis etiā consuleret, qui vel morbo, vel alia causa ita iuste detinerentur, vt diuinis officijs celebrandis interesse minus queant, præsertim cū nec tātus librorum numerus ita præsto singulis esse possit, vt suo muneri satisfacere pro diuinis laudibus persoluendis quisq̃ valeat, quod nobis à maleuolis semper obijci consuevit, vt hoc pietatis prætextu in nos suæ maleuolentiae tela cōtorqueāt facilius. Sed protectoris optimi summæ prudentiæ facile fuit remedium, nouū enim Breuiarium græcum compilandum, & typis edendum curauit, adiecta pōtifícia Aucthoritate, vt qui in choro Deū vnā cum alijs glorificāre aliquo iusto impedimento nō possēt, breuiarij noui commoditate suo muneri ex indulto apostolico satisfacere valeret, atq̃ ita Deo debitum honorem persolueret. Quibus tot, tantisq̃ beneficijs, quæ non solum animę salutem respiciunt, verum etiam corporis, illud accessit, quod sacram Liturgiam. D. Ioannis Chrysostomi, qua sancti Patris Basilij monachi Italogræci omnes vtimur: cum manuscripti codices, vel corrupti notariorum vicio, vel tēporis diuturnitate essent omnino deprauati typis etiam edendā mandauit. Sancti etiam P. nostri Basilij Liturgiam pro decem illis vicibus, vt nostis quibus

Iulium sydus in obscurissima, & tempestatibus turbulenti-
ssima nocte affulisset, ac præsto fuisset cū summa cha-
itate summa eius Aucthoritas. Quibus res nostras ita spe-
ramus profecturas, vt hoc auspice pristinum splendorem
sint aliquando recepturæ. actum enim iam de nobis erat
superioribus annis, vt recte nouimus omnes, & iā res eo
deuenerat, vt de abrogando penitus, & supprimendo or-
dine, proh nefas! serio ageretur, & parum absuit quin res
executioni demandaretur: cū nō deessent quinobis in-
fensi proprii lucri causa summo Pont. Gregor XIII. fel.
recor. necnon catholico Regi Philippo secundo glorio-
sæ memorię rem suggererent, & iam confectā haberent,
sed præsto fuit Deus ipse, præsto Basilius Magnus, præsto
Cardinalis S. Seuerinæ pater noster, ac protector opti-
mus, qui ita cum summo Pontifice coram egit, ita cum
catholico, & pio Rege luculentissima data Apologia ef-
fecit, vt de instauratione, & erectione nutantis Ordinis,
non de suppressione amplius cogitauerint. Hinc acceptis
diplomatibus pontificijs, quibus regularis obseruantia in
pristinum restitueretur, & omnibus, quæ ad hanc habita-
tū sunt necessaria adhibitis remediis, eo præcipue vt ne mo-
nachi necessariarum rerum inopia vagari, & complura
alia suo instituto non solum contraria, sed indigna etiam
committere, vt huc vsque cogerentur, assignata singulis
monasterijs ea reddituum portione, quā mensam voca-
mus, de rebus sibi necessarijs in posterum iam certi, & se-
ri monachi nihil aliud sibi amplius scirent cogitandum,
quàm Deo, vt par est, inseruire, & instituta seruare. Quod
ita feliciter factum videmus diuina fauēte gratia, & Bea-

ATHANASIUS TRATNENSIS

*Christi, ac sancti Basilij monachorum patriarchæ,
inutilis seruus, vniuersis sui ordinis
in Christo dilectis fratribus
salutem in Domino*

SANCTA Dei Ecclesia sexcentis quidem de causis plurimū debet Illustris. D. Card. Sanctorio S. Seuerinæ nuncupato Protecto-
ri nostro amplius ac patri optimo Præcipue-
verò pro admirabili illa sua pietate, ac ineffabili charita-
te, quibus adeò flagrat, vt admirari illum omnes, imitari
vix vllus possit: instar enim pellicani sui gentilitij stem-
matis, in ætate adeo graui, nec satis firma valetudine in
tanta grauissimarum rerum mole totius Reipub. Chri-
stianæ sibi ipsi non parcit, vt pro omnibus quasi dilectis-
simis filiis vel sanguinem ipsum, si necessitas postulet, lar-
gissimè profundere non dubitet. Norunt tot exteræ gen-
tes, & barbaræ, & ab orbe Romano tanto terrarum spa-
tio dissitæ, quas omnes ita admirabili sua benignitate fo-
uet, ita summa auctoritate iuuat, ita paterna charitate
protegit, vt ad illum vnum omnes quasi ad communem
partem confugiant, & tanquam ad Asylum se recipiant.
Nouit etiam, vt alios omittam, noster Sæcti Patris nostri
Basilij Magni sacer ordo, qui tot annis ita prostratus, &
abiectus humi iacuit, vt de eius instauratione nulla am-
plius spes superesset, nisi tanti Patris, nedum Protecto-
ris Iulij Antonij Cardinalis S. Seuerinæ, in adeò ancipiti,
& dubio profligatarum rerū statu, paterna charitas quasi

Ego Fridericus Metius Galatinus vidi sacras Liturgias , seu Missas
Sanctorum Ioannis Chrysostomi , Basilij Magni , & quæ Præsan-
ctificatorum donorum dicitur , quibus vtuntur toto anni tempo-
re etiam pro Sanctis, Monachi Italogræci Ordinis S.Basilij,iuxta
ritum ordinarij typici sacri Monasterij Cryptæ Ferratæ:in quibus
nihil inueni , quod orthodoxæ fidei, & Catholicæ doctrinæ, san-
ctorumq. Patrum repugnant, & in fidem me subscripsi. V. Kal.
Martias MDCI.

Ita est Fridericus Metius Galatinus .

Imprimatur.

B.Gypsius proVicesg.

Imprimatur.

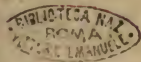
F. Paulus de Neap. socius R.P.M.Sacri Pal.

Ad laudem Omnipotentis Dei , à quo cuncta bona procedunt, & ad
honorem sancti Patris nostri Basilij Magni hoc missale græcum,
per Fœdericum Metium fideliter correctum, & approbatum: nu-
perrime in lucem emissum est, iussu, & autoritate Illustrissimi D.
Cardinalis Sanctæ Seuerinæ nuncupati, Protectoris Ordinis San-
cti Patris nostri Basilij Magni; & nutu Reuerendissimi Patris D.
Theodori de Sauoca Abbatis Generalis eiusdem Ordinis: Curaq;
industria, & impensis D.Athanasij Donguidi Traynensis, eiusdem
Ordinis Monachi, & Procuratoris Generalis.

SACRAE LITURGIAE.
SEV MISSAE, SANCTORVM

IOANNIS CHRYSOSTOMI,
BASILII MAGNI,

ET QVAE PRAESANCTIFICATORVM
DONORVM DICITVR.

QVIBVS VTUNTVR TOTO ANNI
tempore, etiam pro sanctis, Monachi Italogræci
Ordinis Sancti Basilij, iuxta ritum Ord-
narij typici, Sacri monasterij

Bibliothecæ Cryptæ Ferratæ. Tranzontine.

ROMAE, Apud Aloysium Zannettum. M.DC.I.

Superiorum permissu.